

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor územního plánování a stavebního řádu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 151727/2018
Sp. zn.: ÚPS/34220/2018/Kol
330. V10 N
Vyřizuje: Ing. Renáta Koláčková
Telefon: 595 622 434
Fax: 595 622 126
E-mail: posta@msk.cz
Datum: 2019-08-21

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, a podle ust. § 11, § 89 odst. 1 a § 178 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění platném do 31. 12. 2017, podle ustanovení § 90 odst. 5 téhož zákona **zamítá odvolání** Stanislava Bartka, bytem Horní Tošanovice 99, 739 53 Hnojník, Silvie Novotné, bytem Horní Tošanovice 99, 739 53 Hnojník, Nely Soldanové, bytem Horní Tošanovice 131, 739 53 Hnojník, Mgr. Evy Finkeové, bytem Horní Tošanovice 131, 739 53 Hnojník, a spolku Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí, IČ 70632111, se sídlem č. p. 249, 739 59 Střítež, **proti rozhodnutí** Obecního úřadu Hnojník, stavebního úřadu, **č. j. OH/01527/2014/SÚ/Fi ze dne 29. 6. 2018**, kterým k žádosti společnosti TOSAN park a. s., IČ: 26403536, se sídlem Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha 1, zastoupené na základě plné moci společností UBM Development Czechia s.r.o., IČ: 63978733, se sídlem Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha 1, dále zastoupené společností INKOS-OSTRAVA, a. s., IČ: 48394637, se sídlem Havlíčkovy nábřeží 696, 702 00 Ostrava, podané dne 24. 6. 2014, vydal stavební povolení pro stavbu nazvanou „**Průmyslová zóna Horní Tošanovice**“ na pozemcích parc. č. 303, 313, 328, 331/8, 337, 347/14, 347/21, 347/22, 348/1, 351, 779/1, 782/3 a 784/1 v katastrálním území Horní Tošanovice, **a napadené rozhodnutí potvrzuje.**

Účastník řízení podle ust. § 27 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění platném do 31. 12. 2017: TOSAN park a. s., IČ: 26403536, Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha 1.

Odůvodnění

Dne **24. 6. 2014** obdržel Obecní úřad Hnojník, stavební úřad, jako příslušný obecný stavební úřad (dále jen „stavební úřad“), žádost společnosti TOSAN park a. s., IČ: 26403536, se sídlem Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha (dále jen „stavebník“), zastoupené na základě plné moci společností UBM-Bohemia Projectdevelopment-Planning-Construction s.r.o. (od 15. 6. 2018 zapsaná jako firma UBM Development Czechia s.r.o.), IČ: 63978733, se sídlem Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha 1, kterou dále zastupuje společnost INKOS-OSTRAVA, a. s., IČ: 48394637, se sídlem Havlíčkovy nábřeží 696, 702 00 Ostrava, o stavební povolení pro stavbu členěnou na 16 stavebních objektů nazvanou „**Průmyslová zóna Horní Tošanovice**“ **na pozemcích parc. č. 303, 313, 328, 331/8, 337, 347/14, 347/21, 347/22, 348/1, 351, 779/1, 782/3 a 784/1 v katastrálním území Horní Tošanovice. Uvedeným dnem bylo zahájeno stavební řízení.** V tomto řízení uplatnil námitky spolek (dříve „občanské sdružení“) Občanské sdružení Střítež – za

zdravé životní prostředí, IČ: 70632111, se sídlem č. p. 249, 739 59 Střítež, který má u stavebního úřadu podanou žádost podle ust. § 70 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody a krajiny“). Stavební úřad řízení ukončil vydáním rozhodnutí **č. j. OH/01527/2014/SÚ/Fi ze dne 9. 2. 2015**, kterým stavbu v požadovaném rozsahu **povolil**. Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí podalo proti rozhodnutí odvolání. Krajský úřad Moravskoslezského kraje, tehdy odbor územního plánování, stavebního řádu a kultury (nyní odbor územního plánování a stavebního řádu), jako příslušný odvolací orgán (dále též „odvolací orgán“), přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo z hledisek ust. § 89 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění platném do 31. 12. 2017 (dále jen „správní řád“). I když odvolací orgán v rámci tohoto přezkoumání dospěl k závěru, že podané odvolání je nedůvodné, zjistil takové porušení zákona, pro které **rozhodnutím č. j. MSK 73421/2015 ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. ÚPS/15994/2015/Kol, napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil stavebnímu úřadu k novému projednání**. Zjištěná pochybení odvolací orgán ve svém rozhodnutí podrobně specifikoval. Rozhodnutí odvolacího orgánu nabylo právní moci dne 22. 7. 2016 a spis v dané věci byl opatřením ze dne 28. 7. 2016 vrácen stavebnímu úřadu, který jej obdržel dne 1. 8. 2016.

Za účelem odstranění těch vad vytkaných v rozhodnutí odvolacího orgánu, které se týkaly podané žádosti a jejich příloh, zejména projektové dokumentace, stavebník prostřednictvím zástupce podáním ze dne 5. 12. 2016 předložil stavebnímu úřadu upravené části projektové dokumentace, konkrétně část A. Průvodní zprávu, část B. Souhrnnou technickou zprávu, z části C. dvě koordinační situace, z části E. Zásady organizace výstavby Technickou zprávu, z části F.1.1 Architektonické a stavebně technické řešení Technickou zprávu a výkres haly A, část F.2 Projekt SO 09 – ČOV a Technickou zprávu a situační výkresy (díly 1, 2, 4) k SO 26 – Komunikace, chodníky a terénní úpravy. Tyto upravené části dokumentace projektant označil „Doplnění PD 09/2016“. Stavebník doložil také aktualizovaná stanoviska a vyjádření k upravené projektové dokumentaci, zprávu o zapracování podmínek, které z nich vyplývají, a tabulku navrhovaných účastníků řízení. Vzhledem k tomu, že předmětem žádosti o stavební povolení je soubor staveb obsahující i stavby (stavební objekty) uvedené v ust. § 103 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném do 31. 12. 2017 (dále jen „stavební zákon“), které nevyžadují stavební povolení ani ohlášení (pro jejich realizaci postačí územní rozhodnutí), stavebník podle ust. § 45 odst. 4 správního řádu podanou žádost o tyto stavební objekty zúžil. Jedná se o SO 13 - Přeložka vodovodu DN 125, SO 15 - Kanalizace splašková, SO 16 - Kanalizace dešťová + ORL, SO 17 - Vodovod a SO 18 – Vodovod požární, neboť bez ohledu na jejich označení se jedná o přípojky a areálové rozvody, resp. vnitřní vodovody a kanalizace vedené vně stavby. V projektové dokumentaci projektant také uvedl, že vrátnice a propojovací chodník v severní části průmyslové zóny k autobusové zastávce, které nebyly předmětem územního rozhodnutí o umístění stavby průmyslové zóny, nejsou předmětem žádosti o stavební povolení a bude o nich vedeno samostatné řízení.

Stavební úřad opatřením ze dne **2. 1. 2017** oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům podle ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona pokračování stavebního řízení pro předmětnou stavbu. Informoval je, že předchozí stavební povolení bylo v odvolacím řízení zrušeno, a také, že byla doložena upravená projektová dokumentace a došlo k zúžení žádosti o konkrétní stavební objekty. Účastníci řízení byli v oznámení upozorněni, že své námítky, popř. důkazy, mohou uplatnit ve lhůtě 10 dnů ode dne jeho doručení, stejně jako dotčené orgány svá závazná stanoviska, a že k později podaným námítkám a závazným stanoviskům nebude přihlédnuto (jedná se o tzv. zásadu koncentrace řízení, kterou je podle ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona stavební řízení ovládáno). V souladu s ust. § 114 odst. 4 stavebního zákona byli účastníci řízení poučeni o podmínkách uplatňování námitek podle odst. 1 a 2 téhož ustanovení. Protože byl v souladu s právním názorem odvolacího

orgánu přehodnocen, resp. rozšířen, okruh účastníků řízení, ve výsledku je stavební řízení řízením s velkým počtem účastníků podle ust. § 144 správního řádu, takže stavební úřad doručoval oznámení o pokračování řízení i další úkony řízení stavebníkovi a dotčeným orgánům jednotlivě (nad rámec zákona doručoval jednotlivě i obci Horní Tošanovice) a ostatním účastníkům veřejnou vyhláškou. Postup při doručování veřejnou vyhláškou upravuje ust. § 25 správního řádu. V souladu s ust. § 25 odst. 2 správního řádu byla písemnost vyvěšena na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tj. na úřední desce Obecního úřadu Hnojník (vyvěšena byla dne 4. 1. 2017 a sejmuta dne 20. 1. 2017) a zveřejněna též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu. Nad rámec zákona stavební úřad písemnosti zaslal i obecním úřadům obcí Horní Tošanovice a Dolní Tošanovice, aby je po dobu 15 dnů vyvěsily na svých úředních deskách a současně zveřejnily způsobem umožňujícím dálkový přístup. Účinky doručení písemnosti, tzn. počátek běhu lhůt pro jednotlivé úkony účastníků řízení (uplatňování námitek, seznámení s podklady rozhodnutí, podání odvolání), jsou však spojeny s vyvěšením písemností na úřední desce Obecního úřadu Hnojník. Je nutné ještě poznamenat, že v souladu s ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona, jsou účastníci řízení, kterým toto postavení svědčí podle ust. § 109 písm. e) a f) téhož zákona, v písemnostech identifikováni označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí.

Možnosti uplatnit námítky využili dne 29. 1. 2017 předseda spolku Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí, Eduard Siwy, a ve dnech 25., 27. a 29. 1. 2017 Stanislav Bartek, bytem Horní Tošanovice 99, (oprávněný z věcného břemene k pozemku parc. č. st. 150, k. ú. Horní Tošanovice) a Silvie Novotná, bytem Horní Tošanovice 99, (vlastník pozemku parc. č. st. 150, k. ú. Horní Tošanovice). Pan Bartek a pan Siwy před uplatněním námitek nahlédli do spisu projednávané věci. Některá z uvedených podání byla učiněna e-mailem a následně byla v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu písemně potvrzena. V reakci na námítky, že i přes opravu dokumentace je výška haly A v rozporu s územním rozhodnutím, stavebník s vysvětlením, že se jedná o nesprávnost, prostřednictvím zástupce dne 8. 2. 2017 doplnil do spisu opravené části projektové dokumentace (část A. Průvodní zprávu, část B. Souhrnnou technickou zprávu a z části F.1.1 Technickou zprávu a výkres haly A). Tyto části dokumentace jsou ve spise označeny „Oprava ze dne 8. 2. 2017“. Opatřením ze dne 17. 2. 2017 dal stavební úřad účastníkům řízení možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu. Toho využili dne 9. 3. 2017 předseda spolku Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí a dne 13. 3. 2017 Stanislav Bartek. Následně jmenovaní podali písemné vyjádření. Vyjádření stejného znění podali Silvie Novotná, Miroslav Moravec, bytem Horní Tošanovice 135, 739 53 Hnojník, Dana Sobecká, bytem Horní Tošanovice 145, 739 53 Hnojník, Rudolf Sobecký, bytem Horní Tošanovice 145, 739 53 Hnojník, Lumír Žuk, bytem Horní Tošanovice 134, 739 53 Hnojník, Darja Pavelková, bytem Horní Tošanovice 141, 739 53 Hnojník, Adolf Žuk, bytem Horní Tošanovice 77, 739 53 Hnojník, Anna Moravcová, bytem Horní Tošanovice 135, 739 53 Hnojník a Karel Krupa, bytem Horní Tošanovice 100, 739 53 Hnojník.

Protože podané námítky směřovaly i do problematiky spadající do působnosti dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů, stavební úřad se v rámci součinnosti obrátil na tyto dotčené orgány s žádostí o stanovisko k nim. K námítkám týkajícím se ochrany ovzduší z hlediska problematiky stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k zákonu č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), rozptylové studie apod., a k námítkám týkajícím se výskytu chráněných živočichů požádal o stanovisko Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „KÚ MSK, odbor ŽPZ“), k námítkám týkajícím se ochrany ovzduší z hlediska problematiky stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší a k námítkám týkajícím se spodních vod, vsakování a krajinného rázu požádal o stanovisko Magistrát města Frýdku-Místku, odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „MMFM, odbor ŽPZ“), a k námítkám týkajícím se hluku požádal o stanovisko Krajskou hygienickou

stanici Moravskoslezského kraje se sídlem v Ostravě (dále jen „KHS“). Stanoviska dotčených orgánů k námitkám jsou součástí podkladů pro vydání rozhodnutí a jejich obsah stavební úřad specifikoval ve vydaném rozhodnutí v rámci vypořádání jednotlivých námitek. Dne 30. 8. 2017 se s těmito stanovisky seznámil zástupce stavebníka a požádal o jejich kopie. Je nezbytné poznamenat, že od KHS obdržel stavební úřad sdělení č. j. KHSMS 42389/2017/FM/HP ze dne 21. 8. 2017, ve kterém KHS mimo jiné uvedla, že pro opětovné posouzení stavby již nejsou podklady aktuální. Stavební úřad dne 29. 11. 2017 žádost o součinnost KHS doplnil s tím, že nežádal o nové posouzení stavby, ale pouze o vyjádření za účelem vypořádání námitek, které byly uplatněny v probíhajícím stavebním řízení. Dne 14. 12. 2017 se KHS vyjádřila k námitkám a potvrdila platnost svých dosavadních závazných stanovisek, která k projektové dokumentaci pro stavební povolení vydala. Dne 18. 12. 2017 stavebník prostřednictvím zástupce doplnil do spisu aktualizovaná vyjádření vlastníků technické infrastruktury, neboť původní vyjádření měla omezenou platnost (další aktualizovaná vyjádření doložil dne 7. 3. 2018).

S účinností od 1. 1. 2018 byl novelizován zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, zákonem č. 225/2017 Sb. Z čl. II zákona č. 225/2017 Sb. – Přejícná ustanovení, bodu 10, vyplývá, že správní řízení, která nebyla pravomocně ukončena přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dokončí stavební úřad podle dosavadních právních předpisů. Jelikož bylo stavební řízení zahájeno za účinnosti předchozí právní úpravy, bylo povinností stavebního úřadu dokončit stavební řízení v této věci podle dosavadních právních předpisů, tj. podle zákona č. 183/2006 Sb., ve znění platném do 31. 12. 2017 (v tomto rozhodnutí označovaného jako „stavební zákon“). V souvislosti s uvedenou novelou zákona č. 183/2006 Sb. byl zákonem č. 225/2017 Sb. od 1. 1. 2018 novelizován i zákon č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, který obsahuje přechodné ustanovení, že správní řízení zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona se dokončí podle dosavadních předpisů (viz část třicátá, čl. XLII, bod 1). I v případě zákona č. 500/2004 Sb. je tedy i po 1. 1. 2018 ve stavebním řízení postupováno podle jeho znění platného do 31. 12. 2017 (v tomto rozhodnutí označovaného jako „správní řád“).

Stavební úřad opatřením ze dne 9. 1. 2018 oznámil účastníkům řízení a dotčeným orgánům, že byly doplněny podklady pro rozhodnutí a stanovil jim lhůtu pro uplatnění námitek a závazných stanovisek v souladu s ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona. Dne 30. 1. 2018 nahlédl do spisu Stanislav Bartek a dne 2. 2. 2018 uplatnil písemné námítka. Námítka stejného znění podali téhož dne Silvie Novotná, Darja Pavelková, Rudolf Sobecký, Dana Sobecká, Karel Krupa, Lumír Žuk, Adolf Žuk, Miroslav Moravec a Anna Moravcová, kteří se již v řízení vyjadřovali (viz výše), a dále Radana Lichovníková, bytem Horní Tošanovice 102, 739 53 Hnojník a Věrka Ruszová, bytem Horní Tošanovice 103, 739 53 Hnojník. Dne 29. 1. 2018 nahlédl do spisu Eduard Siwy a dne 4. 2. 2018 podal za spolek Občanské sdružení Strítež – za zdravé životní prostředí námítka. Opatřením ze dne 19. 2. 2018 dal stavební úřad účastníkům řízení možnost podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu seznámit se ve stanovené lhůtě s podklady rozhodnutí. Současně z důvodu, že v námitkách bylo mimo jiné poukazováno na výše citované sdělení KHS ze dne 21. 8. 2017 o neaktuálnosti podkladů pro posouzení stavby z hlediska hluku, stavební úřad požádal dne 27. 2. 2018 KHS o vyjádření k těmto námitkám. Dne 9. 3. 2018 nahlédl do spisu Stanislav Bartek. Teprve dne 29. 3. 2018, tzn. po uplynutí lhůty k seznámení s podklady, obdržel stavební úřad vyjádření KHS č. j. KHSMS 15063/2018/FM/HP ze dne 28. 3. 2018, ve kterém KHS zrekapitulovala svůj dosavadní postup z hlediska posouzení vlivu hluku z předmětné stavby, vyjádřila se k uplatněným námitkám a potvrdila platnost dosud vydaných stanovisek k předmětné stavbě. Protože tím byly opět doplněny podklady pro rozhodnutí, dal stavební úřad opatřením ze dne 27. 4. 2018 účastníkům řízení možnost se s nimi seznámit, což využil dne 17. 5. 2018 Stanislav Bartek. Do protokolu, mimo jiné uvedl, že sdělení a vyjádření KHS považuje za účelová.

Na základě shromážděných podkladů stavební úřad rozhodnutím č. j. **OH/01527/2014/SÚ/Fi ze dne 29. 6. 2018 vydal pro stavbu nazvanou „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ na pozemcích parc. č. 303, 313, 328, 331/8, 337, 347/14, 347/21, 347/22, 348/1, 351, 779/1, 782/3 a 784/1 v katastrálním území Horní Tošanovice stavební povolení.** Ve výroku rozhodnutí uvedl výčet a popis jednotlivých povolovaných stavebních objektů a pro provedení a užívání stavby stanovil podmínky. Stejně jako ostatní úkony v řízení bylo i rozhodnutí účastníkům řízení (s výjimkou stavebníka a obce Horní Tošanovice) doručováno veřejnou vyhláškou. Na úřední desce Obecního úřadu Hnojník bylo rozhodnutí vyvěšeno od 2. 7. 2018 do 18. 7. 2018 a bylo zveřejněno též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Nad rámec zákona bylo vyvěšeno na úředních deskách (i elektronických) obecních úřadů obcí Horní Tošanovice a Dolní Tošanovice. Vzhledem k tomu, že účinky doručení má vyvěšení rozhodnutí na úřední desce Obecního úřadu Hnojník, **bylo rozhodnutí doručeno veřejnou vyhláškou v úterý 17. 7. 2018.**

Proti vydanému rozhodnutí podali odvolání Stanislav Bartek, Horní Tošanovice 99, Silvie Novotná, Horní Tošanovice 99, 739 53 Hnojník, 739 53 Hnojník, Nela Soldanová, Horní Tošanovice 131, 739 53 Hnojník, Mgr. Eva Finkeová, Horní Tošanovice 131, 739 53 Hnojník, a spolek Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí. Odvolání podala ještě společnost SilesNet s.r.o., ale ještě před předáním spisu odvolacímu orgánu vzala odvolání u stavebního úřadu zpět. Pro úplnost je nezbytné uvést, že pan Bartek a paní Novotná podali obsahově téměř shodná odvolání a paní Soldánová a paní Finkeová podaly odvolání společně.

Odvolání Stanislava Bartka a Silvie Novotné:

Odvolatelé shodně namítají, že rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a s chybami ve stanovených podmínkách, že nebyly řádně vypořádány jejich námítky a stavbou a provozem průmyslové zóny (PZ) na základě vydaného stavebního povolení by došlo k porušení jejich práv na zdravé životní podmínky a pohodu bydlení. Důvody jejich odvolání lze shrnout do následujících bodů:

1. Nejprve se odvolatelé vyjadřují k podmínkám rozhodnutí. V podmínce č. 6 je dle jejich názoru mylně uvedena příloha vyhlášky č. 499/2006 Sb., o dokumentaci staveb ve znění pozdějších předpisů, kterou se stanoví obsahové náležitosti stavebního deníku. Namítají, že stavební úřad nezaznamenal, že tato vyhláška byla novelizována. V podmínce č. 25 je uvedeno dokončení stavby do 31. 12. 2022. V průvodní zprávě je uveden termín ukončení stavby 2020. Namítají, že buď tedy neseď návrh stavebníka v žádosti o stavební povolení s předloženou projektovou dokumentací, nebo stavební úřad bez řádného odůvodnění změnil návrh stavebníka ve své stanovené podmínce. V podmínce č. 26 stavební úřad dle jejich názoru mechanicky vypsál náležitosti požadované k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, aniž by je konkretizoval, či zvážil, zda nepíše nesmysly. V písmenu e) požaduje doklad o výsledku zkušební provozu, přičemž v předchozích podmínkách neuvedl požadavek na zkušební provoz. V písmenu i) a l) požaduje jiné a další doklady stanovené ve stavebním povolení, aniž by uvedl, zda vůbec a v které podmínce tak stanovil. Dále namítají, že stavební úřad následně uvádí podmínky pro užívání stavby, ze kterých vyplývá, že samotné haly lze zkolaudovat bez zkušební provozu a bez vydefinování konkrétního funkčního využití, a teprve následně budou nájemníci předkládat návrh KHS k využití pronajatých prostor. Jsou toho názoru, že už prvý nájemce tak může svým provozem naplnit limity hygienických norem a ostatní haly tak nebude možné využívat, nebo se předpokládá, že budou udělovány výjimky, případně, že se všem postupně provoz povolí, protože např. navýšené limity znečištění ovzduší nebudou překračovat hranici 1%. Dotazují se, že pokud 100 nájemců kumulativně překročí tyto limity o 100%, kam odkáží orgány státní správy občana, či zájmy takovým postupem státní správa hájí a proč mají ekonomické zájmy soukromých investorů přednost před právem občana na život ve zdravém prostředí.

2. Nezákonnost celého rozhodnutí vidí zejména v tom, že bylo vydáno na základě hlukové studie, která v době vydání stavebního povolení zcela prokazatelně vycházela z téměř dva roky neplatných údajů (odkazují na sdělení KHS k žádosti o součinnost č. j. KHSMS 42389/2017/FM/HP ze dne 21. 8. 2017, ze kterého je zcela zřejmý požadavek KHS na nutnost provést aktualizaci hlukové studie dle aktuální situace v lokalitě záměru). Přestože následně KHS ve svém dopise ze dne 14. 12. 2017 potvrzuje platnost svého předchozího souhlasného závazného stanoviska, nezpochybnila ani platnost svého sdělení o nutnosti aktualizace hlukové studie. Odvolatelé namítají, že tuto informaci stavební úřad měl, a přesto stavebníka ke zpracování aktuální hlukové studie nevyzval a vydal stavební povolení s plným vědomím, že podklady pro jeho vydání jsou již od roku 2016 neaktuální. Považují to za porušení ust. § 3 správního řádu, kde je stanoveno, že nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Dle jejich názoru stavební úřad nemá pravomoc vybírat si z vyjádření dotčených orgánů jen to, co se mu hodí.
3. Pan Bartek namítá, že k SO 01 objekt A na pozemcích parc. č. 303, 313, 328, 331/8, 337, 779/1 v k. ú. Horní Tošanovice se ve stavebním povolení píše, že každá část má svůj vlastní vestavek, v územním rozhodnutí č. j. Výst/272/328/2006/Fi ze dne 22. 6. 2010 se píše, že se jedná o jednopodlažní halu s dvoupodlažními vestavky na všech stranách budovy. Odvolatel v tom spatřuje rozdíly, které jsou rovněž v objektech SO 02, SO 03 a SO 04. K SO 04 (objekt D) dále namítá, že je v územním rozhodnutí umístěn na jiných pozemcích, než je uvedeno ve stavebním povolení. Shodně pak odvolatelé namítají, že nejsou zřejmé účinky užívání stavby, protože nebyly projednány dopady z výroby (hluk a emise). Jak dále uvádí, v podmínkách pro provedení stavby je pouze jedna podmínka č. 14, která řeší dopady na obyvatelstvo (stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu na ochranu ovzduší). Dle jejich názoru v rozporu s rozhodnutím odvolacího orgánu v podmínkách není zabezpečeno řešení ovlivnění obytné zástavby při výstavbě prachem a hlukem, neboť nelze naivně předpokládat, že tyto vlivy vyřeší výstavba přeložky silnice „úprava silnice MUK 48 – statek“ a protihlukové valy a stěny. Prach překoná nejednu překážku a šíří se s větrem. Proto pokládají bod B 6 a B 5, tudíž splnění rozhodnutí odvolacího orgánu, za nenaplněné. Dále namítají, že v podmínkách pro užívání stavby chybí podmínky pro řešení stavu, kdy nebudou dodrženy hlukové limity ve venkovním chráněném prostoru u rodinných domů, a to tak, aby nebyla zvyšována protihluková opatření s ohledem na krajinný ráz a nebyl omezen výhled od rodinných domů směrem na Beskydy, chybí podmínka o omezení provozu PZ v případě překročení hygienických limitů, bez možnosti stanovení výjimky KHS (důvodem požadavku také je neřešení námítky o neaktuální hlukové studii s propočtem dopravy z roku 2010 tak, jak je uvedeno v námítkách), dále chybí podmínky o omezení provozu PZ při překročení rozptylových podmínek v blízkosti staveb pro bydlení, podmínky pro zajištění měření imisí v blízkosti staveb pro bydlení, podmínky o nešíření účinků těžkých látek z výroby do obytné zóny a podmínky o nešíření zápachu z ČOV. Dle odvolatelů podmínky pro zabezpečení kvality bydlení a zabezpečení zdravých životních podmínek měly být pro účastníky řízení předloženy k projednání v dokumentaci pro stavební povolení. To vše z důvodů předpokládaných negativních kumulativních vlivů provozování výroby a stavby.
4. Na straně 32 rozhodnutí je řešen § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, podle kterého stavební úřad posoudí, zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a v odpovídající míře jsou řešeny požadavky na výstavbu. Zde stavební úřad uvádí, že ověřil projektovou dokumentaci, a že je v souladu s požadavky na výstavbu stanovenými vyhláškou č. 501/2006 o obecných požadavcích na využití území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“). Odvolatelé namítají, že stavební úřad nevezl v úvahu, že v sousedství PZ se nacházejí plochy smíšené obytné a PZ je takového rozsahu, který bude

tyto plochy ovlivňovat. Odkazují na ust. § 8 a § 11 této vyhlášky o vymezení ploch smíšených obytných a ploch výroby a skladování, které následně citují. Také citují ust. § 23 odst. 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., kde je stanoveno, že se stavby podle druhu a potřeby umísťují tak, aby bylo umožněno jejich napojení na síť technické infrastruktury. Namítají, že pro PZ schází dostatečně kapacitní el. síť. S odkazem na stranu 39 napadeného rozhodnutí namítají, že z hlediska zákona o ochraně ovzduší stavební úřad neověřil namítané částice PM 10 a z hlediska zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“), chybí povolení státní správy lesů o povolení dočasného odnětí pozemku k plnění funkce lesa a trvalé odnětí pozemku k plnění funkce lesa.

5. Podaná žádost byla doložena na základě plné moci o zastoupení UBM Bohemia Development s. r. o. společností INKOS OSTRAVA a.s. Odvolatelé namítají, že v rozhodnutí chybí popsané doklady o plné moci pro zastoupení INKOS OSTRAVA a. s.

6. Dále odvolatelé napadají vypořádání některých námitek:

- Nesouhlasí s vypořádáním námítky v rozhodnutí uvedené pod bodem II.1. Paní Novotná tento nesouhlas blíže neodůvodňuje. Pan Bartek uvádí, že v námítce nemá na mysli vyhlášku č. 1/2012 obce Horní Tošanovice, ale obecně závaznou vyhlášku o regulativech územního rozvoje, územního plánu obce Horní Tošanovice č. 1/2006 ze dne 10. 4. 2006, kde se mimo jiné píše v článku 2 na str. 1, že orgány veřejné správy nemohou vydávat rozhodnutí stanoviska a podobně, která jsou v rozporu s touto vyhláškou a na str. 3 zóna výroby technické vybavenosti, že integrace s funkcí obytnou a rekreační je vyloučena, a že hygienicky závadné vlivy, znečištění ovzduší, hluk, zápach z nových zařízení nesmí zasahovat do zón, ve kterých je přípustná funkce bydlení. Odvolatel namítá, že tato vyhláška byla vydaná před územním rozhodnutím a v tu dobu byla platná. Dle jeho názoru stavba ovlivňuje hygienicky závadné vlivy, jinak by se nestavěla silnice statek - MUK R48 a není zdůvodněno, jak bude zabezpečen zápach a hluk z ČOV a retenční nádrže, které jsou postaveny téměř pod okny rodinných domků a silnice, která je dělí, hluk a zápach nezadrží. Dále uvádí, že v případě SO 09 ČOV je ve stavebním povolení uvedena stavba o půdorysu 9,9 x 10 a výšce 4,7 m. Namítá, že v územním rozhodnutí není ani zmínka o stavbě budovy. Navíc u této stavby je dle jeho názoru porušována obecně závazná vyhláška, kde se píše: „Je to území s výrazně převládající obytnou funkcí, která bude rozvíjena výstavou nových rodinných domů a s funkcemi doplňující bydlení. Hygienicky závadné vlivy znečištění ovzduší hluk, zápach z nových zařízení, nesmí zasahovat do zón, ve kterých je přípustná funkce bydlení.“ Dle odvolatele stavební parcely č.200/1, 200/2, 200/5, 200/6 budou přímo zasaženy zápachem z ČOV a hlukem (ve stavebním povolení námitka II.2). V územním rozhodnutí se píše, že odtok z ČOV bude zaústěn do nové retenční nádrže, která bude sloužit pro nadstandardní dočištění odpadních vod jako biologický rybník. Ve stavebním povolení je uvedeno SO 09 ČOV - část objektu, o retenční nádrži není ani zmínka. Žádá důrazně KHS, aby znovu posoudila, zda je možné, aby SO 09 - ČOV a biologický rybník byly postaveny pod okny rodinných domků, kde zápach a hluk bude zasahovat do zóny, ve které je funkce bydlení. Ve stavebním povolení se řeší veřejně nepřístupné komunikace, které budou zajišťovat obsluhu zóny a jsou napojeny na novou místní komunikaci, která však není předmětem tohoto řízení. Větev C ruší stávající propojení severní a jižní části Horních Tošanovic. Dle odvolatele není uvedeno, jak budou občané dojíždět do práce, obchodů, na úřady, když se jim zruší cesta a nová není předmětem tohoto řízení. V podmínkách pro provedení stavby se mimo jiné píše, že příjezd vozidel záchranné služby a vozidel hasičského záchranného sboru musí být zajištěn trvale. Toto dle jeho názoru nebude možné, když nová cesta nebude. Na straně 33 rozhodnutí je uvedeno, že před zahájením stavby „průmyslová zóna Horní Tošanovice“ bude realizována stavba,

úprava silnice v úseku statek - MUK R48 a protihluková opatření. Dále bude realizována místní komunikace A SO 112, která nahradí odstraňovanou stávající místní komunikaci na ploše stavby a zajistí dopravní propojení mezi severní a jižní částí Horních Tošanovic. Poté bude stávající místní komunikace odstraněna. Dle odvolatele ve stavebním řízení jsou povoleny všechny účelové komunikace, ale nejdůležitější A SO 112, která propojuje sever a jih není předmětem řízení. Tato místní komunikace „A“, jejíž povolení spadá do speciálního silničního úřadu, musí navazovat na stavbu úprava silnice v úseku statek - MUK R48, musí být postavena dříve, než bude zahájena výstavba průmyslové zóny.

- Nesouhlasí s vypořádáním námítky pod bodem II.4 a v této souvislosti odkazují na vyjádření ke sdělení KHS č. j. KHSMS42389/2017/FM/HP 21. 8. 2017 a jejím následným sdělením.
- Nesouhlasí s vypořádáním námítky pod bodem II.5, neboť není zajištěn dostatečný příkon el. energie pro provoz celé povolované stavby. Pro chybějící příkon není vydané pravomocné rozhodnutí ke stavbě a dle jejich názoru rovněž vypořádání námítky II.12 na straně 58 dokazuje nedostatečné zabezpečení stavby dostatečným příkonem na úkor životního prostředí kogenerační jednotkou na výrobu el. proudu.
- K bodu II.7 uvádí, že z vypořádání námítky ohledně vsaku povrchových vod je zřejmé, že dosud nejsou zajištěny všechny podklady pro povolení stavby, když chybí havarijní plán, který nelze před povolením stavby posoudit. Odlučovače ropných látek při extrémním dešti nemusí být účinné, rovněž voda ze střech může být kontaminovaná kolem výduchů větrání z výroby.
- Nesouhlasí s vypořádáním námítky pod bodem II.8, neboť nebyla zajištěna ochrana jejich práv pro případ omylu při výpočtu výkonů a výsledků. Dle jejich názoru jsou v dokumentaci uvedeny neúplné informace, neboť z plynového topení vznikají nejen emise NOx a CO, ale také částice PM 10 a ty v oblasti se zhoršenou kvalitou ovzduší nebyly posouzeny, vzhledem k tomu, že chybí jakýkoliv odborný doklad o vlivu stavby (vytápění, výroba) na lidské zdraví. (str. 24 a 58).
- Ve vypořádání námítky pod bodem II.14 dle odvolatelů chybí vyjádření k textu námítky KÚ MSK ze dne 5. 8. 2015 „Pokud by došlo k podstatným změnám oproti původnímu povolovacímu procesu, musí proces proběhnout znovu. Mám za to, že v rámci povolovacího procesu nebyly do rozptylové studie zapracovány žádné emise z výroby.“ Odvolatelé namítají, že emise z výroby je podstatná změna. Dále namítají, že ve vypořádání námítky, ani ve sdělení KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 16. 8. 2017, ani ve sdělení MMFM, odboru ŽPZ, ze dne 18. 8. 2017, ani „v odložení“ Ministerstva životního prostředí se nikdo nevyjádřil, proč v rozptylové studii nebyly posouzeny látky PM 2,5. Rovněž nebyla vypořádána část námítky týkající se překračování částic PM 10, které jsou obsaženy i v emisích plynových spalín. Zde znění části námítky: *„Krajský úřad konstatuje, že imisní limity ve vztahu k dominantním znečišťujícím látkám, které produkují stacionární zdroje na zemní plyn, tedy oxid dusíku a oxid uhelnatý, nejsou v dané lokalitě překračovány. Překračovány jsou ale látky PM 10, které jsou obsaženy i v emisích plynových stacionárních zdrojů.“* Rovněž nebyla vypořádána část námítky, že v dokumentaci (souhrnná technická zpráva) nebyla vyhodnocena podmínka zjišťovacího řízení 2a.
- K bodu II.15 uvádí, že pokud je ve vypořádání námítky správné znění, nejsou v souladu s tím údaje v souhrnné technické zprávě doplněné stavebníkem dne 8. 2. 2017, kde je na str. 27 uvedeno: „Objekty A, B, C, D, lehká průmyslová výroba (velkoplošné sklady) s montážními prostory a administrativou včetně technického a sociálního zařízení. Jedná se o výrobní dílny (sklady) s prodejní plochou.“ Technická zpráva doplněná stavebníkem dne 8. 2. 2017 uvádí na str. 4. účel objektů: „Objekty B, C, D, - lehká průmyslová výroba s montážními prostory pro montáž elektronických součástek a plastových komponentů pro automobilový průmysl..... Jedná se o výrobní dílny, sklady s případnou prodejní plochou.“ Odvolatelé namítají, že je zde rozpor mezi územním rozhodnutím, stavebním povolením a projektovou dokumentací.

- V souvislosti s bodem II.17 odvolatelé poukazují na to, že ve vypořádání námítky není uvedeno, proč chybí v průvodní souhrnné technické zprávě část informací - výpočet zastavěných ploch, manipulačních ploch, parkovacích, komunikací a chodníku. Mají za to, že to je záměr, aby nebylo možné snadno ověřit celkovou zastavěnou plochu a soulad s územním rozhodnutím. To pokládají za protizákonné.
- Za nedostatečné považují odvolatelé vypořádání námítky pod bodem II.21. Dle jejich názoru se vyhýbá odpovědi, proč se neopraví údaje v hlukové studii z roku 2012 a aktualizaci v roce 2016, když veřejně dostupné informace od autorizovaného zpracovatele dokládají automobilovou dopravu na posuzovaných komunikacích cca o 1/5 vyšší než aktualizovaná studie. KHS (sdělení ze dne 21. 8. 2017) byla po požadavku na nové posouzení opětovně žádána o nové sdělení. Přitom uváděla: „Hlukovou studii je nutno zpracovat v celém rozsahu plánované stavby tj. celkovém provozu PZ se všemi zdroji hluku (plošné zdroje hal stacionární zdroje hluku, vnitro areálová doprava související zásobování), a to vše na základě nejaktuálnějších údajů (intenzity stávající dopravy, akustických parametrů reálně navržené technologie umístěné v průmyslové zóně, parametrech navazujících staveb dopravní infrastruktury, protihlukových úprav atd.)“. Proto otázku hluku pokládají odvolatelé za nevyřešenou.
- K bodu II.22 odvolatelé uvádí, že stavební úřad nedokázal konkrétně odpovědět, zda je soulad mezi územním a stavebním povolením tak, jak požadoval odvolací orgán. S tím i souvisí absence výpočtu zastavěných ploch. Dle jejich názoru z vypořádání vyplývá, že rozdíly jsou, proto nesouhlasí s vyhodnocením námítky jako nedůvodné. Kontrolu rozměrů výšky budov s údaji ve zjišťovacím řízení měl provést stavební úřad.
- Pod bodem II.23 je uvedena námitka: „Z projektové dokumentace nelze vyčíst, jaké budou účinky staveb na okolí vlivem výroby v nich.“ S vypořádáním námítky odvolatelé nesouhlasí, neboť pokud je jim známo, hluk a emise z výroby nebyly posouzeny ani v územním řízení, a proto účinky staveb na okolí nejsou dostatečně prověřeny. Odvolatel, pan Bartek, k tomu ještě uvádí, že vliv na imisní situaci by mělo posoudit Ministerstvo životního prostředí, které ovšem žádost o posouzení závazných stanovisek v ochraně ovzduší odložilo dopisem ze dne 5. 8. 2015 č. j., sp. zn. 1338/580/15,55626/EVN, 000371/A-10, ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu. Odvolatel žádá o nové posouzení.
- Odvolatelka, paní Novotná, dále namítá, že nesouhlasí s vypořádáním námítky ohledně porušení podmínky č. 13 z územního řízení. Jak uvádí, námitka se ve své podstatě týkala toho, že realizaci uvedeného záměru dojde k překročení imisních limitů u látky PM 10. Dána lokalita je oblastí se zhoršenou kvalitou ovzduší. Již nyní je limit látky PM 10 překračován. Při spalování plynu dochází k produkci této látky (tuhé znečišťující látky) a nic na tom nezmění fakt, že stavebník změnil zdroj vytápění a kotle na zemní plyn o jmenovitém tepelném příkonu 500KW a více nahradil cca 160 kotly na zemní plyn o jmenovitém tepelném příkonu cca 15 až 120KW. Dle odvolatelky součet látky PM 10 z tohoto velkého počtu malých zdrojů vytápění nebyl v úhrnu nikým posouzen.

7. Odvolatelka je dále toho názoru, že územní rozhodnutí bylo vydáno protiprávně, neboť nebylo respektováno „Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz“ vypracované Romanem Bukáčkem ze studia B&M, kde je zmíněno, že rozsah záměru by měl být maximálně poloviční. Upozorňuje na to, že celý záměr je v rozporu nejen s celostátní, ale i krajskou koncepcí (PUR, ZUR), neboť opět vzniká stavba na zelené louce, aniž by byly úplně využity brownfield (opuštěné průmyslové plochy) v Moravskoslezském kraji.

Oba odvolatelé závěrem požadují, aby předmětné stavební povolení bylo odvolacím orgánem zrušeno.

Společné odvolání Nely Soldanové a Mgr. Evy Finkeové:

V úvodu odvolání odvolatelky uvádí, že se odvolávají až teď, protože jim bylo stavebním úřadem po celou dobu stavebního řízení odňato právo stát se účastníky řízení a podávat námítky. Dle jejich názoru jim toto právo bylo uděleno až teď. Důvody jejich odvolání lze shrnout do následujících bodů:

1. Rozptylová studie č. E/1882/2007 je dle názoru odvolatelek zastaralá a nevyjadřuje současný stav. Po uvedení do provozu automobilky Hyundai v Nošovicích došlo k enormnímu nárůstu dopravy osobních i nákladních automobilů. Automobilka Hyundai a další přilehlé podniky-Glovis, Mobis, Dymos, Steel Czech zaměstnávají odhadem 5000 pracovníků. Mnoho z nich projíždí přes jejich vesnici (z Třince, Jablunkova, Karviné, Českého Těšína, Havířova, ale i z Polska a Slovenska). K imisím z dopravy se přidruží i vliv imisí z dopravy uvnitř průmyslové zóny a vliv imisí z provozu energetických zdrojů uvnitř průmyslové zóny. Se zvýšenou dopravní zátěží lze očekávat i zvýšení vibrací podél komunikací. V závazném stanovisku KÚ MSK, odboru ŽPZ, č. j. ŽPZ/10720/2015/BLA se píše, že stacionární zdroje v bodě 1 a 2 budou plnit zpřísněný specifický imisní limit pro oxid dusíku ve výši 80 mg/m³, v bodě 3 je imisní limit pro oxid dusíku ve výši 250 mg/m³. V územním rozhodnutí je podmínka 100 mg/m³. Konstatují, že v roce 2017 dle rozptylové studie v dané lokalitě již 15. února vypršel celoroční limit poletavého prachu PM10 a stavba průmyslové zóny přispěje k dalšímu zhoršení životního prostředí obyvatel.
2. Také hluková studie ze srpna 2012 není dle odvolatelek aktuální z důvodu enormního nárůstu dopravy. Byly použity výsledky celostátního sčítání dopravy v roce 2010. Výpočet byl proveden pro rok 2015. Ve vyjádření KHS č. j. KHSMS/42389/2017/FM/HP se píše, že vzhledem k nově vyvstalým skutečnostem existence nových relevantních vstupních údajů pro výpočtový model hluku a datem vzniku původně posuzované projektové dokumentace je pro posouzení vlivu hluku v rámci aktuální hlukové situace na předmětném území nutno vliv hluku opětovně posoudit. Hlukové situace v lokalitě záměru s vyhodnocením imisního příspěvku záměru na okolní lokalitu a chráněné prostory v souladu s ustanovením § 30 zákona č. 258/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 12 nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů. Hlukovou studii je nutno zpracovat v celém rozsahu plánované stavby, tj. celkovém provozu průmyslové zóny se všemi zdroji hluku (plošné zdroje hal, stacionární zdroje hluku, vnitroareálová doprava, související zásobování), a to vše na základě nejaktuálnějších vstupních údajů (intenzity stávající dopravy, akustických parametrů reálně navržené technologie umístěné v průmyslové zóně, parametrech navazujících staveb dopravní infrastruktury, protihlukových úprav atd.). K šíření hluku přispějí bodové zdroje, zejména vzduchotechnika, hluk bude rovněž vznikat při silných deštích, protože střešní krytina je z trapézového plechu.
3. Odvolatelky namítají, že není vůbec řešena otázka zápachu. Dle jejich názoru se zápach bude šířit z čističky odpadních vod a z biologického rybníka. Rybník by měl být odcloněn sypaným válem od zóny bydlení. Rovněž není řešen postup při likvidaci přemnožení komárů na biologickém rybníku. Trvají na tom, aby investor předložil řešení tohoto problému.
4. Odvolatelky namítají, že není doloženo, jak investor došel k součtu spalovacího výkonu ze 164 kotelen 9 631 kW, když v odborném posudku z roku 2007 byl spalovací výkon 24 980 kW. Domnívají se, že toto snížení je účelové, aby nedošlo k překročení imisních limitů. Dle odvolatelek by se mělo s ohledem na životní prostředí zvážit, zda by nebylo vhodné využít zastavěné plochy (cca 210 000 m²), kde by

na rovných střechách mohly být solární panely pro vytápění, ohřev vody a k výrobě elektrické energie a plyn by se využíval pouze jako doplňkový zdroj.

5. Odvolatelky napadají, že není uvedeno, jak bude nakládáno s možnými úniky olejů, nafty a jiných kapalin z nákladních automobilů, bagrů a dalších stavebních strojů.
6. Dle odborných podkladů RNDr. Jaroslava Skořepy, CSc. bude pro pěší přístup zachována stávající jednopruhová místní komunikace vedena z prostoru křižovatky III/4762 a 648 k jižní zabydlené části obce. Toto je požadavek i Obecního úřadu Horní Tošanovice. Odvolatelky namítají, že ve vydaném stavebním povolení se tato místní komunikace ruší.
7. V současné době shání společnost investory. V případě, že by nikdo neměl zájem, se může stát, že průmyslová zóna se postaví a zůstane nevyužitá. Odvolatelky se dotazují, jak se toto bude řešit. Poukazují na to, že v současné době je celostátně nedostatek pracovních sil, odhad kolem 200 tisíc, což dokazuje i počet odpracovaných přesčasových hodin jednotlivých zaměstnanců za rok 2017 ve firmě Hyundai. Začíná nábor pracovníků na Ukrajině. Odvolatelky se ptají, pro koho se tato zóna vlastně buduje, když pracovní kapacita v České republice není a jak budou situaci kompetentní orgány řešit.
8. Odvolatelky namítají, že při realizaci stavby a uvedení do provozu se bude signál T-Mobile odrážet od železných částí budov, které jsou mnohem vyšší, než rodinné domy a signál bude v této lokalitě nedostupný nebo bude rušen. Žádají o vyjádření, kdo bude zodpovědný za špatný signál. Mají také velké obavy z rušení signálu pro televizní přístroje a radiopřístroje, signál se bude odrážet od průmyslových hal, které mají železnou konstrukci a jsou pokryty plechovou střešní krytinou. Žádají, aby bylo uvedeno, kdo konkrétně bude tento problém řešit.
9. Jako další odvolací důvod uvádějí, že SO 04 Objekt D je umístěn na jiných pozemcích parc. č. 348/1, 351 než je uvedeno v územním rozhodnutí.
10. Odvolatelky se domnívají, že toto stavební řízení se vymyká daným pravidlům, protože jednotlivé posudky posuzovalo několik odborníků a vždy bylo několik protichůdných stanovisek, ať už při posuzování krajinného rázu, ochraně ovzduší, emisí z dopravy, hluku a znečištění výroby, posuzování flóry, výskytu chráněných živočichů, hydrologického průzkumu, ale vždy byla vybrána stanoviska, která vyhovovala investorovi, tudíž účelově. Dle jejich názoru stavby v průmyslové zóně hrubě naruší krajinný ráz a kvalitu života obyvatel, proto žádají, aby stavební řízení bylo v celém rozsahu zrušeno.

Odvolání spolku Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí:

Dle odvolatele bylo rozhodnutí vydáno v rozporu s právními předpisy, ve stanovených podmínkách chybí podmínky na ochranu přírody a nebyly řádně vypořádány jeho námítky. Důvody jeho odvolání jsou následující:

1. Odvolatel namítá, že absence podmínek pro ochranu přírody je způsobená chybějícím aktuálním biologickým hodnocením. Konstatování KÚ MSK, odboru ŽPZ, že v nálezové databázi nebyli od roku 2011 nalezení žádní chránění živočichové, je dle jeho názoru nesprávné. Biologické posouzení záměru ze září r. 2008 není k dispozici, zřejmě neobsahuje posouzení výskytu ptáků. Odvolatel tvrdí, že jejich výskyt na ploše záměru je doložen databází Avif (http://birds.cz/avif/obs_new.php). Výskyt ptáků dle odvolatele potvrzuje výskyt dalších živočichů jako potrava, kterou zde nacházejí. Dále odvolatel uvádí výčet ptáků,

jejichž výskyt byl zaznamenán na ploše záměru v letech 2012 – 2015. Také uvádí, že při průzkumu vodního toku Mušalec a okolí dne 29. 7. 2018 byli spatřeni obojživelníci (odkazuje na fotografie v příloze).

2. Odvolatel uvádí, že jeho námítky č. 1.14, 1.16 a 1.29 se týkají krajinného rázu. Domnívá se, že protiprávní posouzení krajinného rázu umožnilo vydání kladného závazného stanoviska ke krajinnému rázu zn. OŽPaZ/785/2007/Kos/246 ze dne 13. 2. 2007. Namítá, že z ustálené judikatury je zcela jednoznačné, že závazná stanoviska musejí být řádně odůvodněná. Je totiž základním procesním právem účastníků řízení, včetně žadatele, znát, na základě jakých podkladů byla vydána, jak s nimi správní úřad naložil, jakými úvahami byl veden, apod. Pokud odůvodnění chybí, jde o zásadní porušení zákona, které způsobuje zrušení konečného rozhodnutí. Odvolatel má za to, že z tohoto hlediska mělo být toto závazné stanovisko zrušeno. Má nedostatečné odůvodnění na cca jedné straně A4, kde je k úvahám týkajícím se porušení současného krajinného rázu pouze uvedeno: „Průmyslová zóna je v územně plánovací dokumentaci obce Horní Tošanovice funkčně vymezena. Zájmové území pro realizaci areálu „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ se nachází v jižní části obce Horní Tošanovice. Řešená lokalita je ohraničena na severozápadní, severní a severovýchodní straně frekventovanými komunikacemi 1/48 a 1/68 bez oddělující zeleně, za těmito komunikacemi se nachází obytná zástavba. Na východní straně ji kopíruje s odstupem břehový porost potoka Mušalec, na jižní straně je ohraničená rychlostní komunikací R 48 a ze západní strany je ohraničená místní komunikací a oplocením již stávajícího výrobního areálu. Roztroušená obytná zástavba pokračuje jižním směrem za rychlostní komunikací R 48. Lokalita je součástí člověkem silně pozměněné krajiny, tudíž krajinný ráz zájmového území je možno v současné době pokládat za narušený. Vlastní urbanistické řešení vychází z požadavku na výstavbu moderního průmyslového areálu. Jedná se o areál tvořený 9-ti objekty různé velikosti a výšky.“ Vzhledem k rozsahu posuzovaného území na cca 62 ha a zásahu v něm, toto odůvodnění a úvahy, jakými byl správní úřad veden, pokládá odvolatel za naprosto nedostatečné. Namítá, že chybí odborné posouzení, odůvodnění výškových a prostorových poměrů k stávajícím stavbám a vyhodnocení pohledových poměrů při pohledu na Beskydy, a naopak z Beskyd pohled na krajinu. Závazné stanovisko se všemi doplněními a změnami tak, jak je uváděno ve vyjádření MMFM, odboru ŽPZ, ze dne 14. 8. 2017, č. j.: MMFM 97414/2017, je dle názoru odvolatele nepřezkoumatelné. Uvádí se v něm, že „řešený souhlas k zásahu do krajinného rázu je řádně odůvodněn“. Odvolatel namítá, že toto konstatování se nezakládá na pravdě a není podloženo žádným důkazem, není uvedena žádná citace, jak odůvodnění zní. Dále v tomto bodě odvolání odvolatel namítá, že v rozhodnutí není ani podmínka ohledně plnění podmínek týkající se krajinného rázu projektu sadových úprav – realizace. Na str. 41 k sdělení k součinnosti MMFM, odboru ŽPZ, ze dne 14. 8. 2017 je uvedeno ohledně krajinného rázu, že „stavba byla posouzena jako celek,“ v tom případě se odvolatel domnívá, že chybí podmínka, že bude realizovaná jako celek. Z hlediska lesního zákona je záměr umístěný mimo jiné na pozemcích určených k plnění funkce lesa. Z tohoto je dle odvolatele potřeba požádat orgán státní správy lesů o povolení, což v rozhodnutí není zabezpečeno podmínkou.
3. Odvolatel namítá, že na krajinný ráz má vliv také stavba ČOV, která není v souladu s vydaným územním rozhodnutím. V ÚR není zaznamenána stavba budovy ČOV, nejsou v textu uvedeny žádné rozměry.
4. Odvolatel namítá, že nebyly řádně vypořádány jeho námítky, neboť Ministerstvo životního prostředí pod č. j. sp. zn. 1338/58015,55626/ENV, 000371/A10 ze dne 5. 8. 2015 odložilo žádost o posouzení závazných stanovisek KÚ MSK (závazná stanoviska jsou uvedené v odložení žádosti). Odvolatel má za to, že ministerstvo postupovalo nesprávně - nelze nic odkládat, ministerstvo může jen stanoviskem potvrdit závazné stanovisko nebo ho změnit nebo ho zrušit. Odvolatel žádá o nové posouzení závazných stanovisek.

5. Odvolatel uvádí, že na str. 26 rozhodnutí stavební úřad neshledal důvody, které by bránily povolení stavby dle § 111 odst. 2 stavebního zákona (ověření účinků budoucího užívání stavby). Dle odvolatele účinky budoucího užívání stavby nebyly řádně prověřeny (viz vypořádání námítky I.11.). Nesouhlasí s vypořádáním námítky. Odvolatel namítá, že stavební úřad nevypořádal část námítky, proč v územním plánu Horních Tošanovic je uváděna překládka ze železnice v souvislosti s průmyslovou zónou. Plocha je vyznačena v územním plánu. Ve vypořádání námítky I.11 se hovoří o staveništní dopravě. Námitka I.11 doprava však byla dle odvolatele míněná při provozu stavby. Dále odvolatel konstatuje, že stavba překladiště - vlečky by měla vliv na ochranu přírody a krajiny, protože se týká přírodně významných pozemků a také se dotýká navazujících území, které by ovlivnila dopravou. Stavební úřad uvádí, že není součástí stavby, to však dle odvolatele neznamená, že se nebude realizovat. Odvolatel má za to, že v případě realizace překladiště – vlečky, tato souvisí se stavbou PZ a investor ani úřady se k železniční dopravě v DSP nevyjádřily. Proto účinky budoucího užívání stavby nejsou dle názoru odvolatele ověřeny.

6. Odvolatel napadá vypořádání některých námitek:

- K námitce pod bodem I.1 odvolatel uvádí, že ve vypořádání námítky se stavební úřad nezabýval zanesením vsakovacího zařízení a podmáčením celého svahu PZ.
- Odvolatel trvá na námitce I.2, neboť dle jeho názoru i nadále není územní rozhodnutí v souladu s projektovou dokumentací a vydaným stavebním povolením.
- K námitce pod bodem I.5 odvolatel uvádí, že závazná stanoviska nebyla přezkoumána dle ust. § 149 odst. 4 správního řádu ministerstvem, ale odložena.
- K námitce pod bodem I.14 odvolatel uvádí, že trvá na tom, že krajinný ráz nebyl posouzen v souladu se zákonem.
- Ve vypořádání námítky I.15 není dle odvolatele uvedeno, proč v doplněné dokumentaci chybí Biologické posouzení záměru, září 2008, z něhož mu chybí informace.
- S vypořádáním námítky I.16 odvolatel nesouhlasí. Dle jeho názoru otázka vlivu na krajinný ráz nebyla vyřešena v územním řízení, neboť žádný z úřadů nedokázal, že souhlas byl vydán v souladu se zákonem. Namítá, že ve vypořádání námítky stavební úřad neuvedl, proč v doplněné projektové dokumentaci chybí posouzení krajinného rázu ze srpna 2007 a Hodnocení stavby na krajinný ráz 10/2008 a dále, že chybí vysvětlení, proč orgány vydávaly stanoviska, aniž by uváděly, na základě jakých odborných posudků rozhodovaly a jak orgány státní správy došly k odbornému rozhodnutí, že projednávána stavba byla s ohledem na krajinný ráz povolena.
- V námitce pod bodem I.17 není vypořádáno, jaký vliv může mít sprinklerová nádrž se strojovnou na spodní vody.
- Námitku I.19 pokládá odvolatel za nevypořádanou. Stavební úřad se dle jeho názoru vyhnul odpovědi, zda s ohledem na krajinný ráz bude dodržena zastavitelnost pozemku a konstrukční výška. Odvolatel tvrdí, že nemá možnost všechny plánované zastavitelné pozemky záměru prověřit, protože v projektové dokumentaci schází údaje o zastavěné ploše chodníku, komunikací, parkovacích a manipulačních ploch, nádrží, vodojemu a podobně. Rovněž poukazuje na rozporuplnost vyjádření v rozhodnutí stavebního úřadu, kdy na str. 34 uvádí: „Stavební úřad zajistil vzájemný soulad všech předložených závazných stanovisek dotčených orgánů vyžadovaných zvláštními předpisy a podmínky v nich zahrnul do podmínek rozhodnutí.“, a uvádí, že ve výčtu vydaných stanovisek dotčených orgánů na str. 41 je mimo jiné uvedeno vyjádření Magistrátu města Frýdku-Místku z hlediska územního plánu č. j.: MMFM 129632/2016 ze dne 3. 10. 2016, ve kterém sděluje následující: „Při výstavbě musí být respektováno přípustné využití jednotlivých ploch a podmínky prostorového uspořádání a ochrany

krajinného rázu. Podkladem pro vyjádření je platný územní plán Horní Tošanovice vydaný zastupitelstvem obce Horní Tošanovice s účinností ode dne 1. 10. 2012.“ Dle názoru odvolatele z výše uvedeného vyplývá, že stavební úřad měl mimo jiné zajistit podklady pro ověření dodržení prostorového uspořádání stavby a ochrany krajinného rázu dle platného územního plánu a námitka byla zamítnuta neoprávněně, bez znalosti věci.

- S vypořádáním námítky I.29 odvolatel nesouhlasí. Dle jeho názoru i zde stavební úřad opakuje ničím nepodložené fráze z vyjádření MMFM, odboru ŽPZ, ze dne 14. 8. 2017, č. j.: MMFM 97414/2017, viz poslední odstavec na první straně. Odvolatel uvádí, že nyní nezbývá, než žádat odvolací orgán o provedení kontroly všech závazných stanovisek a jejich změn týkajících se posouzení krajinného rázu nezávislými orgány, tzn. úřady, které nejsou pod vlivem krajského úřadu, tedy Ministerstvo životního prostředí v Praze a Ministerstvo pro místní rozvoj.
- S vypořádáním námítky I.31 odvolatel nesouhlasí, neboť k textu námítky se nevyjádřil KÚ MSK, odbor ŽPZ. Stavební úřad uvádí, že k problematice ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a uplatněné námítce se vyjádřil KÚ MSK, odbor ŽPZ, dne 23. 8. 2017 č. j.: MSK92962/2017. Dle odvolatele se k námítce I.31 KÚ MSK, odbor ŽPZ, dne 23. 7. 2017 vyjádřit nemohl, protože námitka byla podána až dne 4. 2. 2018. Dále dle odvolatele stavební úřad ve vypořádání uvádí: „Způsob odvodnění stavby, včetně podchycení melioračního zařízení na pozemku byl navržen, projednán a odsouhlasen s vodohospodářským orgánem a rovněž se správcem Povodí Odry, jejích podmínky byly zapracovány do projektové dokumentace.“ Odvolatel se dotazuje, proč podmínky jiných orgánů a správců sítí byly zapracovány do rozhodnutí, ale podmínky Povodí Odry už ne.
- Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním námítky I.26, protože objekt ČOV SO 09 v územním rozhodnutí nemá vymezenou budovu, nejsou uvedeny rozměry, a proto není stavební povolení v souladu s územním rozhodnutím.

S ohledem na vysychání jiných části ČR a relativní dostatek vlhkosti v okolí Beskyd odvolatel závěrem žádá orgány i investora o přehodnocení využití území v Horních Tošanovicích a odkazuje na současnou úrodu kukuřice na zdejších poli. Požaduje, aby předmětné stavební povolení bylo odvolacím orgánem zrušeno.

Stavební úřad opatřením ze dne 21. 8. 2018 podle ust. 86 odst. 2 správního řádu vyrozuměl o podaných odvoláních účastníky řízení a vyzval je, aby se k nim ve stanovené lhůtě vyjádřili. Této možnosti žádný z účastníků řízení nevyužil. Protože stavební úřad neshledal důvod pro postup podle ust. § 87 správního řádu (pro tzv. autoremeduru), předal spis se svým stanoviskem odvolacímu orgánu. Ve stanovisku posoudil všechna odvolání jako přípustná a včasná a vyjádřil se k jednotlivým odvolacím námitkám. Je toho názoru, že odvolací orgán by měl všechna odvolání zamítnout a napadené rozhodnutí potvrdit.

Odvolací orgán je povinen, bez ohledu na stanovisko stavebního úřadu, posoudit podané odvolání z hlediska jeho přípustnosti a včasnosti podle ust. § 81 odst. 1 a § 83 odst. 1 správního řádu, z nichž vyplývá, že proti rozhodnutí může podat odvolání účastník řízení, a že odvolací lhůta činí 15 dnů ode dne oznámení rozhodnutí. Odvolací orgán konstatuje, že všem odvolatelům svědčí postavení účastníka řízení podle ust. § 109 stavebního zákona – Stanislavu Bartkovi podle ust. § 109 písm. f), Silvii Novotné, Nele Soldanové a Mgr. Evě Finkeové podle ust. § 109 písm. e) a spolku Občanské sdružení Strážník - za zdravé životní prostředí podle ust. § 109 písm. g) stavebního zákona. Všechna odvolání jsou tedy **přípustná**. Napadené rozhodnutí bylo všem odvolatelům doručeno veřejnou vyhláškou dne 17. 7. 2018, takže dnem 18. 7. 2018 jim začala běžet patnáctidenní lhůta pro podání odvolání, jejíž konec připadl **na středu 1. 8. 2018**. Stanislav Bartek podal odvolání dne 16. 7. 2018, Silvie Novotná dne 30. 7. 2018, Nela Soldanová a Mgr. Eva Finkeová dne 18. 7. 2018 a spolek dne 1. 8. 2018 (nejprve e-mailem, který v souladu s ust. § 37 odst. 4 správního řádu

písemně potvrdil podáním předaným k poštovní přepravě dne 2. 8. 2018). Všechna odvolání jsou tedy **včasná**. Dále odvolací orgán konstatuje, že odvolání mají náležitosti, které stanoví ust. § 82 odst. 2 správního řádu.

Z ust. § 149 odst. 4 správního řádu (po novele účinné od 1. 1. 2018 z odst. 5 téhož ustanovení) plyne, že jestliže odvolání směřuje proti obsahu závazného stanoviska, vyžádá si odvolací správní orgán potvrzení nebo změnu závazného stanoviska od správního orgánu nadřízeného správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Tomuto správnímu orgánu zasílá odvolání spolu s vyjádřením správního orgánu prvního stupně a s vyjádřením účastníků. Dle odstavce 1 citovaného ustanovení správního řádu je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.

V podaných odvoláních jsou uplatněny námitky, které odvolací orgán vyhodnotil tak, že směřují do podkladových závazných stanovisek vydaných dotčenými orgány - KHS a KÚ MSK, odboru ŽPZ. Proto se ve smyslu výše citovaného ustanovení správního řádu obrátil na Ministerstvo zdravotnictví ČR, které je nadřízeným orgánem KHS, s žádostí ze dne 7. 12. 2018 o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek **č. j. KHSMS 40511/2012/FM/HP ze dne 25. 1. 2013 a č. j. KHSMS 55272/2016/FM/HP ze dne 14. 11. 2016**, vydaných k předmetné stavbě z hlediska zájmů chráněných zákonem č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně veřejného zdraví“), a na Ministerstvo životního prostředí, odbor ochrany ovzduší, které je nadřízeným orgánem KÚ MSK, odboru ŽPZ, jako dotčeného orgánu ochrany ovzduší, s žádostí ze dne 9. 1. 2019 o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska **č. j. MSK 55140/2015 ze dne 30. 4. 2015** ke stavbě stacionárních zdrojů v rámci stavby „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ podle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší. Ministerstvo zdravotnictví ČR opatřením č. j.: MZDR 54149/2018-4/OVZ ze dne 18. 2. 2018 **závazná stanoviska KHS jako podklad pro stavební řízení potvrdilo**. Také Ministerstvo životního prostředí opatřením **č. j. MZP/2019/580/102 ze dne 28. 1. 2019 napadené závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ, potvrdilo**.

Odvolací orgán opatřením ze dne 6. 3. 2019 účastníkům řízení sdělil, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí o odvoláních a podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu jim dal možnost se ve dnech 25. 3. 2019 až 29. 3. 2019 k těmto podkladům vyjádřit. Této možnosti využili dne 25. 3. 2019 Stanislav Bartek, Eva Kubicová a Mgr. Ondřej Novák, advokát, Advokátní kancelář Janíková, Novák a partneři s.r.o., se sídlem Farní 19, 738 01 Frýdek-Místek, jako právní zástupce účastníka řízení Nely Soldánové. Paní Kubicová do protokolu uvedla, že jedná i jménem dalších účastníků řízení (Konráda a Dagmar Venglářových, Jiřího Bolka, Romany Pszcolkové Kubicové, Miroslava Kubici, Jiřiny Venglářové) a jako přílohu protokolu doložila dvě plné moci označené „společná plná moc“.

Panu Bartkovi a paní Kubicové, kteří možnosti nahlédnout do spisu projednávané věci využili společně, byly ze spisu poskytnuty kopie písemností pořízených v odvolacím řízení, tzn. výsledků postupů podle ust. § 149 správního řádu. Paní Kubicová předložila písemné vyjádření, které je přílohou protokolu. V něm uvádí, že posudek o krajinném rázu od p. Bukáčka, který byl vypracován v samotných počátcích řízení a v němž se zmiňoval nepříznivý dopad na dotčenou krajinnou oblast vybudováním průmyslové zóny, vůbec nebyl vzat v úvahu a stavební úřad přesvědčivě nezdůvodnil, proč k němu nepřihlédl a místo něj vycházel pouze z posudku, jehož závěry byly opačné. Je přesvědčena, že toto bylo provedeno účelově. V původním územním plánu obce je uvedeno, že průmyslová zóna nesmí sousedit se zónou bydlení a nesmí narušovat pohodu

bydlení, což bude dle jejího názoru porušeno. Paní Kubicová tvrdí, že v prvním vydaném územním rozhodnutí byli stavebním úřadem vyřazeni všichni účastníci řízení, kromě několika málo těch, kteří bezprostředně sousedí svými pozemky s průmyslovou zónou. Dle jejího názoru by situace byla jistě zcela jiná, pokud by od samého začátku byli účastníci řízení v současném rozsahu. Má za to, že i dnes nevzal stavební úřad do úvahy některé účastníky řízení, jako například vlastníka pozemku parc. č. 237/29, 237/39, 237/30, 237/12 atd. a RD čp. 78 v k. ú. Horní Tošanovice. Důrazně požaduje vytvoření nové hlukové studie, protože od zpracování poslední hlukové studie došlo ke spuštění dálničního provozu po D 48 a k velkému nárůstu dopravy i po místní komunikaci, která slouží jako nájezd na dálnici. S tím souvisí i značné znečištění ovzduší a podzemních vod. Dále paní Kubicová uvádí, že už nyní vlivem špatného ovzduší ze stávajícího dálničního provozu a provozu po místní komunikaci mají velké problémy malí spoluobčané, kteří trpí opakovaně dýchacími obtížemi. Ještě další zhoršení by nastalo jednak při výstavbě průmyslové zóny a později při jejím provozu. Dle jejího názoru by výstavbou průmyslové zóny došlo ke znehodnocení krajinného rázu obce, kdy je skutečností, že výhled na nádherné panorama Beskyd od tošanovického zámečku a nejen od něj, směrem k horám, by byl zcela barbarským způsobem narušen a už vůbec nemluví o tom, že průmyslová zóna je plánována přímo v centru obce, což považuje za naprosto nepřijatelné. Pro informaci ke stávající situaci považuje za potřebné zmínit také stav světových automobilek, kdy podle aktuálních zpráv v našich médiích, kupříkladu ŠKODA zaznamenala koncem února pokles výroby aut oproti loňskému roku asi o 90.900 automobilů, Hyundai kvůli poklesu odbytu měla v prvních dvou měsících t. r. zajištěnu výrobu pouze na 4 pracovní dny v týdnu, německý WOLKSWAGEN plánuje v letošním roce propustit asi 7 000 zaměstnanců a americký FORD v Německu asi 5 000 zaměstnanců. Občané Horních Tošanovic rozhodně nemají zájem na tom, aby po ukončení provozu průmyslové zóny zůstala půda, která je čím dál tím vzácnější, pod asfaltem, betonem a dlažbou, stejně, jako je tomu nyní již mnoho let v jiných průmyslových zónách kupříkladu v Hranicích na Moravě a jinde. Pevně věří, že krajský úřad ve svém rozhodnutí přihlédne nejen k platným zákonům, ale také k potřebám občanů svého kraje a co je přinejmenším stejně důležité, k potřebám a ochraně krajiny, která už tak nesmírně trpí svým převážně průmyslovým zaměřením. V závěru uvádí, že v době, kdy byla prodána společnost TOSAN PARK, s.r.o. vlastníci pozemky pro výstavbu průmyslové zóny do rukou rakouské realitní společnosti, platil zákaz prodeje půdy cizím státním příslušníkům. Má za to, že tento zákon byl porušen.

Pan Bartek do protokolu sdělil, že vyjádření k podkladům zašle písemně. Avizované vyjádření odvolací orgán obdržel dne 29. 3. 2019. Pan Bartek v něm uvedl, že celé řízení o stavbě průmyslová zóna Horní Tošanovice je od samého začátku zmanipulováno ve prospěch investora. Tvrdí, že stavba je v rozporu s v té době platnou obecně závaznou vyhláškou o regulativech územního rozvoje územního plánu Horní Tošanovice. Uvádí, že v březnu 2005 byl uzavřen návrh smlouvy o dílo mezi Ing. Arch. Bohumilem Králem a starostou obce Horní Tošanovice Ing. Petrem Martiňákem, který předkládá. Bylo rozděleno do tří etap. Dodací lhůta třetí etapy byla únor 2006. Obecně závazná vyhláška obce byla schválena zastupitelstvem obce dne 10. 4. 2006. Z toho dle pana Bartka vyplývá, že byla zhotovená na objednávku Ing. Arch. Bohumila Krále a bylo podle ní zahájeno územní řízení. Stejně jako v odvolání uvádí, že na straně 7 vyhlášky se k zóně výroby píše, že integrace s funkcí obytnou a rekreační je vyloučena, a že hygienicky závadné vlivy, znečištění ovzduší, hluk, zápach z nových zařízení nesmí zasahovat do zón, ve kterých je přípustná funkce bydlení. Dle pana Bartka z toho vyplývá, že v tuto dobu platná vyhláška je v rozporu s vydáním územního rozhodnutí a stavebního povolení. Dále uvádí, že v územním řízení bylo několikrát stavebním úřadem účelově odebráno právo oprávněným účastníkům řízení se tohoto řízení účastnit. V zjišťovacím řízení o kuňce žlutobřiché jsou tři odborná stanoviska. Každé je však ve výsledku jiné. Stavební úřad vybral to, které nejvíc vyhovovalo investorovi. Na dané lokalitě bylo provedeno několik hydrologických průzkumů, každý s jinými výsledky. Vybral se ten, který nejvíc vyhovoval investorovi. V územním řízení předložili účastníci řízení odborný posudek hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz od Romana Bukáčka, který je autorem metodiky pro posuzování krajinného rázu.

Ten byl smeten ze stolu a nahradilo jej vyjádření orgánu ochrany přírody Magistrátu města Frýdku-Místku, který vydal souhlas k zásahu do krajinného rázu ze dne 13. 2. 2007, ve kterém mimo jiné uvádí, že v souladu s ust. § 50 odst. 4 správního řádu nejsou odborná posouzení pro správní orgán závazná a hodnotí je podle své úvahy. Nezážil však, jaký dopad to bude mít na zdraví, život a pohodu bydlení občanů. Nebyl posouzen vliv hluku a emisí výfukových plynů a vibrací s nárůstem dopravy o 3.500 vozidel denně u rodinných domků podél silnice statek-MUK-R48. Za nejhorší považuje pan Bartek to, že to budou jenom montovny, bez jakékoli přidané hodnoty. Pan Bartek se ptá, proč mají ekonomické zájmy soukromých investorů přednost před právem občana na život ve zdravém prostředí.

Mgr. Novák nahlédl do spisu projednávané věci a vlastním fotoaparátem si pořídil kopie některých písemností. Sdělil, že vyjádření k podkladům zašle písemně. Ve vyjádření pak Nela Soldanová prostřednictvím zástupce uvádí, že jak vyplývá z Posouzení závazného stanoviska č. j. MZP/2019/580/102 ze dne 28. 1. 2019, tak v rámci územního řízení pro umístění předmětné stavby obsahující zdroje znečišťování ovzduší do územního rozhodnutí byla stanovena podmínka, že počet kotelen (kotlů) a jejich výkon bude i v dalším stupni projektové dokumentace v souladu s odborným posudkem č. E/1912/2007/01 a v případě jakékoliv změny bude tato doložená novým odborným posudkem za účelem posouzení, zda nedojde k překročení imisních limitů. S ohledem na skutečnost, že v daném stavebním řízení došlo ke změně počtu a rozmístění kotelen (kotlů) a zároveň nebyl stavebním úřadem prvního stupně takovýto nový odborný posudek vyžádán ani nebyl doložen ze strany stavebníka, bylo dle jejího názoru napadené rozhodnutí vydáno v rozporu s územním rozhodnutím a musí být z tohoto důvodu zrušeno a věc vrácena zpět stavebnímu úřadu k dalšímu řízení. Pokud stavební úřad v napadeném rozhodnutí uvádí, že v průběhu řízení neshledal důvody, které by bránily povolení stavby (str. 45 napadeného rozhodnutí), činí tak dle paní Soldanové v rozporu se zákonem, když z podkladů doložených ke stavebnímu povolení nevyplývá splnění výše uvedené podmínky stanovené předmětným územním rozhodnutím. Uvedená skutečnost činí, dle jejího názoru, napadené rozhodnutí nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů rozhodnutí a skutkový stav nemá oporu ve spise, kdy požadavek přezkoumatelnosti rozhodnutí je nutno přezkoumávat v kterékoliv fázi řízení ex offio, jak stanoví konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu (např. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu sp. zn. 2 As 34/2006). Dále uvádí, že z podkladů pro rozhodnutí vyplývá, že stavební úřad pochybil, neboť celé stavební řízení vedl s neoprávněnou osobou a neoprávněné osobě rovněž doručoval veškeré písemnosti. Ve spisovém materiálu se nachází nedatovaná plná moc udělená společností UBM-Bohemia Projectdevelopment-Planning-Construction, s.r.o., IČ: 63978733 jakožto mandantem (dále též „UBM“) ve prospěch mandatáře – společnosti INKOS-OSTRAVA, a.s. Paní Soldanová napadá, že plná moc je nedatovaná, a tedy nelze ověřit, zda za mandanta a mandatáře tuto plnou moc podepsaly osoby oprávněné za tyto právnické osoby jednat, neboť ve statutárních orgánech výše uvedených společností docházelo ke změnám a neuvedení data má tedy zásadní význam pro posouzení platnosti zmocnění. Dále uvádí, že v rozsahu zmocnění plná moc neobsahuje žádnou informaci o tom, že by měl mít mandatář (spol. INKOS-OSTRAVA, a.s.) oprávnění jednat za někoho jiného, resp. jménem někoho jiného, než jménem společnosti UBM. Dle jejího názoru se nejedná o plnou moc, která by jakýmkoliv způsobem mohla opravňovat společnost INKOS-OSTRAVA, a.s. k jednání za stavebníka spol. TOSAN park a.s. Dále tvrdí, že plná moc trpí neurčitostí, neboť v rozsahu zmocnění neobsahuje žádné konkrétní informace o stavebním řízení, k němuž má být udělena a informace obsažené v názvu plné moci nejsou relevantní, neboť obsah a rozsah zmocnění může být obsažen toliko v samotném textu zmocnění. V tomto textu není nikterak zahrnuta informace o tom, k jakému řízení má být plná moc udělena. Má za to, že zmocnění na základě této plné moci pro neurčitost platně nemohlo vzniknout, a že předmětná plná moc, i pokud by byla platně sjednána a neobsahovala by výše uvedené nedostatky, neopravňuje stavební úřad k doručování písemností společnosti INKOS-OSTRAVA, a.s., neboť tato společnost by v případě platnosti předmětné plné moci zastupovala toliko zmocněnce a nikoliv stavebníka. Dle paní Soldanové veškerá podání doručená této společnosti tedy byla

doručena v rozporu se zákonem a poukazuje na to, že požadavek, aby bylo doručováno zmocněnci a nikoliv substitutovi, stanoví taktéž ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu (odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu, č. j. 1 As 4/2003-48). Dále paní Soldanová uvádí, že ve spisovém materiálu se nachází plná moc udělená ze strany společnosti INKOS-OSTRAVA, a.s. paní Ing. Šárce Pojerové ze dne 8. 3. 2013 a tato plná moc nesplňuje náležitosti předepsané v § 33 odst. 3 správního řádu. Paní Soldanová tvrdí, že ani pokud by neexistovaly výše uvedené nedostatky nedatované plné moci uzavřené mezi společnostmi UBM a INKOS-OSTRAVA, a.s., nejedná se o platné zmocnění ve smyslu správního řádu. Společnost INKOS-OSTRAVA, a.s. totiž na základě nedatované plné moci nedisponovala možností zmocnit dále třetí osoby, neboť toto oprávnění výše uvedená nedatovaná plná moc neobsahuje. Dle paní Soldanové veškerá podání, návrhy, žádosti, požadovaná oznámení a podklady, které byly v daném stavebním řízení učiněny, doručovány nebo obdrženy od Ing. Šárky Pojerové, tedy byly učiněny neoprávněnou osobou a veškeré doručené písemnosti zasílané společnosti INKOS-OSTRAVA, a.s. byly doručovány neoprávněné osobě, a tedy neúčinně. Paní Soldanová má za to, že z výše uvedených důvodů je zřejmé, že napadené rozhodnutí je nutno zrušit pro nezákonnost spočívající v nezákonném doručování a v jednání s neoprávněnými osobami. Naopak oprávněným osobám nebylo účinně doručováno ničeho, jak vyplývá ze spisového materiálu. V posledním bodě vyjádření uvádí, že odvolací orgán ve svém rozhodnutí ze dne 8. 7. 2016, sp. zn. ÚPS/15994/20015/Kol, kterým zrušil rozhodnutí stavebního úřadu č. j. OH/01527/2014/SÚ/Fi ze dne 9. 2. 2015, mimo jiné uložil stavebnímu úřadu, aby se zabýval identifikací, v čem spočívá dotčení práv stanovených účastníků řízení. Ze spisového materiálu však vyplývá, že se stavební úřad v napadeném rozhodnutí opětovně nezabýval posouzením, v čem spočívá dotčení práv účastníků řízení. Byť stavební úřad stanovil okruh účastníků řízení, není z ničeho patrné, z jakých konkrétních důvodů tak učinil. Dle paní Soldanové tak setrvává důvod, pro který bylo napadené stavební rozhodnutí již v předcházející fázi řízení zrušeno. Z tohoto důvodu považuje napadené rozhodnutí za nepřezkoumatelné, neboť nelze z napadnutého rozhodnutí vyčíst důvod zahrnutí jednotlivých účastníků jako účastníků řízení. S ohledem na výše uvedené skutečnosti vyplývající ze spisového materiálu navrhuje, aby bylo napadené rozhodnutí zrušeno a věc vrácena stavebnímu úřadu k dalšímu řízení.

Dle ust. § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží. Je nutno konstatovat, že podle ust. § 112 stavebního zákona je stavební řízení ovládáno zásadou koncentrace řízení, která znamená, že účastníci řízení mohou uplatnit své námítky popřípadě důkazy nejpozději při ústním jednání nebo ve lhůtě určené stavebním úřadem. K námítkám účastníků řízení uplatněným později se nepřihlíží. Na skutečnost, že stavební úřad nebude k později uplatněným námítkám účastníků řízení přihlížet, byli účastníci řízení v oznámení o zahájení řízení upozorněni. Odvolací řízení tvoří s řízením prvoinstančním jeden celek, takže účinky zásady koncentrace řízení dle stavebního zákona se vztahují i na odvolací řízení. Odvolací orgán tedy může přihlížet k odvolacím námítkám, které nebyly uplatněny v prvoinstančním řízení, pouze tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve (viz ust. § 82 odst. 4 správního řádu).

Po přezkoumání odvoláním napadeného rozhodnutí a souvisejícího spisu z výše uvedených hledisek dospěl odvolací orgán k následujícímu závěru:

Stavební úřad rozhodnutím **č. j. Výst/272/328/2006/Fi ze dne 22. 6. 2010** vydaným k žádosti společnosti KB Král s.r.o., se sídlem Karlovarská 135, 323 00 Plzeň zastoupené společností Urbanistické středisko Ostrava, s.r.o., IČ: 00562963, se sídlem Spartakovců 3, 708 00 Ostrava - Poruba, podle ust. § 39

zákona č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů a ust. § 4 vyhlášky č. 132/1998 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona, ve znění vyhlášky č. 492/2002 Sb., **umístil** stavbu nazvanou: **Průmyslová zóna Horní Tošanovice** na pozemcích parc. č. 300/2, 303, 313, 328, 330, 331/8, 337, 347/14, 347/21, 347/22, 348/1, 351, 779/1, 782/3, 784/1, 798/1 v katastrálním území Horní Tošanovice. Toto rozhodnutí bylo **z části změněno a ve zbytku potvrzeno rozhodnutím odvolacího orgánu č. j. MSK 175537/2010 ze dne 20. 4. 2011, sp. zn. ÚPS/42714/2010/Kol**, které nabylo právní moci dne 7. 5. 2011. Platnost územního rozhodnutí byla následně prodloužena rozhodnutím stavebního úřadu č. j. OH/00970/2013/SÚ/Da ze dne 21. 6. 2013, které nabylo právní moci dne 23. 7. 2013, a to do 30. 7. 2015. Platnost byla prodloužena k žádosti současného stavebníka, společnosti TOSAN park a.s., který k žádosti o prodloužení platnosti doložil smlouvu uzavřenou se společností KB Král s.r.o. o převodu práv z předmětného územního rozhodnutí. Stavebník v této lhůtě požádal o stavební povolení, takže **ve smyslu ust. § 93 odst. 4 písm. a) stavebního zákona je územní rozhodnutí nadále platné.** Je nutno zdůraznit, že **předmětem tohoto odvolacího řízení není přezkoumání zákonnosti a správnosti územního rozhodnutí.** Je však nutné připomenout, že návrh na vydání územního rozhodnutí o umístění stavby (záměru) „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ byl v územním řízení přezkoumán ze všech hledisek uvedených v ust. § 37 zákona č. 50/1976 Sb., tzn. starého stavebního zákona, za jehož účinnosti bylo územní řízení zahájeno, a ve smyslu přechodných ustanovení nového stavebního zákona - zákona č. 183/2006 Sb., také dokončeno. Hlediska ust. § 37 zákona č. 50/1976 Sb. odpovídají hlediskům ust. § 90, podle kterých se posuzují záměry v územním řízení podle zákona č. 183/2006 Sb. Stavební úřad se v územním řízení zabýval souladem návrhu s územně plánovací dokumentací, návrh přezkoumal z hlediska péče o životní prostředí a potřeb požadovaného opatření v území a jeho důsledků, přezkoumal, zda vyhovuje obecným technickým požadavkům na výstavbu, projednal jej s dotčenými orgány, které podle zvláštních právních předpisů hájí zájmy na jim svěřených úsecích (ochrana přírody a krajiny, ochrana vod, ochrana zemědělského půdního fondu, ochrana ovzduší, ochrana veřejného zdraví, odpadové hospodářství apod.). Pokud ze stanovisek dotčených orgánů vyplývaly v souvislosti s potřebami projednávaného záměru v území a jeho důsledků podmínky, stavební úřad je zapracoval do podmínek územního rozhodnutí. Záměr byl předmětem posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona č. 00/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí, a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), v tehdy platném znění, jehož účelem bylo získat objektivní odborný podklad pro vydání rozhodnutí, popřípadě opatření podle zvláštních právních předpisů, tedy i pro vydání územního rozhodnutí o umístění stavby podle stavebního zákona. Příslušný úřad, KÚ MSK, odbor ŽPZ, na základě zjišťovacího řízení podle ust. § 7 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí v závěru zjišťovacího řízení č. j. MSK 95551/2006 ze dne 9. 6. 2006 konstatoval, že záměr nebude dále posuzován podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí. Závěr zjišťovacího řízení a podmínky v něm stanovené byly v územním řízení zohledněny. Protože záměr vyhověl všem zákonným požadavkům, byl shledán v území přípustným a bylo pro něj vydáno územní rozhodnutí, které, jak již bylo výše uvedeno, je pravomocné a platné a je relevantním podkladem pro vydání stavebního povolení. V každém stupni projednání záměru se liší hlediska, ze kterých je záměr přezkoumáván a je zcela v rozporu s dikcí a smyslem stavebního zákona domáhat se ve stavebním řízení nového posouzení záměru z těch hledisek, která byla předmětem přezkoumání v územním řízení (územní plán, vlivy na okolí, dopravní obsluha zóny atd.), jak to činí odvolatelé ve svých námitkách.

Je nezbytné poznamenat, že kromě toho, že územní rozhodnutí bylo přezkoumáno z hledisek ust. § 89 odst. 2 správního řádu v odvolacím řízení, zákonností rozhodnutí o odvoláních č. j. MSK 175537/2010 ze dne 20. 4. 2011 se k podnětu Stanislava Bartka zabývalo Ministerstvo pro místní rozvoj v režimu ust. § 94 a následujících správního řádu. Ministerstvo neshledalo důvody k zahájení přezkoumání řízení a rozhodnutí

o odvoláních ponechalo beze změny. Panu Bartkovi a odvolacímu orgánu tuto skutečnost sdělilo dopisem č. j. 27898/2011-83/1923. ze dne 5. 9. 2011.

Územním rozhodnutím byl umístěn soubor staveb, který tvoří 8 halových objektů označených písmeny A – H (SO 01 – 07, stavební objekt SO 05 zahrnuje haly E a F, které na sebe navazují), objekt služeb (SO 08), čistírna odpadních vod (SO 09), věžový vodojem (SO 10), vyvolané přeložky – přeložka vodovodů OOV (SO 12), přeložka vodovodu DN 125 (SO 13) a přeložka VN (SO 14), splašková kanalizace (areálová) se zaústěním do ČOV (SO 15), dešťová kanalizace (areálová) včetně odlučovačů ropných látek se zaústěním do retenční nádrže, zasakovacích kolektorů, příp. do vodoteče (SO 16), vodovod (areálový) napojený na OOV (SO 17), požární vodovod (SO 18), retenční nádrž (SO 19), přípojka VN (SO 20), rozvody VN v areálu napojené do trafostanic v jednotlivých budovách (SO 21), rozvody NN v areálu (SO 22), rozvody VO (SO 23), přípojka telefonu (SO 24), plynovod v areálu napojený na středotlaký plynovod (SO 25), komunikace vozidlové a pro chodce (vnitřní dopravní síť) s napojením na veřejnou dopravní infrastrukturu, parkovací a manipulační plochy (SO 26) a sadové úpravy a sypané valy se stěnou (SO 28). Součástí výroku územního rozhodnutí je stručný popis jednotlivých stavebních objektů. V souvislosti s jejich umístěním je odkazováno na situační výkresy, které jsou přílohou územního rozhodnutí. Ostatní podrobnosti jsou patrné z dalších podkladů územního rozhodnutí, zejména z dokumentace pro územní řízení, kterou zpracoval ATELIÉR 5, spol. s r.o., se sídlem 28. října 1142/168, 709 00 Ostrava – Mariánské Hory (odpovědným projektantem byl autorizovaný inženýr pro pozemní stavby Ing. Petr Bystřický, ČKAIT 1100583) s datem „září 2009“.

Územním rozhodnutí byly umístěny i stavební objekty, které mají **charakter staveb speciálních**, takže **stavební povolení pro ně vydává speciální stavební úřad**. Dále je nutno přihlídnout k tomu, že stavební zákon obsahuje v ust. § 103 výčet staveb, které **nevyžadují stavební povolení ani ohlášení**. Pokud některé stavební objekty umístěné výše citovaným územním rozhodnutím spadají do tohoto výčtu, neprojednávají se ve stavebním řízení a mohou být realizovány již na základě územního rozhodnutí. Stavební zákon také nestanoví, že by spolu související či podmiňující se stavby musely být povoleny jedním stavebním povolením. Stavebník sám si musí zajistit vzájemnou věcnou a časovou koordinaci staveb tak, aby v okamžiku, kdy bude jeho záměrem určitý stavební objekt užívat, byly jak tento stavební objekt, tak všechny stavby, kterými je jeho užívání podmíněno, dokončeny. Věcné a časové vazby na související a podmiňující stavby a jiná opatření v dotčeném území musí být uvedeny v projektové dokumentaci a návaznost na podmiňující stavby a zařízení lze zabezpečit také podmínkami stavebního povolení podle ust. § 115 stavebního zákona.

V daném případě **je speciální dopravní stavbou komunikace v areálu označená jako větev A** (místní komunikace umístěna územním rozhodnutím jako část stavebního objektu SO 26), která je napojena na silnici III/4672. Komunikace spojuje severní a jižní část obce a je náhradou za stávající místní komunikaci na pozemku parc. č. 782/3, která bude po dokončení této nové místní komunikace odstraněna. Místní komunikace povoluje speciální stavební úřad podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů. Dále podle informací vodoprávního úřadu – MMFM, odboru ŽPZ, uvedených v koordinovaném stanovisku č. j. MMFM 135510/2012 ze dne 9. 1. 2013, stavební objekty **SO 09 ČOV, SO 10 Věžový vodojem, SO 12 Přeložka vodovodu OOV, SO 19 Retenční nádrž a také zasakovací objekty jsou stavbami speciálními – vodními díly**, takže o stavební povolení pro tyto stavby musí stavebník požádat u příslušného vodoprávního úřadu podle zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vodní zákon“). Jak vyplývá z projektové dokumentace, speciální stavební povolení pro výše uvedené stavby (i pro dopravní stavbu i pro vodní díla) již byla vydána, stejně jako souhlas s odstraněním stávající místní komunikace (ten vydával také speciální stavební úřad).

Žádost o stavební povolení stavebník podal na předepsaném formuláři dle přílohy č. 9 k vyhlášce č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, jak vyplývá ze změn provedených vyhláškou č. 63/2013 Sb. (dále jen vyhláška „č. 503/2006 Sb.“). Stavební záměr byl v žádosti o stavební povolení členěn na 16 stavebních objektů - objekty SO 01 – 07 Haly pro výrobu, montáž, skladování, prodej a související administrativu (haly jsou označeny písmeny A, B, C, D, E+F, G a H), SO 08 Objekt služeb, SO 09 ČOV – pouze její nadzemní část - domek s technickým zázemím, SO 13 Přeložka vodovodu (DN 125), SO 15 Kanalizace splašková (areálová), SO 16 Kanalizace dešťová – ORL (areálová), SO 17 Vodovod (areálový), SO 18 Vodovod požární (areálový), SO 26 Komunikace, chodníky a terénní úpravy (uvnitř areálu) a SO 27 Parkovací a manipulační plochy (uvnitř areálu). Oproti územnímu rozhodnutí tak došlo k určité změně objektové skladby - původní SO 26 dle územního rozhodnutí je pro potřeby stavebního řízení rozdělen na dva stavební objekty (SO 26 a SO 27) a valy jsou součástí SO 26 (v územním rozhodnutí byly součástí SO 28), což však nezpůsobuje rozpor s územním rozhodnutím.

Jak vyplývá z výše uvedeného, stavebník požádal u stavebního úřadu i o povolení stavebních objektů SO 13, SO 15, SO 16, SO 17 a SO 18. Vnitřní (areálové) rozvody vodovodů a kanalizací včetně odlučovačů lehkých kapalin (SO 15, SO 16, SO 17, SO 18) nejsou dle stanoviska vodoprávního úřadu uvedeného v již citovaném koordinovaném stanovisku č. j. MMFM 135510/2012 ze dne 9. 1. 2013 vodními díly. V případě objektu SO 13 Přeložka vodovodu (DN 125) vodoprávní úřad uvedl, že pro stanovení, zda se jedná o vodní dílo, je rozhodující, zda slouží jednomu odběrateli (pak se jedná o vodovodní přípojku) nebo zda zásobuje více odběratelů (pak se jedná o vodovod, který je vodním dílem). K tomu lze doplnit, že pokud by stavba SO 13 byla vodním dílem, tzn. stavbou speciální, povoloval by ji vodoprávní úřad, a pokud by byla přípojkou, jednalo by se o stavbu uvedenou v ust. § 103 stavebního zákona, která nevyžaduje stavební povolení ani ohlášení, takže, ať by nastala kterákoliv z uvedených možností, ani v jednom případě by stavba SO 13 nevyžadovala stavební povolení obecného stavebního úřadu. Stavební úřad v předchozím projednání věci objekt SO 13 ve stavebním řízení sice neprojednal a do výroku stavebního povolení nezahrnul, tento svůj postup, který byl v rozporu s podanou žádostí, však neodůvodnil. Naopak stavební objekty SO 15, 16, 17 a 18 (areálové vodovody a kanalizace) povolil, aniž by posoudil, zda je nelze podřadit pod ust. § 103 odst. 1 písm. e) bod 10 stavebního zákona (vodovodní, kanalizační a energetické přípojky včetně připojení stavby a odběrných zařízení vedených mimo budovu nebo připojení staveb plnicích doplňkovou funkci ke stavbě hlavní na rozvodné síť a kanalizaci stavby hlavní), neboť i když se jedná o rozsáhlé areálové rozvody, jak uvedl vodoprávní úřad, jedná se o vnitřní vodovody a kanalizace, tzn. ve smyslu ust. § 103 o připojení stavby. V novém projednání věci byly tyto vady odstraněny. Stavebník sám využil možnosti, kterou mu dává ust. § 45 odst. 4 správního řádu, a zúžil svou žádost o stavební povolení o ty stavební objekty, které podle ust. § 103 stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení nevyžadují. Údaje o tom, že se ve smyslu příslušných ČSN jedná o vnitřní rozvody a vnitřní kanalizace jsou uvedeny v projektové dokumentaci (viz část B. Souhrnná technická zpráva, položka d). Do výčtu staveb podle ust. § 103 stavebního zákona spadá i SO 13, neboť bylo upřesněno, že se jedná o vodovodní přípojku. Je nezbytné poznamenat, že žádost o stavební povolení byla podána dne 26. 4. 2014, takže na ni dopadá zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění platném do 31. 12. 2017 (v tomto rozhodnutí označován jako „stavební zákon“), a nelze pouze s odkazem na to, že územní rozhodnutí bylo vydáno podle starého stavebního zákona (zákon č. 50/1976 Sb.), požadovat, aby ve stavebním řízení byly projednávány i ty stavební objekty, které podle platné právní úpravy stavební povolení ani ohlášení nevyžadují.

V části B formuláře je stanoven výčet příloh, které mají být k žádosti doloženy, přičemž jejich rozsah se vždy přizpůsobí charakteru záměru a konkrétním okolnostem projednávané věci. Stavebník v této části formuláře označil potřebné přílohy, mimo jiné, projektovou dokumentaci dle přílohy č. 1 k vyhlášce č. 499/2006 Sb.,

o dokumentaci staveb, ve znění platném do 28. 3. 2013, tzn. ve znění platném před účinností novely vyhláškou č. 62/2013 Sb. (dále jen „vyhláška č. 499/2006 Sb.“). Tento postup lze akceptovat, neboť v přechodných ustanoveních vyhlášky č. 62/2013 Sb. je stanoveno, že projektová dokumentace podle § 1a až 5 vyhlášky, která byla zpracována přede dnem nabytí účinnosti této vyhlášky a předložena stavebnímu úřadu do 31. prosince 2014, se posuzuje podle dosavadní právní úpravy. Projektová dokumentace byla v daném případě zpracována v listopadu 2012 a stavebnímu úřadu předložena spolu s žádostí o stavební povolení dne 24. 6. 2014, takže se na daný případ uvedené přechodné ustanovení vztahuje. Zpracovatelem projektové dokumentace je společnost UBM-Bohemia Projectdevelopment-Planning-Construction s.r.o. (nyní UBM Development Czechia s.r.o.), a hlavním projektantem je autorizovaný architekt Ing. arch. David Lukas (ČKA 02 762), který je odpovědný za vzájemnou koordinaci všech částí dokumentace, neboť některé části jsou zpracovány projektanty v příslušných oborech. Byla doložena také závazná stanoviska dotčených orgánů a stanoviska vlastníků dotčené veřejné dopravní a technické infrastruktury a zpráva o zapracování podmínek v nich stanovených. Protože jeden z pozemků dotčených záměrem (parc. č. 784/1) není vlastnictvím stavebníka, byla k žádosti doložena smlouva o právu provést stavbu na tomto pozemku uzavřená mezi stavebníkem a vlastníkem pozemku, obcí Horní Tošanovice.

Podle ust. § 159 stavebního zákona projektant odpovídá za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektové dokumentace a proveditelnost stavby podle této dokumentace a je povinen dbát právních předpisů a obecných požadavků na výstavbu vztahujících se ke konkrétnímu stavebnímu záměru. **Stavební úřad je povinen přezkoumat projektovou dokumentaci z těch hledisek a v tom rozsahu, aby mohl svědomitě konstatovat, že jsou splněny požadavky na její obsah, a že je v souladu s požadavky ust. § 111 stavebního zákona, tedy, že jsou naplněny předpoklady pro vydání stavebního povolení.** Podle ust. § 111 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda

a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, nebylo-li ve věci vydáno územní rozhodnutí nebo územní opatření, popřípadě nebyl-li vydán územní souhlas, územním rozhodnutím nebo veřejnoprávní smlouvou územní rozhodnutí nahrazující anebo územním souhlasem, popřípadě s regulačním plánem v rozsahu, ve kterém nahrazuje územní rozhodnutí, a v případě stavebních úprav podmiňujících změnu v užívání stavby její soulad s územně plánovací dokumentací,

Jak již bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, **pro stavbu „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ bylo vydáno územní rozhodnutí, takže ve smyslu ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona se ve stavebním řízení již nezkoumá soulad projektové dokumentace s územně plánovací dokumentací.** Skutečnost, že po právní moci územního rozhodnutí došlo k vydání nového územního plánu (nový „Územní plán Horní Tošanovice“ byl vydán formou opatření obecné povahy na 13. zasedání zastupitelstva obce Horní Tošanovice dne 3. 9. 2016, opatření obecné povahy č. 1/2012 bylo vyhlášeno dne 4. 9. 2012 s účinností od 1. 10. 2012) tak nemá na výsledek stavebního řízení žádný vliv (navíc je i v novém územním plánu dotčené území vymezeno jako plocha pro průmyslovou zónu – plocha VS, výroba a skladování). V souvislosti s tím je nutno všechny námítky, ať už uplatněné v prvoinstančním řízení nebo v řízení odvolacím, ve kterých je namítáno, že stavba neodpovídá současně platnému územnímu plánu, a že nespňuje v něm stanovené podmínky prostorové regulace a ochrany krajinného rázu, stejně jako námítky, že stavba nespňuje podmínky územního plánu platného v době vydání územního rozhodnutí, posoudit jako nedůvodné. Soulad s územním plánem byl jedním z předpokladů vydání územního rozhodnutí podle ust. § 39 starého stavebního zákona (zákon č. 50/1976 Sb.) a tento soulad byl v územním řízení prokázán. Ve

stavebním řízení lze pouze přezkoumat, zda stavba splňuje podmínky územního rozhodnutí, resp. ověřit, **zda je projektová dokumentace zpracována v souladu s územním rozhodnutím**. Je nutno uvést, že ne každá odchylka od územního rozhodnutí a od dokumentace, která byla podkladem pro jeho vydání, znamená rozpor s územním rozhodnutím. Projektová dokumentace pro stavební povolení zpřesňuje řešení schválené územním rozhodnutím v rámci „mantinelů“ či limitů, které byly územním rozhodnutím nastaveny.

V předchozím stavebním povolení stavební úřad sice uvedl, že ověřil, že projektová dokumentace dané stavby je v souladu s vydaným územním rozhodnutím, s tímto závěrem stavebního úřadu, který stavební úřad odůvodnil pouze tím, že je projektová dokumentace provedena v rozsahu popisu jednotlivých staveb, které vychází z dokumentace k územnímu řízení (jsou dodrženy výšky hal a jejich půdorysné rozměry), stavební pozemek odpovídá původní situaci, dokumentace obsahuje projekt sadových úprav a podrobný radonový průzkum, však odvolací orgán nesouhlasil z důvodů, které v předchozím rozhodnutí o odvolání popsal. Jak vyplývá z rekapitulace průběhu řízení, v novém projednání věci byla projektová dokumentace (ty její části, kterých se týkaly nedostatky zjištěné odvolacím orgánem) upravena (opravena, doplněna) s datem 09/2016, přičemž dříve, než byla předložena stavebnímu úřadu, byla projednána s dotčenými orgány. Následně ještě v reakci na námitku, že přetrvává nesoulad ve výšce haly A, byly části, které obsahovaly chybný údaj, opraveny s datem 8. 2. 2017. Podle územního rozhodnutí je totiž hala A řešena tak, že má světlou výšku 14 m a dvě pole u severního štítu jsou snížena na světlou výšku 10 m. Celková výška stavby je 16,7 m a v případě snížených dvou polí 12,7 m. I když bylo v projektové dokumentaci (výkres A-E00) v podélném řezu a v pohledu patrné uvedené snížení, příčný řez (A-A) vedený touto sníženou částí (vestavkem A2) byl z hlediska výškového totožný s řezem C-C vedeným nesníženou částí (světlá výška 14 m), na což odvolací orgán upozorňoval. Chybné údaje o výšce snížené části byly i v textové části projektové dokumentace. Odvolací orgán v předchozím rozhodnutí o odvolání také vytýkal, že nebyl dodržen účel hal, tak jak byl popsán ve výroku územního rozhodnutí na základě dokumentace pro územní řízení. V dokumentaci pro územní řízení bylo specifikováno, které haly budou obsahovat výrobní a montážní prostory v kombinaci se skladovacími a příjmovými a expedičními prostory, a které jsou zaměřeny pouze na logistiku a bylo také popsáno, co bude vyráběno (montováno, skladováno). Stavební úřad tyto údaje zapracoval do výroku územního rozhodnutí (viz „funkční náplně objektů“). Jak odvolací orgán uvedl v předchozím rozhodnutí o odvolání, v projektové dokumentaci pro stavební řízení namísto toho, aby byly údaje o účelu užívání jednotlivých hal totožné jako v územním rozhodnutí (příp. mohly být tyto údaje podrobněji rozpracovány), došlo k naprostému zobečnění účelu jednotlivých hal, což bylo v rozporu s územním rozhodnutím. Tyto nedostatky byly v novém projednání věci (v upravené projektové dokumentaci) odstraněny. Odvolací orgán se ztotožňuje se stavebním úřadem, že výšky hal, jejich půdorysné rozměry a účely využití jednotlivých hal odpovídají územnímu rozhodnutí.

Součástí projektové dokumentace (a i výroku předchozího stavebního povolení) byly také vrátnice (dle projektové dokumentace se jednalo o čtyři prefabrikované objekty na hlavních místech určených pro vjezd do průmyslové zóny, nepodsklepené, s jedním nadzemním podlažím a půdorysnými rozměry 6,08 x 3,2 m). Územním rozhodnutím umístěny nebyly (žádné vrátnice nebyly zmiňovány ani v dokumentaci pro územní řízení) a podle stavebního zákona územní rozhodnutí vyžadují. Jak vyplývá z nového projednání věci, stavebník v projektové dokumentaci upřesnil, že vrátnice budou projednány samostatně, tzn., že již nejsou předmětem napadeného stavebního povolení. Předmětem územního rozhodnutí nebyl ani propojovací chodník (v projektové dokumentaci pro stavební povolení součást stavebního objektu SO 26) od areálové komunikace (větve D2) v severní části zóny k autobusové zastávce na silnici II/648. Také tento chodník již není dle upravené projektové dokumentace předmětem nového projednání věci (bude projednáván samostatně). Pokud tedy odvolací orgán v rozhodnutí o odvolání vytýkal, že došlo k rozšíření záměru oproti územnímu rozhodnutí a ověřeným podkladům, toto bylo v novém projednání věci napraveno. Územním rozhodnutím byla

umístěna stavba ČOV (SO 09). Umístění tohoto stavebního objektu je patrné z ověřeného situačního výkresu, který je přílohou územního rozhodnutí. ČOV sestává z vlastní čističky, která je typizovaným výrobkem, čerpací stanice, což je podzemní objekt kruhového půdorysu o průměru 2,5 m a nadzemní částí – domku o půdorysných rozměrech 7,5 x 10,75 m (jedná se o zděný přízemní objekt s plochou střechou, který obsahuje provozní místnost + zázemí – sklad s dílnou, velín, šatnu s WC a sprchou.). Dle projektové dokumentace domek náleží k technologii ČOV, což lze akceptovat, problémem vytýkaným v předchozím rozhodnutí o odvolání však bylo umístění ČOV, resp. její nadzemní části, zcela mimo plochu vymezenou pro ČOV územním rozhodnutím. I tato vada byla v novém projednání věci odstraněna.

Vydané územní rozhodnutí obsahuje podmínky pro umístění a projektovou přípravu stavby, takže stavební úřad byl povinen vyhodnotit, zda jsou ty podmínky, které se vztahují k povolovanému stavebnímu záměru, v projektové dokumentaci splněny. Již v předchozím projednání věci byly součástí projektové dokumentace informace o splnění podmínek územního rozhodnutí, ale stavební úřad se jimi vůbec nezabýval. Jak odvolací orgán zjistil, v případě podmínky územního rozhodnutí č. 8 obsahující požadavky na opláštění hal (barvy, materiály, členění, řešení prosklených ploch atd.), projektant sice uvedl, že podmínka byla splněna, chyběly však konkrétní údaje, které by toto tvrzení prokazovaly. Podmínka byla v územním rozhodnutí stanovena na základě závěru zjišťovacího řízení v souvislosti s ochranou volně žijících ptáků a také na základě výsledku projednání zásahu stavby do krajinného rázu. V upravené projektové dokumentaci jsou údaje o splnění podmínek územního rozhodnutí uvedeny v části A. Průvodní zpráva v položce e) a v rámci těchto údajů je odkazováno i na jiné části projektové dokumentace či podklady, které záležitosti v podmínkách uvedené podrobně řeší. Také stavební úřad v napadeném stavebním povolení vyhodnotil, že projektová dokumentace je v souladu s jednotlivými podmínkami územního rozhodnutí. V případě zmiňované podmínky č. 8 jsou v souladu s Technickou zprávou k posouzení návrhu stavby PZ Horní Tošanovice z hlediska krajinného rázu a s podmínkami závazného stanoviska orgánu ochrany přírody, MMFM, odboru ŽPZ, sp. zn. OŽPaZ/785/2007/Kos/246 ze dne 13. 2. 2007, ve znění usnesení tohoto orgánu ze dne 8. 12. 2008, kterým byl vydán souhlas k zásahu do krajinného rázu (jedná se o podklady pro vydání územního rozhodnutí), v projektové dokumentaci uvedeny podrobné údaje o opláštění hal, jejich povrchové úpravě, barevnosti atd., s přihlédnutím k požadavku na splynutí s okolím, ale také s přihlédnutím k požadavku, aby nedocházelo k nárazům ptáků do opláštění. Je nutno poznamenat, že problematika zásahu do krajinného rázu byla v územním řízení podrobně řešena, byla předmětem četných námitek účastníků řízení uplatněných jak v prvoinstančním řízení, tak v odvoláních, takže byla pečlivě přezkoumána i v odvolacím řízení. V rámci těchto postupů bylo výše citované závazné stanovisko MMFM, odboru ŽPZ, kterým byl udělen souhlas k zásahu do krajinného rázu podle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody a krajiny, nejprve potvrzeno opatřením KÚ MSK, odboru ŽPZ, č. j. MSK 37404/2008 ze dne 15. 4. 2008, ale se závěrem, že se netýká všech umístěvaných stavebních objektů. Proto bylo následně opraveno usnesením MMFM, odboru ŽPZ, zn. OŽPaZ/8257/2008/Kos/246 ze dne 8. 12. 2008 podle ust. § 156 odst. 1 správního řádu tak, že byly doplněny podmínky, za kterých se souhlas uděluje, a to na důkaz toho, že při vydání napadeného závazného stanoviska MMFM, odbor ŽPZ, posuzoval komplexně předloženou dokumentaci pro územní řízení, tedy všechny stavební objekty SO 01 - SO 28. Ve výsledku pak KÚ MSK, odbor ŽPZ, v dalším odvolacím řízení ve věci územního rozhodnutí závazné stanovisko postupem podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu změnil rozhodnutím č. j. MSK 203139/2010 ze dne 26. 1. 2011, které nabylo právní moci dne 4. 2. 2011. V rámci této změny závazné stanovisko obsáhle doplnil v části odůvodnění tak, aby bylo přezkoumatelné. Po posouzení kompletních podkladů dospěl KÚ MSK, odbor ŽPZ, k závěru, že k realizaci výstavby v rámci průmyslové zóny Horní Tošanovice lze souhlas k provedení zásahu do krajinného rázu podle § 12 odst. 2 zákona udělit. Odvolací orgán tehdy v rozhodnutí č. j. MSK 175537/2010 ze dne 20. 4. 2011, sp. zn. ÚPS/42714/2010/Kol, o odvoláních proti územnímu rozhodnutí konstatoval, že jelikož změna závazného stanoviska byla nadřízeným

orgánem provedena pouze v části jeho odůvodnění, nadále platí, že souhlas se zásahem do krajinného rázu byl udělen a nebyly stanoveny žádné další podmínky, které by musely být zapracovány do podmínek pro umístění a projektovou přípravu stavby, a že provedená změna závazného stanoviska nemá žádný dopad do výroku napadeného územního rozhodnutí. Současně, jak vyplývalo z odůvodnění rozhodnutí KÚ MSK, odboru ŽPZ, bylo při provedení změny závazného stanoviska zohledněno i účastníky řízení předložené *Hodnocení vlivů záměrů na krajinný ráz* od Romana Bukáčka. Odvolací orgán v citovaném rozhodnutí o odvoláních proti územnímu rozhodnutí učinil závěr, že považuje problematiku zásahu do krajinného rázu za vyřešenou a odvolací námítky směřující do této problematiky za nedůvodné. Je nutno připomenout, že souhlas se zásahem do krajinného rázu byl udělen za splnění podmínek, že urbanistické řešení výstavby areálu bude řešeno podle předložené dokumentace, a to podle již výše citované Technické zprávy k posouzení návrhu stavby průmyslové zóny Horní Tošanovice z hlediska krajinného rázu a podle dokumentace pro územní řízení. Pro účely stavebního řízení MMFM, odbor ŽPZ, jako příslušný orgán ochrany přírody, potvrdil v rámci koordinovaného stanoviska Magistrátu města Frýdku-Místku č. j. MMFM 135510/2012 ze dne 9. 1. 2013, vydaného z hlediska všech zájmů, které tento správní orgán hájí podle zvláštních právních předpisů, platnost závazného stanoviska včetně stanovených podmínek, a k předložené projektové dokumentaci pro stavební povolení neměl připomínky. V koordinovaném stanovisku č. j. MMFM 126850/2016 ze dne 3. 11. 2016 k upravené projektové dokumentaci pouze upřesnil, že stavbou dojde k dotčení zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny, neboť, i když hodnotil projektovou dokumentaci z hlediska plnění podmínek závazného stanoviska k zásahu do krajinného rázu a také podmínek dalšího závazného stanoviska, kterým byl podle ust. § 4 zákona o ochraně přírody a krajiny udělen souhlas k zásahu do významného krajinného prvku, učinil nelogický závěr, uvedl, že k dotčení zájmu ochrany přírody v jeho působnosti nedojde. Otázka dotčení či nedotčení zájmů ochrany přírody je přitom podstatná i pro posuzování účasti spolků ve stavebním řízení (viz § 109 stavebního zákona).

V souvislosti s plněním podmínek územního rozhodnutí odvolací orgán v předchozím rozhodnutí o odvolání také upozornil, že ve stavebním řízení je nutno vyhodnotit závěr zjišťovacího řízení, resp. v něm stanovené podmínky pro následná správní řízení, neboť pokud se podmínky nevztahovaly k umístění a projektové přípravě stavby, nebyly zapracovány do podmínek územního rozhodnutí. Konkrétně se jednalo se o podmínku 2. b) „*v rámci kolaudace stavby specifikovat odpady a množství odpadů vzniklých v průběhu výstavby a doložit způsob jejich využití či odstranění*“. Povinnost předložit k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu doklady týkající se odpadů ze stavební činnosti je součástí podmínek napadeného stavebního povolení.

b) projektová dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu

Stavební úřad v rozhodnutí uvádí, že projektovou dokumentaci z těchto hledisek přezkoumal a dospěl k závěru, že uvedené požadavky jsou splněny. Odvolací orgán se s tímto závěrem ztotožňuje. Rozsah projektové dokumentace odpovídá rozsahu záměru. Projektová dokumentace je zpracovaná podle již citované přílohy č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., o čemž svědčí její členění na jednotlivé části a položky. K jednotlivým položkám jsou úplně a přehledně uvedeny potřebné údaje, včetně údajů, které dle projektanta svědčí o naplnění obecných požadavků na výstavbu, tzn. těch požadavků vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 268/2009 Sb.“) a případně i vyhlášky č. 398/2009 Sb., o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb (dále jen „bezbariérové vyhláška“), které se vztahují na projednávanou stavbu. Stavební úřad je posoudil jako dostatečné, s čímž se odvolací orgán ztotožňuje. Vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „vyhláška č. 501/2006 Sb.“), se ve smyslu jejich

úvodních ustanovení uplatní při vymezení ploch v územních plánech (část druhá) a při vymezení pozemků a umístování staveb na nich (část třetí a čtvrtá vyhlášky). V daném případě již byl stavební pozemek vymezen a stavba na něm byla umístěna územním rozhodnutím. Přesto se stavební úřad i k požadavkům této vyhlášky vyjádřil, ale v podstatě nadbytečně.

V souvislosti s požadavkem, aby byla projektová dokumentace úplná, odvolací orgán v předchozím rozhodnutí upozorňoval, že projektová dokumentace musí obsahovat *věcné a časové vazby stavby na související a podmiňující stavby a jiná opatření v dotčeném území*. V příslušné části projektové dokumentace – viz část A. Průvodní zpráva, položka g) – byly v předchozím projednání věci stručně popsány podmiňující stavby, ale bez uvedení časových vazeb. Stavební úřad se z tohoto hlediska zabýval pouze jednou z těchto staveb, a to přeložkou silnice III/4762. Věcné a časové vazby pak bylo nutné zkoumat nejen z hlediska užitelnosti stavby PZ, ale také s přihlédnutím k tomu, že samotné provádění stavby takového rozsahu bude mít bezpochyby vliv na okolí. V části B. Souhrnná technická zpráva, v položkách f) a k), bylo v předchozím projednání věci uvedeno, že stavba průmyslové zóny je realizována uvnitř stávající zástavby, a že během výstavby bude okolí ovlivněno zvýšenou hlučností ze stavebních prací, zvýšenou hlučností a exhalacemi ze staveništní dopravy a zvýšenou prašností. Pro eliminaci vlivů byla v této části projektové dokumentace, a také v části E. Zásady organizace výstavby, navržena a popsána určitá opatření - omezení staveništního provozu na denní dobu (7.00 -19.00), omezení prašnosti kropením vodou a pravidelným čištěním komunikací, specifikace požadavků, které musí splňovat používané stavební stroje a mechanismy, důraz na dočišťování dopravních prostředků před opuštěním staveniště atd. V souvislosti s eliminací prašnosti bylo také uvedeno, že ochranu zajistí zemní valy. Nebylo však popsáno, jak bude tato ochrana zajištěna při budování zemních valů. V zásadách organizace výstavby bylo také uvedeno, že *s realizací stavby souvisí jako podmiňující investice provedení protihlukové stěny a s tím spojená směrová úprava silnice III/4762 vč. výstavby vlastní křižovatky pro vjezd do průmyslové zóny z komunikace III/4762*, a že *na samostatné stavební povolení bude v 1. etapě vybudována nová místní komunikace – větev A*. Odvolací orgán k tomu poznamenal, že připojení průmyslové zóny na směrově upravenou a protihlukově vybavenou silnici, dříve označenou I/68 – viz územní řízení o umístění průmyslové zóny – mělo za cíl vyloučit ovlivnění obytné zástavby přiléhající ke stávající silnici hlukem z průmyslové zóny. Odvolacímu orgánu je z úřední činnosti známo, že pro změnu směrového vedení komunikace (přeložku) včetně protihlukových opatření bylo vydáno územní rozhodnutí, které je pravomocné. Podle údajů v projektové dokumentaci bylo pro stavbu vydáno i pravomocné stavební povolení, a to speciálním stavebním úřadem. Ze zásad organizace výstavby bylo možné dovodit, že přeložka silnice bude provedena v I. etapě výstavby průmyslové zóny. V jakém to bude rozsahu, zda včetně protihlukových opatření, která by zajistila určitou ochranu přilehlé obytné zástavby před vlivy ze staveniště, uvedeno nebylo. V dalších etapách výstavby (3. a 5.) měl být pro dopravní obsluhu staveniště používán i další vjezd do zóny napojený na místní komunikaci na západní hranici průmyslové zóny. Ani ve vztahu k němu ochrana stávající zástavby podrobněji popsána nebyla. Ve stavebním povolení stavební úřad pouze stanovil, že stavba průmyslové zóny bude uvedena do provozu po realizaci stavby přeložky, což však otázku provádění stavby neřešilo. Projektovou dokumentaci tedy bylo nutno doplnit. Odvolací orgán upozornil, že v souvislosti s prašností lze při zpracování zásad organizace výstavby aplikovat metodiku, která byla vypracována pro MŽP jako výstup projektu aplikovaného výzkumu programu ALFA Technologické agentury ČR č. TA02020245 „Metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti“. Hlavním účelem projektu bylo dosáhnout snížení emisí ze stavebních ploch a tím zlepšit kvalitu ovzduší a životní podmínky obyvatel dotčených sídel. K naplnění tohoto účelu má sloužit vypracovaný návrh souboru opatření pro omezování emisní a imisní zátěže ze stavební činnosti, který je jedním ze dvou základních výstupů projektu (druhým je metodika pro stanovení produkce emisí znečišťujících látek ze stavební činnosti). Předpokládá se, že vypracovaný soubor opatření bude uplatňován v rámci projektové činnosti při přípravě plánů organizace výstavby a v rozhodovací činnosti při

stanovování podmínek provádění jednotlivých staveb. Metodiky jsou dostupné na webových stránkách MŽP. Odvolací orgán ve svém předchozím rozhodnutí konstatoval, že z projektové dokumentace musí být ve výsledku zřejmé, že stavebník činí maximum pro eliminaci vlivů z provádění stavby.

Jak odvolací orgán nyní zjistil, projektová dokumentace byla v potřebném rozsahu doplněna. Věcné a časové vazby na podmiňující stavby a opatření jsou podrobně popsány (viz část A. Průvodní zpráva, položka f), a to i v souvislosti s omezením vlivů provádění stavby na okolí. Je jednoznačně deklarováno, že již před zahájením výstavby 1. etapy průmyslové zóny bude dokončena a uvedena do provozu stavba přeložky silnice III/4762 včetně protihlukových opatření (stavba pod názvem „Úprava silnice v Horních Tošanovicích v úseku statek – MUK R48 a protihluková opatření“, *pro kterou je vydáno stavební povolení ze dne 10. 2. 2014, č. j. MMFM 1163/2014, právní moc 18. 3. 2014.*), a že se zahájením zemních prací budou vybudovány zemní valy. V položce f) části B Souhrnné technické zprávy jsou definována opatření na ochranu životního prostředí po dobu výstavby, a to s použitím výše uvedené metodiky, i při budování zemních valů. V části E Zásady organizace výstavby jsou pak definovány podmínky pro ochranu životního prostředí při výstavbě v kapitole 1.1 technické zprávy.

Úplná dokumentace (doplněná o věcné a časové vazby na související a podmiňující stavby) pak splňuje i požadavek uvedený v § 111 odst. 1 pod písm. c) stavebního zákona - *zajištění příjezdu ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem.*

d) předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány.

Ani o naplnění tohoto požadavku není pochyb. Projektová dokumentace byla projednána s dotčenými orgány, a to i po její úpravě v novém projednání věci. Výsledky projednání jsou součástí dokladové části projektové dokumentace (nebylo vydáno žádné negativní závazné stanovisko) a projektant se vypořádal i s podmínkami, které z nich vyplývají – viz zpráva o zapracování podmínek. Také stavební úřad požadavky dotčených orgánů vyhodnotil a podmínky stanovené pro provedení a užívání stavby zapracoval do podmínek napadeného stavebního povolení.

Dotčené orgány v řízeních podle stavebního zákona hájí veřejné zájmy chráněné zvláštními právními předpisy, které tvoří právní okolí stavebního zákona. V případě, že se záměr těchto zájmů dotýká, nelze rozhodnutí podle stavebního zákona vydat bez projednání s příslušným dotčeným orgánem, který v případě, že tak zvláštní právní předpis stanoví, vydává pro potřeby řízení podle stavebního zákona závazné stanovisko. Podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu je závazné stanovisko *úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Správní orgány příslušné k vydání závazného stanoviska jsou dotčenými orgány.* Ustanovení § 149 správního řádu také stanoví postup v odvolacím řízení v případě, že odvolací námitky směřují do podkladového závazného stanoviska dotčeného orgánu. Na základě soudní judikatury se ustálil i postup stavebního úřadu v prvoinstančním řízení v případě, že účastníci řízení uplatní námitky, které směřují do problematiky upravené zvláštními právními předpisy, tzn., že námitky směřují do působnosti dotčených orgánů, které jsou z hlediska dané problematiky orgány odbornými (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, č. j. 1 As 68/2008-126). V takovém případě o těchto námitkách rozhoduje stavební úřad vždy v součinnosti s dotčeným orgánem, od něhož by si měl vyžádat odborné stanovisko k námitce, neboť závazná stanoviska předložená k žádosti nebo uplatněná ve lhůtě k uplatnění námitek a závazných stanovisek obvykle nereagují a z hlediska chronologického ani nemohou reagovat na námitky účastníků, které směřují do

otázek spadajících do působnosti dotčených orgánů, a stavební úřad není kvalifikován k jejich posouzení. Jak vyplývá z předloženého spisu i z napadeného stavebního povolení, v prvoinstančním řízení byly uplatněny námitky směřující do problematiky a zájmů chráněných zvláštními právními předpisy, konkrétně zákonem o ochraně veřejného zdraví, zákonem o ochraně ovzduší, zákonem o ochraně přírody a krajiny a vodním zákonem, takže stavební úřad uplatnil výše popsany postup a obrátil se v rámci součinnosti na příslušné dotčené orgány s žádostí o vyjádření k těmto námitkám. Je odpovědností dotčeného orgánu, aby z hlediska zájmů, které hájí, vyhodnotil, zda tyto námitky mají vliv na jeho dosud přijaté závěry v projednávané věci (zda je nutné je přehodnotit). V daném případě všechny oslovené dotčené orgány na svých dosavadních závěrech a stanoviscích setrvaly. Protože i odvolací námitky směřují do podkladových závazných stanovisek dotčených orgánů vydaných k projektové dokumentaci, odvolací orgán uplatnil postup podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu (v právní úpravě správního řádu účinné od 1. 1. 2018 je tento postup upraven v odst. 5 uvedeného ustanovení) a požádal o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek od správních orgánů nadřízených správnímu orgánu příslušnému k vydání závazného stanoviska. Závazná stanoviska byla v rámci tohoto postupu potvrzena.

Konkrétně z hlediska zájmů chráněných zákonem o ochraně veřejného zdraví bylo podkladem stavebního povolení zrušeného v předchozím odvolacím řízení **závazné stanovisko KHS č. j. KHSMS 40511/2012/FM/HP ze dne 25. 1. 2013**, kterým KHS vyjádřila *souhlas s projektovou dokumentací pro stavební povolení stavby „Průmyslová zóna Horní Tošanovice*, a vážala ho na splnění několika podmínek (pod č. 1 – 6). Protože proti závaznému stanovisku tehdy směřovalo odvolání, odvolací orgán v odvolacím řízení postupoval podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu. Ministerstvo zdravotnictví ČR (dále jen „MZ“), které je nadřízeným správním orgánem KHS, v rámci tohoto postupu opatřením č. j.: MZDR 39247/2015-4/OVZ ze dne 1. 2. 2016 závazné stanovisko KHS jako podklad pro stavební řízení potvrdilo. K upravené projektové dokumentaci předložené stavebníkem v novém projednání věci KHS vydala navazující **závazné stanovisko č. j. KHSMS 55272/2016/FM/HP ze dne 14. 11. 2016**, kterým vyjádřila souhlas s doplněním projektové dokumentace a ten vážala na splnění podmínky, že zahájení stavby „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ je podmíněno realizací dopravní stavby „Úprava silnice v Horních Tošanovicích v úseku statek – MÚK 48 a protihluková opatření“. Změnila tím znění podmínky č. 6 předchozího závazného stanoviska, které dle odůvodnění navazujícího závazného stanoviska zůstává v platnosti včetně podmínek č. 1 – 5. V rámci pokračování stavebního řízení uplatnili účastníci řízení u stavebního úřadu námitky týkající se hluku, tedy směřující do problematiky spadající do působnosti KHS. Stavební úřad si proto dopisem ze dne 14. 7. 2017 vyžádal odborné stanovisko KHS k těmto námitkám. KHS na žádost reagovala **sdělením č. j. KHSMS 42389/2017/FM/HP ze dne 21. 8. 2017**, ve kterém vznesla požadavek na provedení aktualizace hlukové studie dle aktuální hlukové situace, a to vzhledem k novým dostupným vstupním údajům z celostátního sčítání dopravy pro rok 2016. Stavební úřad dopisem ze dne 29. 11. 2017 KHS oslovil znovu s tím, že nežádal o nové posouzení stavby, ale o vyjádření k námitkám uplatněným v probíhajícím stavebním řízení. KHS k tomu vydala **sdělení č. j. KHSMS 65163/2017/FM/HP ze dne 14. 12. 2017**, ve kterém reagovala na uplatněné námitky a potvrdila platnost závazných stanovisek č. j. KHSMS 40511/2012/FM/HP ze dne 25. 1. 2013 a č. j. KHSMS 55272/2016/FM/HP ze dne 14. 11. 2016. Stavební úřad dal účastníkům řízení znovu možnost uplatnit námitky. Účastníci dané možnosti využili a uplatněné námitky se opět týkaly i hluku (mimo jiné byla napadána účelovost postupu KHS, co se týče aktuálnosti hlukové studie). Stavební úřad proto dopisem ze dne 27. 2. 2018 znovu oslovil KHS s žádostí o vyjádření k nim. KHS ve **sdělení č. j. KHSMS 15063/2018/FM/HP ze dne 28. 3. 2018** zrekapitulovala závazná stanoviska a sdělení, která ke stavbě vydala, uvedla, co bylo jejich obsahem a vysvětlila svůj postup v dané věci. V závěru potvrdila platnost obou výše citovaných závazných stanovisek, která jsou podkladem napadeného stavebního povolení.

Také v odvoláních je namítáno nesprávné a nedostatečné posouzení záměru z hlediska hluku, a to především z toho důvodu, že se dle odvolatelů opírá o neaktuální hlukovou studii (odkazují přitom i na výše uvedené sdělení KHS č. j. KHSMS 42389/2017/FM/HP ze dne 21. 8. 2017). Jsou napadány i podmínky ze závazných stanovisek KHS, které jsou zapracovány do podmínek stavebního povolení. Všechny tyto skutečnosti odvolací orgán popsal v žádosti o potvrzení nebo změnu závazných stanovisek adresované MZ jako nadřízenému orgánu KHS. **MZ přezkoumalo uvedená závazná stanoviska a závazným stanoviskem č. j. MZDR 54149/2018-4/OVZ ze dne 7. 12. 2018 je potvrdilo.** V odůvodnění svého závazného stanoviska nejprve specifikovalo podmínky, na jejichž splnění je souhlas KHS s projektovou dokumentací vázán, popsalo členění a účel využití jednotlivých hal dle projektové dokumentace a průběh výstavby, mimo jiné, že před zahájením výstavby průmyslové zóny (dále i „PZ“) bude dokončena a uvedena do provozu stavba „Úprava silnice v Horních Tošanovicích v úseku statek – MÚK R48 a protihluková opatření“, jejíž součástí je vybudování vjezdu na severní hranici PZ ze silnice č. III/4762 a výstavba protihlukové stěny jako ochrany sousedních rodinných domů, a že na hranici PZ s komunikacemi č. II/648, III/4762 a místní komunikací na pozemku parc. č. 784/1 budou se zahájením zemních prací vybudovány zemní valy pro omezení negativních vlivů stavby na okolí. Dále MZ uvedlo, že „součástí PD bylo hlukové posouzení „Průmyslové zóna Horní Tošanovice – posouzení ochranných valů“, kterou zpracovala Ing. Olga Havlíková, Lomená 12, 360 04 Karlovy Vary, IČO: 49221434, srpen 2012 (dále i „hlukové posouzení“). Předmětem bylo posouzení vlivu hlukové zátěže z dopravy na areálových komunikacích a na výjezdu z PZ ve vztahu k okolním chráněným prostorům a objektům. Posouzení bylo provedeno pro stávající stav (bez realizace) a pro rok 2015 (realizace PZ). Předpokládaná intenzita dopravy po uvedení PZ do provozu počítá s 3 300 automobilovými jízdami denně, z toho 200-400 nákladních automobilů. Bylo počítáno, že 85 % všech jízd bude realizováno v denní době. Směr jízd nákladních automobilů bude směřován ve 100% směru na D 48. Doprava v areálu se bude rovnoměrně dělit po obvodové a centrální komunikaci. Pro výpočty hlukového posouzení bylo počítáno s nejméně příznivou variantou pojezdu všech vozidel po obvodové komunikaci. Pro posouzení budoucího stavu bylo stanoveno celkem 9 výpočtových bodů (dále i „VB“) vyskytujících se v nejbližším okolí areálu (1 m před fasádou chráněných objektů) – VB1: RD na pozemku parc. č. 101, VB2: RD na pozemku parc. č. 155, VB3: RD na pozemku parc. č. 158, VB4: RD na pozemku parc. č. 30, VB5: RD na pozemku parc. č. 32, VB6: RD na pozemku parc. č. 253, VB7: RD na pozemku parc. č. 176, VB8: RD na pozemku parc. č. 162, VB9: RD na pozemku parc. č. 115/1. Matematickým modelem byla vypočtena hladina hluku pro stávající stav a pro předpokládaný cílový stav v roce 2015. Pro stávající stav bez realizace PZ se hladina akustického tlaku ze stávající dopravy pohybuje v rozmezí LAeq,16h = 49,8-55,3 dB v denní době a LAeq,8h = 41,9-48,5 dB v noční době. Pro stav po realizaci PZ je nutno počítat s realizací dopravní stavby „Úprava silnice v Horních Tošanovicích v úseku statek – MÚK R48 a protihluková opatření“, která dle podmínek územního rozhodnutí pro navrhovanou stavbu PZ je podmiňující a časově koordinována se stavbou PZ. Touto stavbou dojde k oddálení silnice od zástavby v úseku posuzovaných VB1-3 (realizace protihlukové stěny). Pro VB4-5 byl přírůstek vlivu areálové dopravy oproti současnému stavu vypočten v max. navýšení 0,0-0,2 dB. Pro VB6-7 byl přírůstek do 0,9 dB, v tomto úseku byl navržen před halou D protihlukový val min. výšky 2 m. U VB8-9 byl vypočten přírůstek oproti stávajícímu stavu v rozmezí 0,1-0,2 dB v denní i noční době. Dále bylo předloženo „Potvrzení platnosti hlukové studie pro Průmyslovou zónu Horní Tošanovice“, které zpracovala Ing. Olga Havlíková, Lomená 12, 360 04 Karlovy Vary, IČO: 49221434, říjen 2016 (dále i „potvrzení platnosti hlukového posouzení“), a to ve smyslu doplnění PD ze září 2016, tj. bližší popis opláštění hal, detailnější popis opatření k eliminaci vlivů při výstavbě hal (prašnost, hluk), posun ČOV o cca 8m.“ Dále se MZ vyjádřilo k jednotlivým odvolacím námitkám směřujícím do problematiky hluku a na základě všech těchto skutečností konstatovalo, že KHS postupovala v dané věci správně. Napadené závazné stanovisko, tzn. závazné stanovisko č. j. KHSMS 40511/2012/FM/HP ze dne 25. 1. 2013 změněné závazným stanoviskem č. j. KHSMS 55272/2016/FM/HP ze dne 14. 11. 2016, MZ potvrdilo a ztotožnilo se s ním.

Součástí stavby jsou stacionární zdroje znečišťování ovzduší, a to jak zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší (plynové kotle pro vytápění o jmenovitém tepelném příkonu 500 kW a 1000 kW a kogenerační jednotka o jmenovitém tepelném příkonu 1053 kW) – zde je působnost orgánu ochrany ovzduší svěřena krajským úřadům, tak zdroje neuvedené v této příloze (teplovodní plynové kotle do 50 kW, plynové infrazářiče, plynové zářiče, plynové teplovzdušné jednotky – celkem 164 zdrojů umístěných v jednotlivých halách) – zde je působnost orgánu ochrany ovzduší svěřena obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností. Je nutno připomenout, že územní rozhodnutí bylo vydáno za účinnosti zákona č. 86/2002 Sb., o ochraně ovzduší a o změně některých dalších zákonů, v tehdy platném znění (dále jen „zákon č. 86/2002 Sb.“). Stanoviska a povolení orgánů ochrany ovzduší byla upravena v ust. § 17 tohoto zákona. Podle tohoto ustanovení byly tehdy podkladem pro vydání stanoviska a povolení orgánu ochrany ovzduší odborný posudek a rozptylová studie. Požadavek zpracovat rozptylovou studii v rámci správního řízení podle ust. § 17 odst. 1 zákona č. 86/2006 Sb. byl zakotven i v závěru zjišťovacího řízení (viz požadavek pod bodem 2a) a byl před vydáním územního rozhodnutí splněn. Původně byly pro vytápění a ohřev TUV navrženy kotelny, a to jedna pro každou halu. Toto řešení bylo v projektové dokumentaci nahrazeno novým konceptem oddělení vytápění hal a vestavků. Vytápění hal je systémem plynových cirkulačních jednotek, vestavky mají samostatné kotle. Ve vestavku B2 a B3 bude vybudován kombinovaný zdroj tepla – kogenerační jednotka a plynová kotelná teplovodní o celkovém výkonu 1500 kW, osazená kotlem 1 x 1000 kW a 1 x 500 kW. Tepelné výkony potřebné pro vytápění (tepelné ztráty a větrání) jsou detailně popsány v technické zprávě části F1.4. Provedením podrobného výpočtu potřeby tepla se znalostí tepelně technických vlastností stavebních konstrukcí ve fázi stavebního povolení byly stanoveny reálné nižší potřeby tepla (dosahují cca jedné třetiny původního návrhu). Hodnoty uvedené v dokumentaci pro územní řízení se tedy ukázaly jako značně nadhodnocené, neboť v tomto stupni dokumentace se výpočet tepelných ztrát neprovádí, energetická náročnost objektu se pouze odhaduje. Snížením reálné potřeby tepla (výpočtem) a snahou o zefektivnění výroby tepla došlo k výše popsanému rozdělení původně navrhovaných zdrojů na menší (osazené v místě spotřeby) a tím odpadly ztráty vedením topného média. To ve svém důsledku znamená nižší produkci emisí do okolí. Samotné zdroje tepla se tímto staly podlimitními z hlediska nutnosti zpracování odborného posudku podle § 11 odst. 8 nového zákona o ochraně ovzduší (zákon č. 201/2012 Sb.), který nabyl účinnosti dne 1. 9. 2012 (v tomto rozhodnutí je označován jako „zákon o ochraně ovzduší“), a nahradil zákon č. 86/2002 Sb. Při vydání stavebního povolení je tedy nutno postupovat podle této nové právní úpravy, která mimo jiné změnila kategorizaci zdrojů a především pak povinnosti pro jejich provozovatele.

V předchozím projednání věci byla předložena **souhlasná závazná stanoviska k umístění stacionárních zdrojů** v rámci stavby „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ podle ust. § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší vydaná KÚ MSK, odborem ŽPZ, **č. j. MSK 105538/2013 ze dne 15. 10. 2013** (pro kotle o jmenovitém tepelném příkonu 500 kW a 1000 kW) a **č. j. MSK 129781/2013 ze dne 11. 11. 2013** (pro kogenerační jednotku o jmenovitém tepelném příkonu 1053 kW), což jsou zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, a dále **souhlasné závazné stanovisko pro stavební řízení** dle ust. § 11 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší **pro stacionární zdroje** neuvedené v příloze č. 2 k tomuto zákonu vydané MMFM, odborem ŽPZ, **č. j. MMFM 101462/2013 ze dne 11. 9. 2013**. V odvolání, které tehdy podal spolek Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí, byla dle názoru odvolacího orgánu tato závazná stanoviska napadána, a to především z důvodu změny konceptu vytápění oproti řešení obsaženému v dokumentaci pro územní řízení, jejíž součástí byla rozptylová studie č. E/1882/2007 a odborný posudek č. E/1912/2007/01, obojí zpracováno společností TECHNICKÉ SLUŽBY OCHRANY OVZDUŠÍ spol. s r.o. v březnu 2007. V této souvislosti byla namítána absence nového odborného posudku. Z tohoto důvodu odvolací orgán v předchozím odvolacím řízení postupoval podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu. Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“), které je nadřízeným správním orgánem KÚ MSK, odboru ŽPZ, v rámci

tohoto postupu žádost odvolacího orgánu opatřením č. j. 1338/580/15,55626/ENV, sp. zn. 000371/A-10 ze dne 5. 8. 2015 odložilo, a to z důvodu, že dle jeho názoru námitky do citovaných závazných stanovisek nesměřovaly. Současně však z obsahu opatření MŽP vyplývalo, že stavební úřad neměl při vydání stavebního povolení k dispozici potřebná závazná stanoviska, KÚ MSK, odboru ŽPZ, jako příslušného orgánu ochrany ovzduší, vydaná podle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší. Podle tohoto ustanovení krajský úřad vydává **závazné stanovisko ke stavbě a změně stavby** stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu, tzn. i k řízením podle stavebního zákona. Z důvodu absence závazných stanovisek ke stavbě těchto vyjmenovaných zdrojů stavební úřad nemohl vyhodnotit naplnění ust. § 111 odst. 1 písm. d) stavebního zákona, že předložené podklady vyhovují požadavkům uplatněným dotčenými orgány. Odvolací orgán proto musel vytknout, že stavební úřad neřešil, že z hlediska zákona o ochraně ovzduší bylo předloženo závazné stanovisko k umístění stavby (podle ust. § 11 odst. 2 písm. b) zákona o ochraně ovzduší), nikoliv ke stavebnímu povolení (podle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší). Stanovisko ke stavebnímu povolení sice bylo stavebníkem doloženo v rámci předchozího odvolacího řízení, ale vydáno bylo až po vydání předchozího stavebního povolení, takže nemohlo být jeho podkladem. Co se týče závazného stanoviska ke zdrojům neuvedeným v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší, KÚ MSK, odbor ŽPZ, který je nadřízeným správním orgánem MMFM, odboru ŽPZ, **závazným stanoviskem č. j. MSK 86073/2015 ze dne 5. 8. 2015 závazné stanovisko MMFM, odboru ŽPZ, č. j. MMFM 101462/2013 ze dne 11. 9. 2013, v celém rozsahu potvrdil.**

Podkladem stavebního povolení, které je výsledkem nového projednání věci, již tedy bylo **souhlasné závazné stanovisko ke stavbě stacionárních zdrojů** v rámci stavby „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ podle ust. § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší vydané KÚ MSK, odborem ŽPZ, **č. j. MSK 55140/2015 ze dne 30. 4. 2015.** Souhlas je vydán pro všechny tři výše uvedené zdroje (kotel 500 kW, kotel 1000 kW, kogenerační jednotka 1053 kW) a je podmíněn plněním zpřísněných specifických emisních limitů pro oxidy dusíku. Co se týče ostatních zdrojů, MMFM, odbor ŽPZ, ve stanovisku k upravené projektové dokumentaci, které je součástí koordinovaného stanoviska Magistrátu města Frýdku-Místku, č. j. MMFM 126850/2016 ze dne 3. 11. 2016, konstatoval, že projednávaným záměrem „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ dojde k dotčení zájmů chráněných dle zákona o ochraně ovzduší v jeho kompetenci, a současně odkázal na již vydané závazné stanovisko **č. j. MMFM 101462/2013 ze dne 11. 9. 2013** (MMFM, odbor ŽPZ, sice uvedl v koordinovaném stanovisku datum vydání závazného stanoviska 11. 9. 2019, ale evidentně se jedná o chybu v psaní), neboť dospěl k závěru, že úprava projektové dokumentace provedena po rozhodnutí odvolacího orgánu se zájmů chráněných zákonem o ochraně ovzduší, které jsou v jeho kompetenci, nedotýká. V rámci pokračování stavebního řízení uplatnili účastníci řízení u stavebního úřadu námitky směřující do problematiky ochrany ovzduší, tedy i do problematiky spadající do působnosti KÚ MSK, odboru ŽPZ, a MMFM, odboru ŽPZ. Stavební úřad si dopisem ze dne 17. 7. 2017 vyžádal odborné stanovisko obou těchto orgánů ochrany ovzduší k námitkám. KÚ MSK, odboru ŽPZ, na žádost reagoval **vyjádřením č. j. MSK 92967/2017 ze dne 16. 8. 2017** a **MMFM, odbor ŽPZ, vyjádřením č. j. MMFM 97415/2017 ze dne 18. 8. 2017.** Námitky z hlediska zájmů, které hájí, neshledaly tyto dotčené orgány důvodnými. Stavební úřad pak v napadeném rozhodnutí námitky týkající se ochrany ovzduší vypořádal i s odkazem na výše citovaná závazná stanoviska a na odborná vyjádření k námitkám. Podaná odvolání proti novému stavebnímu povolení rovněž směřují do problematiky ochrany ovzduší. Vzhledem k tomu, že odvolatelé mají za to, že z hlediska ochrany ovzduší byl stavební záměr ve stavebním řízení posouzen nedostatečně či nesprávně, zpochybňují tím i relevantnost závazných stanovisek, která byla podle podkladem napadeného stavebního povolení. Napadají také to, že v předchozím odvolacím řízení MŽP žádost podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu odložilo. V záležitosti **závazného stanoviska KÚ MSK, odboru ŽPZ, č. j. MSK 55140/2015 ze dne 30. 4. 2015,** se odvolací orgán obrátil na MŽP s žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska. MŽP závazným

stanoviskem č. j. **MZP/2019/580/102 ze dne 28. 1. 2018 závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ, potvrdilo.** Uvedlo, že závazné stanovisko přezkoumalo z hlediska zákonnosti a věcné správnosti v plném rozsahu, a že podle § 11 odst. 2 písm. c) zákona o ochraně ovzduší ve spojení s § 27 odst. 1 písm. e) téhož zákona je krajský úřad příslušným orgánem ochrany ovzduší k vydání závazného stanoviska k provedení stavby stacionárního zdroje uvedeného v příloze č. 2 k tomuto zákonu k řízením podle jiného právního předpisu, v daném případě k řízení podle stavebního zákona. Dále uvedlo, že podle § 11 odst. 8 zákona o ochraně ovzduší k řízení o vydání závazného stanoviska podle § 11 odst. 2 písm. c) téhož zákona předloží žadatel odborný posudek zpracovaný autorizovanou osobou podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ovzduší. Povinnost předložení odborného posudku se však mimo jiné nevztahuje na spalovací stacionární zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně. **Stavebník tedy k žádosti o vydání závazného stanoviska neměl povinnost předkládat spolu s žádostí odborný posudek autorizované osoby podle § 32 odst. 1 písm. d) zákona o ochraně ovzduší pro citované zdroje znečišťování ovzduší a KÚ MSK, odbor ŽPZ, tudíž neměl zákonný nástroj k vyžadování tohoto podkladu v rámci jeho vydávání.** Pro úplnost MŽP poznamenalo, že obdobně je tomu u předložení rozptylové studie jakožto podkladu k vydání závazného stanoviska. Předložení rozptylové studie jako podklad k žádosti o vydání závazného stanoviska k umístění zdroje znečišťování ovzduší (není tento případ) lze požadovat podle § 11 odst. 9 zákona o ochraně ovzduší, ovšem pro předmětné spalovací zdroje platí rovněž výjimka pro zdroje označené kódy 1.1. až 1.4. v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší spalující výlučně zemní plyn o celkovém jmenovitém tepelném příkonu do 5 MW včetně. Po věcné stránce je dle MŽP nutno konstatovat, že souhlasné závazné stanovisko povolení stavby předmětných zdrojů znečišťování ovzduší č. j. MSK 55140/2015 ze dne 30. 4. 2015 obsahuje podrobné odůvodnění, ze kterého mimo jiné vyplývá, že byl při stanovení podmínek pro zdroje uplatněn v té době platný a účinný koncepční dokument Moravskoslezského kraje „Krajský integrovaný program ke zlepšení kvality ovzduší Moravskoslezského kraje“ a jeho priority. Jako podmínku závazného stanoviska KÚ MSK, odbor ŽPZ, stanovil plnění zprísněných emisních limitů oproti stanoveným specifickým emisním limitům NOx podle přílohy č. 2 vyhlášky č. 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů.

Co se týče závazného stanoviska MMFM, odboru ŽPZ, č. j. **MMFM 101462/2013 ze dne 11. 9. 2013**, jeho zákonnost a správnost přezkoumal nadřízený orgán, KÚ MSK, odbor ŽPZ, v rámci postupu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu již v předchozím odvolacím řízení a **závazným stanoviskem č. j. MSK 86073/2015 ze dne 5. 8. 2015 je v celém rozsahu potvrdil.** Potvrzující závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ, bylo stavebnímu úřadu předáno po ukončení předchozího odvolacího řízení spolu s pravomocným rozhodnutím o odvolání. Je tedy součástí prvoinstančního spisu a účastníci řízení měli možnost se s ním seznámit. Vzhledem k tomu, že se úpravy projektové dokumentace v novém projednání věci netýkaly zájmů, z hlediska kterých bylo závazné stanovisko MMFM, odboru ŽPZ, č. j. MMFM 101462/2013 ze dne 11. 9. 2013 vydáno, zůstalo beze změny podkladem nyní napadeného stavebního povolení. Protože již bylo nadřízeným orgánem přezkoumáno a potvrzeno, nebyl důvod se v tomto odvolacím řízení znovu obracet na nadřízený orgán s žádostí o jeho potvrzení či změnu. KÚ MSK, odbor ŽPZ, v potvrzujícím závazném stanovisku č. j. MSK 86073/2015 ze dne 5. 8. 2015 konstatoval, že orgán ochrany ovzduší při vydávání závazného stanoviska zohlednil, že pro vytápění jsou navrženy stacionární zdroje na zemní plyn, které mají obecně nízké emise znečišťujících látek oproti např. stacionárním zdrojům spalujícím tuhá paliva. Dále, že bylo prověřeno splnění zákonné povinnosti dle § 16 odst. 7 zákona o ochraně ovzduší, tedy, zda pro vytápění lze využít teplo ze soustavy zásobování tepelnou energií (CZT) nebo zdroj, který není stacionárním zdrojem. Předloženým dokumentem ze dne 28. 5. 2013, zpracovaným autorizovaným technikem Ing. Petrem Matouškem, bylo dle KÚ MSK, odboru ŽPZ, prokázáno, že pro vytápění není technicky možné a ekonomicky přijatelné využít CZT

nebo zdroj, který není stacionárním zdrojem. KÚ MSK, odbor ŽPZ, se vyjádřil i k tomu, že nebyla zpracována aktualizovaná rozptylová studie, která by prověřila, že nedojde k překračování imisních limitů. KÚ MSK, odbor ŽPZ, konstatoval, že povinnost předložení rozptylové studie v rámci procesu vydání závazného stanoviska k územnímu či stavebnímu řízení se dle § 11 odst. 9 vztahuje pouze na stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Předmětné spalovací zdroje však představují stacionární zdroje, které nejsou uvedeny v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší (tepelný příkon je pod 0,3 MW), a tudíž se na takové zdroje nevztahuje povinnost zpracovat a předložit rozptylovou studii. Orgán ochrany ovzduší nemá oprávnění vyžadovat vypracování rozptylové studie. Na okraj KÚ MSK, odbor ŽPZ, konstatoval, že imisní limity ve vztahu k dominantním znečišťujícím látkám, které produkují spalovací stacionární zdroje na zemní plyn, tedy oxidy dusíku a oxid uhelnatý, nejsou v dané lokalitě překračovány. Také k absenci aktualizovaného odborného posudku na základě nových údajů, KÚ MSK, odbor ŽPZ, konstatoval, že povinnost předložení odborného posudku v rámci procesu vydání závazného stanoviska k územnímu či stavebnímu řízení se dle § 11 odst. 8 vztahuje pouze na stacionární zdroje uvedené v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. **Předmětné spalovací zdroje však představují stacionární zdroje, které nejsou uvedeny v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší (tepelný příkon je pod 0,3 MW), a tudíž se na takové zdroje nevztahuje povinnost zpracovat a předložit odborný posudek.** Orgán ochrany ovzduší nemá oprávnění vyžadovat vypracování odborného posudku. KÚ MSK, odbor ŽPZ, se vyjádřil i k dalším odvolacím námitkám, které byly obdobného charakteru, jako v tomto odvolacím řízení. Mimo jiné konstatoval, že orgán ochrany ovzduší není oprávněn u stacionárních zdrojů neuvedených v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší v rámci procesu vydání závazného stanoviska stanovovat plnění přísnějších emisních limitů. Tuto kompetenci dle § 4 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší má pouze krajský úřad při vydávání povolení provozu u stacionárních zdrojů uvedených v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Na okraj KÚ MSK, odbor ŽPZ, uvedl, že od 1. 1. 2014 smí výrobci uvádět na trh pouze takové spalovací zdroje na zemní plyn (platí pro tepelný příkon pod 0,3 MW), jejichž emise oxidů dusíku nepřekročí hodnotu 120 mg/m³ (příloha č. 10 zákona o ochraně ovzduší). K námitce, že nebylo posouzeno, zda nově navržený snížený výkon spalovacích zdrojů bude dostačující, KÚ MSK, odbor ŽPZ konstatoval, že posouzení dostatečnosti navrženého tepelného výkonu je výhradně v gesci příslušné autorizované osoby, jež je zpracovatelem projektové dokumentace, a tudíž toto není v kompetenci orgánu ochrany ovzduší. KÚ MSK, odbor ŽPZ, svůj postup uzavřel tak, že přezkoumal napadené závazné stanovisko, zohlednil podklady, na základě kterých bylo závazné stanovisko vydáno, dále zohlednil výše uvedené námitky, a dospěl k závěru, že **závazné stanovisko není nezákonné, a proto jej v souladu s § 149 odst. 4 správního řádu v celém rozsahu potvrdil.**

Podle § 111 odst. 2 stavebního zákona stavební úřad ověřil rovněž účinky budoucího užívání stavby. Uvedl, že byly řešeny již v územním řízení, a že se vlivy dané stavby ve stavebním řízení nezměnily. Odvolací orgán k tomu doplňuje, že již v rozhodnutí o odvoláních proti územnímu rozhodnutí konstatoval, že případné negativní vlivy stavby jsou spojeny pouze s vytápěním jednotlivých objektů, s provozem vzduchotechnických zařízení a s dopravou. V dokumentaci pro územní řízení byly uvedeny předpokládané nároky stavby na vodní hospodářství, energie, dopravu (včetně parkování), zneškodňování odpadů a předpoklady napojení stavby na stávající síť technického vybavení vyhlášky). Veškeré zvolené technologie tedy musí odpovídat nastaveným kritériím, a to jak z hlediska vlivů na životní prostředí (tzn., že budou bez negativních vlivů), tak z hlediska bilancí potřeb vody, energií, kapacit parkovacích míst, četnosti dopravy apod.

Odvolací orgán v předchozím rozhodnutí o odvolání také uvedl, že podmínky pro provedení, příp. užívání stavby, stanovené ve stavebním povolení musí odpovídat ust. § 115 stavebního zákona a ust. § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., musí se vždy vztahovat k projednávanému záměru, musí mít oporu ve shromážděných podkladech a musí být vykonatelné a vymahatelné. V této souvislosti vytýkal, které podmínky pro provedení

a užívání stavby těmto požadavkům neodpovídají. Stavební úřad v souladu s právním názorem odvolacího orgánu zkorigoval stanovené podmínky tak, aby se s drobnými obměnami neopakovaly, aby se nejednalo pouze o citace ustanovení stavebního zákona, aby měly oporu ve spise, a aby byly vykonatelné a vymahatelné.

Stavební úřad v předchozím projednání věci pochybil i při vymezení okruhu účastníků stavebního řízení podle kritérií ust. § 109 stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení je účastníkem řízení *stavebník (a), vlastník stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem (b), vlastník pozemku, na kterém má být stavba prováděna, není-li stavebníkem, může-li být jeho vlastnické právo k pozemku prováděním stavby přímo dotčeno (c), vlastník stavby na pozemku, na kterém má být stavba prováděna, a ten, kdo má k tomuto pozemku nebo stavbě právo odpovídající věcnému břemenu, mohou-li být jejich práva prováděním stavby přímo dotčena (d), vlastník sousedního pozemku nebo stavby na něm, může-li být jeho vlastnické právo prováděním stavby přímo dotčeno (e), ten, kdo má k sousednímu pozemku právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno (f), osoba, o které tak stanoví zvláštní předpis, pokud mohou být stavebním povolením dotčeny veřejné zájmy chráněné podle zvláštních právních předpisů a o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí (g).*

Z uvedeného ustanovení vyplývá, že v případě osob uvedených pod písm. a) a b), tedy stavebníka a vlastníka stavby, na níž má být provedena změna, není-li stavebníkem, je předpokladem pro naplnění definice účastníka pouhá existence určitého práva či určité skutečnosti. V případě osob uvedených pod písm. c) – f) však musí být kromě existence práva (vlastnického nebo práva odpovídajícího věcnému břemenu), splněn i druhý předpoklad, kterým je potence (možnost) se tohoto práva prováděním stavby přímo dotknout. Obsahem vlastnického práva je právo vlastníka v mezích právního řádu předmět svého vlastnictví držet, užívat, požívat jeho plody a užítky a nakládat s ním podle své úvahy a ve svém zájmu. „Sousední pozemek“ je pro potřeby řízení podle stavebního zákona v návaznosti na Nález Ústavního soudu č. 96/2000 vykládán nejen jako pozemek, který má společnou hranici s pozemkem, na kterém se stavba provádí, ale „šířeji“, takže s přihlédnutím k charakteru projednávané stavby a poměrům v území se může jednat i o pozemek vzdálenější. Účastníkem stavebního řízení podle písm. g) jsou nejčastěji spolky, kterým toto postavení za určitých podmínek přiznává zákon o ochraně přírody a krajiny. Podmínkou je, že veřejné zájmy chráněné tímto předpisem mohou být stavebním povolením dotčeny při současném splnění podmínky, že o těchto věcech nebylo rozhodnuto v územním rozhodnutí. V každé projednávané věci musí správní orgán posoudit dané okolnosti spočívající v povaze stavby a dopadech jejího provádění na okolí a přistupovat k určení okruhu účastníků řízení individuálně. Z rozhodnutí stavebního úřadu pak musí být zjevné, kterým osobám přiznal postavení účastníka řízení a na základě jakých skutečností, aby bylo možné ověřit, zda je okruh účastníků řízení vymezen v souladu se zákonem.

Stavební úřad z hlediska tzv. sousedství (viz § 109 písm. e) stavebního zákona v předchozím projednání věci zahrnul do okruhu účastníků řízení pouze vlastníky mezujících pozemků, tedy pozemků, které mají společnou pozemkovou hranici se stavebním pozemkem. Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem stavebního povolení je stavba průmyslové zóny na cca 60 ha plochy, kdy stavební pozemek odděluje od zástavby, převážně obytné, pouze veřejné komunikace (silnice II/648, silnice III/4762 a místní komunikace), které mají být využívány jako příjezd ke staveništi, bylo omezení účastníků v řízení pouze na přímé sousedy odvolacím orgánem hodnoceno jako porušení zákona. Odvolací orgán vytýkal, že se stavební úřad pravděpodobně vůbec nezabýval otázkami organizace výstavby a ani skutečností uvedenou v projektové dokumentaci, že stavba je realizována uvnitř stávající zástavby, a že během výstavby může být okolí ovlivněno zvýšenou hlučností ze stavebních prací, zvýšenou hlučností a exhalacemi ze staveništní dopravy a zvýšenou prašností. Nebylo tedy

možné akceptovat stavebním úřadem stanovený okruh účastníků řízení, který navíc stavební úřad ve vztahu k předmětu řízení, jeho rozsahu a charakteru vůbec neodůvodnil. Toto odvolací orgán považoval za zásadní vadu předchozího napadeného rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo. Ani v případě spolku stavební úřad neuvedl nic o naplnění podmínek ust. § 109 písm. g) stavebního zákona ve vazbě na ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny. V novém projednání věci stavební úřad v souladu s právním názorem odvolacího orgánu okruh účastníků řízení podle jednotlivých kritérií ustanovení § 109 stavebního zákona přehodnotil, a to i v návaznosti na údaje předložené stavebníkem. Předepsanou přílohou žádosti o stavební povolení je totiž seznam a adresy osob, které mají vlastnická práva nebo práva odpovídající věcnému břemenu k sousedním pozemkům nebo stavbám na nich a tato práva mohou být prováděním stavby přímo dotčena (viz část B formuláře žádosti o stavební povolení, bod 3). Stavební úřad sice není údajmi uvedenými stavebníkem vázán, neboť stanovit okruh účastníků řízení je jeho úřední povinností, ale přihlíží k nim a může se s nimi i ztotožnit. Jak již bylo uvedeno v rekapitulaci průběhu řízení, stavebník sám zareagoval na vytýkané nedostatky ve stanoveném okruhu účastníků řízení a tuto přílohu žádosti, resp. údaje v ní uvedené, doplnil s přihlédnutím k vlivům provádění stavby. V tomto bodě části B formuláře žádosti je také uvedeno, že je-li těchto osob více než 30, identifikují se pouze označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí. Současně se v případě, že je účastníků řízení více než 30, jedná o řízení s velkým počtem účastníků podle ust. § 144 správního řádu a úkony řízení se až na výjimky doručují účastníkům, mimo jiné i těm podle ust. § 109 písm. e) a f) stavebního zákona, veřejnou vyhláškou. Současně je v ust. § 112 odst. 2 stavebního zákona stanoveno, že účastníci podle ust. § 109 písm. e) a f) jsou v oznámení zahájení řízení i v dalších úkonech identifikováni označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí. Vzhledem k tomu, že počet osob, jejichž vlastnické právo či právo odpovídající věcnému břemenu k sousedním pozemkům a stavbám na nich může být prováděním stavby přímo dotčeno, a to z důvodu, že sousedí se stavenišťem a dopravními trasami na stavenišťe, dosáhl více než stovky, dopadá na ně uvedená právní úprava doručování a identifikace účastníků. Stavební úřad odůvodnil i postavení spolku jako účastníka řízení podle ust. § 109 písm. g) stavebního zákona v návaznosti na ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny.

V souvislosti s námitkami účastníků podle ust. § 109 stavebního zákona odvolací orgán v předchozím rozhodnutí o odvolání uvedl, že dne 1. 4. 2015 nabyl účinnosti zákon č. 39/2015 Sb., kterým se mění zákon o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony. Část čtvrtá tohoto zákona obsahuje změnu stavebního zákona. Mimo jiné se změnilo ust. § 114 odst. 1, které se týká námitek účastníků řízení. Do účinnosti uvedené novely bylo v ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona stanoveno: „*Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první, se nepřihlíží.*“ Od 1. 4. 2015 ust. § 114 odst. 1 stanoví, že: „*Účastník řízení může uplatnit námitky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. **Osoba, která je účastníkem řízení podle § 109 písm. g), může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednáváním záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá.** Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první a druhé, se nepřihlíží.*“ Stanovil se tedy obsah námitek, které mohou podávat účastníci řízení ve smyslu § 109 písm. g) stavebního zákona, tj. spolky, a tím došlo ke

sjednocení pravidel pro podávání námitek pro všechny účastníky stavebního řízení. Uvedená novela stavebního zákona neobsahuje přechodná ustanovení, a proto se vztahuje i na probíhající řízení a odvolací orgán je k ní povinen přihlídnout i při posuzování odvolacích námitek. Pokud tedy spolku zakládá účast v řízení ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, pak je oprávněn uplatňovat námítky ve vztahu k zájmům chráněným zákonem o ochraně přírody a krajiny, nikoliv k dalším ve vztahu k dalším složkám životního prostředí.

Pro úplnost je nezbytné uvést, podle ust. § 114 odst. 2 stavebního zákona se nepřihlíží k námítkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území.

Odvolací orgán tedy zjistil, že se stavební úřad v novém projednání věci řídil právním názorem odvolacího orgánu uvedeným v rozhodnutí o odvolání č. j. MSK 73421/2015 ze dne 8. 7. 2016, a že pochybení vytykána odvolacím orgánem byla odstraněna. V řízení byly předloženy zákonem stanovené podklady a z hlediska jeho procesu stavební úřad postupoval podle příslušných ustanovení stavebního zákona a na postupy, které stavební zákon neupravuje, aplikoval ve smyslu ust. § 192 stavebního zákona příslušná ustanovení správního řádu. Odvolací orgán dále zjistil, že samotné rozhodnutí ve věci obsahuje základní náležitosti vyplývající z ust. § 68 správního řádu a odpovídá i požadavkům ust. § 115 stavebního zákona a ust. § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., kde jsou stanoveny konkrétní požadavky na obsah stavebního povolení. Z odůvodnění rozhodnutí je zřejmý průběh správního řízení a také, jak stavební úřad vyhodnotil předloženou žádost z hledisek ust. § 111 stavebního zákona, tedy jsou uvedena konkrétní skutková zjištění a úvahy stavebního úřadu, které jej vedly k závěru, že bylo prokázáno naplnění všech zákonných předpokladů pro povolení stavby. Stavební úřad v odůvodnění rozhodnutí uvedl, komu a proč přiznal postavení účastníka řízení ve smyslu ust. § 109 stavebního zákona a také, jak se vypořádal s námítkami účastníků řízení uplatněnými v předchozím i novém projednání věci. Veškeré tyto námítky v napadeném stavebním povolení zkoordinoval, pro přehlednost očísloval, ke každé námitce se vyjádřil a učinil závěr, zda ji považuje za důvodnou či nedůvodnou, případně zda se jedná o námitku, ke které s ohledem na ust. § 114 odst. 1 či 2 stavebního zákona nepřihlíží. Zabýval se i vyjádřeními účastníků k podkladům rozhodnutí.

S přihlédnutím ke všem v tomto rozhodnutí uvedeným skutečnostem odvolací orgán k podaným odvoláním uvádí následující:

Odvolání Stanislava Bartka a Silvie Novotné:

Ad 1) Odvolací námitku, ve které jsou napadány podmínky stavebního povolení, nepovažuje odvolací orgán za důvodnou. K namítané podmínce č. 6 odvolací orgán uvádí, že vyhláška č. 499/2006 Sb. byla od 1. 1. 2018 novelizována vyhláškou č. 405/2017 Sb., a to v návaznosti na poměrně obsáhlou novelu stavebního zákona zákonem č. 225/2017 Sb. Jak již bylo v tomto rozhodnutí popsáno, v daném případě se ve smyslu přechodných ustanovení zákona č. 225/2017 Sb. postupuje ve stavebním řízení podle právní úpravy účinné do 31. 12. 2017, tzn. nejen stavebního zákona, ale i jeho prováděcích předpisů, takže stavební úřad v souvislosti s obsahovými náležitostmi stavebního deníku správně odkázal na přílohu č. 9 vyhlášky č. 499/2006 Sb. ve znění účinném do 31. 12. 2017. Je nutno poznamenat, že od 1. 1. 2018 jsou náležitosti stavebního deníku stanoveny v příloze č. 16 vyhlášky č. 499/2006 Sb., ale kromě čísla přílohy se požadavky na náležitosti a způsob vedení stavebního deníku nezměnily. K podmínce č. 25 odvolací orgán uvádí, že předpokládaný termín zahájení a dokončení stavby je povinnou součástí žádosti o stavební povolení (viz část A formuláře žádosti, bod VIII.). Stavebník zde uvedl zahájení v roce 2014 a ukončení v roce 2018, tzn. dobu trvání stavby 4 roky. Vzhledem k tomu, že stavební povolení je ve výsledku vydáno až v roce 2018, stavební úřad

analogicky tomu stanovil termín dokončení v roce 2022, tedy opět dobu trvání stavby 4 roky. V podmínce č. 26 stavební úřad vypsal náležitosti požadované k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu, tak jak je stanoví právní předpisy. Žádné nesmysly, jak tvrdí odvolatelé, v nich odvolací orgán nespaturuje. Správně stavební úřad požaduje i doklad o výsledku zkušebního provozu, neboť povinnost provedení zkušebního provozu je zakotvena v závazném stanovisku KHS. Podle ust. § 115 odst. 2 stavebního zákona se zkušební provoz může uložit v podmínkách stavebního povolení a podle ust. § 124 téhož zákona může stavební úřad následně samostatným rozhodnutím stanovit další podmínky zkušebního provozu podle ust. § 115 odst. 2 stavebního zákona. Stavební úřad v podmínkách stavebního povolení stanovil v souladu s podmínkami závazného stanoviska KHS povinnost zkušebního provozu (viz podmínky pro užívání stavby), a definoval, co bude v jeho rámci měřeno. Současně uložil povinnost požádat o jeho povolení, neboť je nutné v součinnosti s KHS stanovit podrobnější podmínky pro jeho průběh. Podle ust. § 124 stavebního zákona vyhodnocení výsledků zkušebního provozu pak stavebník připojí k žádosti o vydání kolaudačního souhlasu. Není pravdou, co tvrdí odvolatelé, že stavební úřad uvádí podmínky pro užívání stavby, ze kterých vyplývá, že samotné haly lze zkolaudovat bez zkušebního provozu a bez vydefinování konkrétního funkčního využití a teprve následně budou nájemníci předkládat návrh KHS k využití pronajatých prostor. Z podmínek stavebního povolení jednoznačně vyplývá, že bez vyhodnocení výsledků zkušebního provozu nelze zkolaudovat ani provozně samostatnou část stavby, tzn. ani jednotlivé haly. K této odvolací námitce se vyjádřilo i MZ v závazném stanovisku č. j. MZDR 54149/2018-4/OVZ ze dne 7. 12. 2018 v rámci postupu podle ust. § 149 správního řádu. Uvedlo, že v doplněné projektové dokumentaci byl jasně specifikován účel hal, ve smyslu skladování a montáže automobilových komponentů a součástek, elektronických součástek pro automobilový průmysl a jejich expedice, tak jak bylo uvedeno v závazném stanovisku KHS č. j. KHSMS 55272/2016/FM/HP ze dne 14. 11. 2016, a že požadavky na nájemníky byly ze strany KHS stanoveny z hlediska hygieny práce, nikoli hygieny obecné a komunální. Na základě stanoviska MZ lze tedy konstatovat, že tato podmínka se nemůže dotknout práv (vlastnických práv, práv odpovídajících věcnému břemenu) sousedů, tedy ani odvolatelů. Jak odvolací orgán uvedl již v rozhodnutí o odvoláních proti územnímu rozhodnutí, případné negativní vlivy stavby průmyslové zóny jsou spojeny pouze s vytápěním jednotlivých objektů, s provozem vzduchotechnických zařízení a s dopravou, to znamená, že veškeré zvolené technologie musí odpovídat nastaveným kritériím - budou bez negativních vlivů. To, že již první nájemce může překročit nastavené limity, je pouhou spekulací. Lze však uvést, že žádné výjimky pro případ nedodržení hygienických limitů udělit nelze.

Ad 2) K námitce týkající se neaktuálnosti hlukové studie odvolací orgán uvádí, že ochrana proti hluku spadá do působnosti orgánu ochrany veřejného zdraví podle zákona o ochraně veřejného zdraví, tzn. do působnosti KHS, která vydává pro potřeby řízení podle stavebního zákona závazné stanovisko. Tímto závazným stanoviskem je stavební úřad podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu vázán. Hluková studie je podkladem závazného stanoviska KHS, takže její aktuálnost a správnost posuzuje KHS, nikoliv stavební úřad, tzn., že KHS musí vyhodnotit, zda je hluková studie relevantním podkladem pro posouzení záměru. Jak již bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, závaznými stanovisky KHS **č. j. KHSMS 40511/2012/FM/HP ze dne 25. 1. 2013 a č. j. KHSMS 55272/2016/FM/HP ze dne 14. 11. 2016** vydanými jako podklad pro stavební povolení z hlediska zájmů, které KHS jako orgán ochrany veřejného zdraví hájí, tzn. i z hlediska ochrany proti hluku, se v rámci postupu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu zabývalo MZ, a to právě z důvodu odvolacích námitek, které do problematiky hluku a tedy i do závazných stanovisek směřují. MZ závazným stanoviskem č. j. MZDR 54149/2018-4/OVZ ze dne 7. 12. 2018 závazná stanoviska KHS potvrdilo a konstatovalo, že KHS postupovala v dané věci správně. K námitce týkající se neaktuálnosti hlukové studie a postupu KHS v dané věci, kdy odvolatelé odkazují na její sdělení ze dne 21. 8. 2018, že je nutno provést aktualizaci podkladů, MZ uvedlo, že jako jedny ze vstupních údajů do hlukového posouzení sloužila data z celostátního sčítání dopravy pro rok 2010, které byly přepočteny na rok 2015, u něhož se počítalo s realizací PZ. Bylo predikováno, že areál

PZ bude zdrojem 3 300 jízd denně, z toho 200-400 jízd nákladními automobily. Bylo na straně bezpečnosti počítáno s několikanásobnými pojezdy vč. nejnepříznivější varianty. Dále, že všechny pojezdy budou v určitém období vedeny po obvodové komunikaci. KHS bylo předloženo potvrzení platnosti hlukového posouzení, jež reagovalo na změny v projektové dokumentaci a na základě tehdy známých intenzit dopravy spolu s přepočtovými koeficienty pro nárůst dopravy. Navýšení dopravy v rámci predikce hluku řeší výpočtový model právě z technických podmínek pro prognózu intenzit dopravy. K problematice stacionárních zdrojů hluku, zejm. VZT, MZ uvedlo, že větrání je navrženo jakožto přirozené. Jediným navrženým VZT zařízením je centrální větrací systém pro místnosti bez možnosti přirozeného větrání okny s jednotkou umístěnou v posledním patře vestavby v prostoru haly. Chlazená bude pouze jedna místnost, tj. IT serverovna. Na základě tohoto výčtu VZT zařízení v rámci areálu jako celku MZ konstatuje, že jakožto dominantní zdroj hluku bude převažovat hluk z vnitroareálové dopravy. I přes toto byla KHS stanovena podmínka č. 5, která se týkala měření hluku z celkového provozu předmětné stavby (stacionárních zdrojů, vnitroareálové dopravy) ve vztahu k venkovnímu chráněnému prostoru staveb. **Dle MZ je tato podmínka dostačujícím mechanismem k zajištění ochrany veřejného zdraví před hlukem v komunálním prostředí.** V případě, že by měření bylo objektivizováno překročení hygienických limitů hluku upravených nařízením vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále i „nařízení vlády č. 272/2011 Sb.“), nemůže orgán ochrany veřejného zdraví vydat závazné stanovisko ke kolaudaci stavby/trvalému užívání stavby. Dále MZ uvedlo, že v rámci územního řízení byla KHS předložena hluková studie z dubna 2007 (zpracovatel: RNDr. Vladimír Suk). V rámci aktualizace ze září 2009 byla předložena KHS i v rámci žádosti pro stavební řízení. Studie byla zpracována za účelem posouzení vlivu hluku z provozu technologických celků, VZT zařízení a dopravy mimo veřejné komunikace v areálu PZ. Bylo stanoveno celkem 5 VB, které reprezentovaly hranice pozemků či budov v okolí lokality PZ. Jakožto plošné zdroje hluku byly chápány obvodové pláště objektů hal, jako stacionární zdroje hluku všechny navržené zdroje vč. vnitroareálové dopravy a střešního VZT zařízení. MZ tedy nepovažuje námitku za důvodnou, takže i odvolací orgán je povinen ji takto vyhodnotit.

Ad 3) Územním rozhodnutím byly umístěny mimo jiné halové objekty, které lze označit za hlavní stavby celého souboru staveb nazvaného jako „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“, konkrétního účelu, rozměrů a umístění. Vnitřní dispoziční členění bylo pro potřeby územního řízení vyjádřeno pouze schematicky. Bylo patrné, že zázemí některých hal, tzn. šatny, WC, umývárny, kanceláře atd., bude řešeno formou vnitřních vestaveb, což je u objektů halového typu standardní. Plocha vestaveb je vůči celkovému půdorysu haly téměř zanedbatelná. Pan Bartek poukazuje na to, že v územním rozhodnutí se u haly A uvádí, že se jedná o jednopodlažní halu s dvoupodlažními vestavbami na všech stranách budovy a ve stavebním povolení, že každá část má svůj vlastní vestavek. Odvolatel v tom spatřuje rozdíl (stejně tak u dalších hal). Odvolací orgán k tomu uvádí, že vestavby (také označované jako vestavky), jsou v projektové dokumentaci oproti schémátům v dokumentaci pro územní řízení podrobně řešeny (je patrné jejich konstrukční a dispoziční členění), a i když např. v případě haly A jsou řešeny formou 12 menších vestavek (ve schématu bylo vyznačeno 8 větších), popisu, že jsou situovány po stranách budovy (uvnitř jednotlivých hal, u jejich obvodových stěn) odpovídají. Stavební objekt D (SO 04) byl podle popisu ve výroku územního rozhodnutí umístěn na pozemcích parc. č. 347/21 a 348/1. Ve stavebním povolení je uvedeno, že je umístěn na pozemcích parc. č. 348/1 a 351, tzn. že jeden z pozemků se oproti územnímu rozhodnutí liší, což odvolatel namítá. Odvolací orgán k tomu uvádí, že v územní rozhodnutí je v podmínce č. 1 pro umístění a projektovou přípravu stavby uvedeno, že stavba bude umístěna tak, jak je zakresleno v připojených situacích (HT 1 a HT 2) zpracovaných na podkladě katastrální mapy. Umístění haly D v rámci areálu je ve výkresech jednoznačné a je zcela shodné s koordinační situací (viz část C. situace stavby), která je součástí projektové dokumentace pro stavební povolení, tzn., že poloha stavby se oproti územnímu rozhodnutí nezměnila. Podle těchto grafických podkladů vycházejících ze stavu evidovaného v katastru

nemovitostí je hala D umístěna na pozemcích parc. č. 351 (převážná část) a 348/1, tzn., na pozemcích uvedených ve stavebním povolení. V popisu stavby v územním rozhodnutí tedy došlo evidentně k chybě v psaní, neboť hala D je od hranice pozemku parc. č. 347/21 vzdálena více než 240 metrů. Vzhledem k tomu, že situační výkresy, na které je v územním rozhodnutí odkazováno, jsou správné a projektová dokumentace je s nimi v souladu, nejedná se o pochybení, který by způsoboval rozpor stavebního povolení s územním rozhodnutím. Chybu územního rozhodnutí lze odstranit opravou podle ust. § 70 správního řádu (podle stanoviska stavebního úřadu k odvolacím námítkám již bylo o provedení opravy územního rozhodnutí požádáno).

V souvislosti s námitkou, že nejsou zřejmé účinky užívání stavby, protože nebyly projednány dopady z výroby (hluk a emise), odvolací orgán uvádí, že jediné dopady výroby na okolí jsou spojené s dopravou a tyto vlivy na okolí byly v řízení projednány (viz i vypořádání námítky č. 2). Jak již bylo uvedeno v rámci vypořádání námítky č. 1, žádné další negativní dopady na okolí z výroby předpokládány nejsou, takže tomuto předpokladu musí být přizpůsobeny zvolené technologie. Námitku týkající se zabezpečení minimalizace ovlivnění obytné zástavby při výstavbě prachem a hlukem považuje odvolací orgán rovněž za nedůvodnou, neboť opatření k maximální eliminaci těchto vlivů jsou v projektové dokumentaci navržena. K námitce, že v podmínkách pro užívání stavby chybí podmínky pro řešení stavu, kdy nebudou dodrženy hlukové limity ve venkovním chráněném prostoru u rodinných domů, a to tak, aby nebyla zvyšována protihluková opatření s ohledem na krajinný ráz a nebyl omezen výhled od rodinných domů směrem na Beskydy a podmínka o omezení provozu PZ v případě překročení hygienických limitů, bez možnosti stanovení výjimky KHS (důvodem požadavku také je neřešení námítky o neaktuální hlukové studie s propočtem dopravy z roku 2010 tak, jak je uvedeno v námítkách) se vyjádřilo MZ. Uvedlo, že orgány ochrany veřejného zdraví nemohou z merita záměru předjímat či předpokládat budoucí protiprávní jednání ve smyslu překračování hygienických limitů hluku. V případě, že by měřením v rámci zkušebního provozu bylo objektivizováno překročení hygienických limitů hluku upravených nařízením vlády č. 272/2011 Sb. nemůže KHS vydat závazné stanovisko ke kolaudaci stavby/trvalému užívání stavby. Dále MZ sdělilo, že hlukové posouzení (srpen 2012) bylo v rámci změny PD přehodnoceno s výsledkem potvrzení platnosti hlukového posouzení (říjen 2016). Přepočtení přepočtovými koeficienty na základě technických podmínek je legálním a standardním postupem, jehož bylo využito, neboť výsledky z celostátního sčítání dopravy 2016 nebyly publikovány Ředitelstvím silnic a dálnic v řádném termínu. Dále uvedlo, že řízení dle stavebního zákona je řízením návrhovým, které je zahájeno dnem podání návrhu a je ovládáno zásadou dispoziční, což znamená, že zahájení řízení i předmět řízení jsou v dispozici žadatele, který má subjektivní zájem na daném řízení. KHS je v rámci dané věci místně a věcně příslušný správní úřad podle § 82 odst. 1 a odst. 2 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví, jako dotčený správní úřad ve smyslu § 77 tohoto zákona a § 4 odst. 2 stavebního zákona vydala souhlasné závazné stanovisko k PD pro stavební řízení pro stavbu „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ na pozemcích parc. č. 303, 313, 328, 331/8, 337, 347/14, 347/21, 347/22, 348/1, 351, 779/1, 782/3, 384/1 v k. ú. Horní Tošanovice. Jelikož předmět a rozsah řízení, jak bylo uvedeno shora, je plně v kompetenci žadatele, bylo povinností KHS posoudit PD v předloženém rozsahu a posoudit, zda předložené hlukové posouzení vč. jeho potvrzení je dostačující a podává požadované informace. Protože hlukové posouzení resp. jeho potvrzení dokladuje dodržení hygienických limitů hluku daných nařízením vlády č. 272/2011 Sb. platným v době vydání závazného stanoviska KHS nemůže po stavebníkovi požadovat další dokumenty. MZ a tedy i odvolací orgán považují námitku za nedůvodnou.

K namítané absenci podmínky o omezení provozu PZ při překročení rozptylových podmínek v blízkosti staveb pro bydlení a podmínky pro zajištění měření imisí v blízkosti staveb pro bydlení se vyjádřilo MŽP. Uvedlo, že v souladu s dikcí zákona o ochraně ovzduší je nepravděpodobné, že by z důvodu zhoršení rozptylových podmínek mělo docházet k omezení provozu dané průmyslové zóny jako celku. Provozovatelům zdrojů

znečišťování ovzduší dle přílohy č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší umístěným v budoucnu v průmyslové zóně a podléhajícím povolení provozu dle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší mohou být podle § 12 odst. 4 písm. g) téhož zákona uloženy příslušným krajským úřadem zvláštní podmínky provozu při překročení regulační prahové hodnoty u stacionárního zdroje podle § 10 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší. Dle MŽP je velmi nepravděpodobné, že by se pro dané zdroje, které jsou předmětem závazného stanoviska, stanovovala jejich regulace při smogových situacích. Tato se dotýká dle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o ochraně ovzduší pouze zdrojů, které v dané lokalitě významně přispívají k úrovni znečištění. Z uvedeného vyplývá, že požadavky na stanovení podmínek ve stavebním povolení jsou nedůvodné. K požadavku na stanovení podmínky o nešíření účinků těkavých látek z výroby do obytné zóny odvolací orgán uvádí, že potřeba stanovit takovou podmínku z výsledku projednání stavby nevyplývá. ČOV byla předmětem územního řízení a námítky proti jejímu umístění mohly být uplatněny v územním řízení. Předmětem tohoto stavebního řízení je pouze nadzemní část ČOV (domek), kterou vodoprávní úřad nezahrnul do vodoprávního povolení, a ta žádným zdrojem zápachu není. Námítka je nedůvodná.

Ad 4) K otázce přezkoumání naplnění požadavků ust. § 111 odst. 1 písm. b) stavebního zákona, podle kterého stavební úřad posoudí, zda projektová dokumentace je úplná, přehledná a v odpovídající míře jsou řešeny požadavky na výstavbu, se již odvolací orgán v tomto rozhodnutí vyjádřil. Mimo jiné konstatoval, že stavební úřad v podstatě nadbytečně posuzoval soulad s obecnými požadavky na výstavbu stanovenými vyhláškou č. 501/2006 Sb., neboť ta se týká vymezení pozemků a umístění staveb na nich, tzn., že se jedná o požadavky pro územní řízení, přičemž projednávaná stavba již byla pravomocně umístěna. Ust. § 8 a § 11 této vyhlášky, na které odkazují odvolatelé, se dokonce netýkají ani vymezení pozemků a umístění staveb na nich, ale vymezení ploch v územních plánech, tzn., že se jedná se o požadavky, které se zohledňují při pořizování územně plánovací dokumentace. Skutečnost, že v sousedství PZ se nacházejí plochy smíšené obytné, byla v územním řízení podrobně posouzena, a promítla se do celkového řešení záměru a podmiňujících staveb (protihlukové stěny, úprava silnice, valy po obvodu zóny, účel jednotlivých staveb). Ve stavebním řízení pak bylo přezkoumáno naplnění podmínek, které vzešly z územního řízení, a dále také podmínek k zajištění ochrany obytné zástavby po dobu výstavby. Co se týče napojení na el. síť, přípojka i areálové rozvody byly umístěny územním rozhodnutím a stavební povolení nevyžadují. Zajištění dostatečného příkonu má stavebník smluvně dohodnuto s vlastníkem veřejné technické infrastruktury, společností ČEZ Distribuce a.s. Zásobování elektrinou je stejně jako výstavba celé průmyslové zóny rozdělena do etap a je záležitostí stavebníka, aby si vše zkoordinoval. K námitce, že z hlediska zákona o ochraně ovzduší stavební úřad neověřil namítané částice PM 10, odvolací orgán uvádí, že zajištění naplnění požadavků zákona o ochraně ovzduší je v kompetenci orgánu ochrany ovzduší. Jak již bylo v tomto rozhodnutí popsáno, projektová dokumentace byla s orgány ochrany ovzduší projednána, tyto k ní vydaly souhlasná závazná stanoviska a v řízení byly orgány ochrany ovzduší dotčenými orgány. MŽP se v rámci postupu podle ust. § 149 správního řádu vyjádřilo, že pokud se týká částic PM10, tyto byly rozptylovou studií č. E/1912/2007 ze dne 2. 3. 2007, která byla podkladem pro územní řízení, vyhodnoceny. Žádné pochybení tedy MŽP neshledalo. Co se týče zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „lesní zákon“), a namítané absence povolení státní správy lesů k dočasnému a trvalému odnětí pozemku k plnění funkce lesa odvolací orgán pochybení nezjistil, neboť žádný z pozemků uvedený ve výroku stavebního povolení není lesním pozemkem (viz stav evidovaný v katastru nemovitostí, kde jsou uvedeny údaje o druzích pozemků) – výpisy z katastru nemovitostí k dotčeným pozemkům jsou součástí spisu).

Ad 5) K námitce, že v rozhodnutí chybí popsané doklady o plné moci pro zastoupení INKOS OSTRAVA a. s. odvolací orgán nepřihlíží, protože přesahuje rozsah uvedený v ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona, podle kterého „Účastník řízení může uplatnit námítky proti projektové dokumentaci, způsobu provádění a užívání

stavby nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě." Plné moci jsou součástí spisu.

Ad 6) K namítanému vypořádání některých námitek odvolací orgán uvádí:

- K nesouhlasu s vypořádáním bodu II.1 námitek odvolací orgán uvádí, že odvolatelé v námitce u stavebního úřadu nespécifikovali obecně závaznou vyhlášku, kterou měli na mysli, každopádně, ať už se jednalo o vyhlášku č. 1/2006 o regulativech územního rozvoje územního plánu obce Horní Tošanovice platnou v době vydání územního rozhodnutí, nebo o vyhlášku č. 1/2012, kterou byl vydán formou opatření obecné povahy vydán nový územní plán, odvolací orgán již v tomto rozhodnutí vysvětlil s odkazem na ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, že ve stavebním řízení se již neposuzuje soulad záměru s územním plánem, pouze soulad projektové dokumentace s územním rozhodnutím. K otázce souladu projektové dokumentace s územním rozhodnutím, se odvolací orgán v tomto rozhodnutí podrobně vyjádřil. Odvolací orgán již také vysvětlil, proč nejsou některé územním rozhodnutím umístěné objekty předmětem tohoto stavebního řízení např. místní komunikace A (SO 112), ČOV (s výjimkou nadzemní části - domku), retenční nádrž, atd., což však neznamená, že by neměly být realizovány, a že by např. absentovalo propojení severní a jižní části obce, jak tvrdí odvolatel. V projektové dokumentaci i v napadeném stavebním povolení jsou věcné i časové na tyto podmiňující a související stavební objekty zajištěny, což již bylo v tomto rozhodnutí popsáno. Námitku II.2 stavební úřad vypořádal správně i z toho hlediska, že ke stavebním parcelám č.200/1, 200/2, 200/5, 200/6, které dle odvolatele budou přímo zasaženy zápachem z ČOV a hlukem, nemá odvolatel vlastnické právo ani právo odpovídající věcnému břemenu. Ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona tak uplatnění této námítka odvolatelem vylučuje. Vlastníci uvedených pozemků mají postavení účastníků tohoto řízení podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, takže si svá vlastnická práva mohli ve stavebním řízení hájit.
- Námitka pod bodem II.4 se týkala hluku, tedy ochrany veřejného zdraví v kompetenci KHS, proto ji stavební úřad ji v rámci součinnosti projednal s KHS a o její vyjádření pak opírá vypořádání námítka v odůvodnění napadeného stavebního povolení. Odvolatelé svůj nesouhlas s vypořádáním námítka opírají pouze o odkaz na postup KHS. Jak již bylo v tomto rozhodnutí popsáno, postup KHS byl přezkoumán MZ v režimu ust. § 149 odst. 4 správního řádu – viz vypořádání jejich odvolací námítka pod bodem 2, a MZ neshledalo v tomto postupu pochybení. Odvolací orgán je tímto závěrem vázán.
- Ani ve vypořádání námítka pod bodem II.5, týkající se zajištění dostatečného příkonu el. energie neshledal odvolací orgán pochybení. Stavební úřad popsal, jak je zásobování elektřinou řešeno v projektové dokumentaci (je rozděleno do etap), a že stavebník má smluvně zajištěno se společností ČEZ posílení sítě. Kogenerační jednotka není navrhována jako zdroj el. energie pro průmyslovou zónu z důvodu nedostatečného příkonu, ale, jak je uvedeno v projektové dokumentaci, jako jeden ze zdrojů vytápění v hale B. Navíc se jedná o stacionární zdroj na zemní plyn, pro který, jak již bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, je vydáno souhlasné závazné stanovisko orgánu ochrany ovzduší.
- Rovněž ve vypořádání námítka II.7 týkající se vsaku povrchových vod neshledal odvolací orgán pochybení. Stavební úřad při jejím vypořádání postupoval v součinnosti s vodoprávním úřadem. Odvolateli namítaný havarijní plán dle ust. § 39 odst. 2 písm. a) vodního zákona má být v souladu s podmínkami závazného stanoviska vodoprávního úřadu k projektové dokumentaci předložen vodoprávnímu úřadu před uvedením stavby do provozu a splnění této podmínky je uloženo v podmínkách stavebního povolení. Neúčinnost odlučovačů je pouhou spekulací, nic nenasvědčuje tomu, že by byly navrženy nesprávně či nevhodně.

- Ani ve vypořádání námítky II.8 neshledal odvolací orgán pochybení. Námitka byla vypořádána v součinnosti s dotčenými orgány, které hájí v tomto stavebním řízení zájmy, kterých se námitka týká, tzn. s orgány ochrany ovzduší. Pochybení z hlediska ochrany ovzduší nezjistil ani nadřízený orgán, MŽP, který uvedl, že pokud se týká částic PM₁₀, tyto byly rozptylovou studií č. E/1912/2007 ze dne 2. 3. 2007, která byla podkladem pro územní řízení, vyhodnoceny. Z projektové dokumentace je zřejmé, co je důvodem změny, resp. snížení, navrženého tepelného výkonu (především podrobné výpočty tepelných ztrát), což stavební úřad ve vypořádání námítky popsal. Nic nenasvědčuje tomu, že by snížení výkonu zdrojů tepla bylo výsledkem chybných výpočtů, jak spekulují odvolatelé. Projektovou dokumentaci včetně všech výpočtů zpracovaly odborně způsobilé osoby, které podle ust. § 159 stavebního zákona odpovídají za její správnost.
- Námitka pod bodem II.14 se týkala opět ochrany ovzduší a stavební úřad ji vypořádal s odkazem na doložená závazná stanoviska orgánů ochrany ovzduší a také s odkazem na jejich vyjádření k námitkám, a dle názoru odvolacího orgánu správně. Stejně jako je KHS kompetentní v případě hluku, tak i KÚ MSK, odbor ŽPZ, a MMFM, odbor ŽPZ, mají jako orgány ochrany ovzduší svěřeny kompetence na úseku ochrany ovzduší, a jsou to právě tyto dotčené a současně odborné orgány, které posuzují projektovou dokumentaci – její úplnost a správnost - z hlediska zájmů, které hájí, a mohou v případě nedostatků požadovat po stavebníkovi její doplnění. Pokud tyto dotčené orgány ani v návaznosti na uplatněné námítky neshledaly nedostatky (namítané posouzení PM₁₀, PM_{2,5}), nelze toto požadovat po stavebním úřadu. Odvolací orgán pouze doplňuje k tvrzení odvolatelů, že chybí vyjádření k textu námítky KÚ MSK ze dne 5. 8. 2015 „*Pokud by došlo k podstatným změnám oproti původnímu povolovacímu procesu, musí proces proběhnout znovu.*“ Mám za to, že v rámci povolovacího procesu nebyly do rozptylové studie zapracovány žádné emise z výroby.“ Odvolatelé namítají, že emise z výroby je podstatná změna. Odvolací orgán k tomu uvádí, že uvedená citace o povolovacích procesech je obsažena v závazném stanovisku KÚ MSK, odboru ŽPZ, č. j. MSK 86073/2015 ze dne 5. 8. 2015, kterým v předchozím odvolacím řízení jako nadřízený orgán potvrdil závazné stanovisko MMFM, odboru ŽPZ, č. j. MMFM 101462/2013 ze dne 11. 9. 2013 vydané ke stavebnímu řízení pro zdroje znečištění ovzduší neuvedené v příloze č. 2 k zákonu o ochraně ovzduší. Reagoval tím na námitku, že v dokumentaci stavby stále není uvedeno, co se bude v zóně vyrábět a jak bude z výroby znečištěné ovzduší. KÚ MSK, odbor ŽPZ konstatoval, že *posuzován je vždy stav, který je znám a ten je také projednáván v rámci povolovacího procesu. Orgán ochrany ovzduší posuzoval takové stacionární zdroje, které byly předmětem žádosti. Pokud by došlo k podstatným změnám oproti původnímu povolovacímu procesu, musí tento proces proběhnout znovu.* Toto je zcela logický závěr. Jak již odvolací orgán uvedl, s odkazem na rozhodnutí o odvoláních proti územnímu rozhodnutí, případné negativní vlivy stavby průmyslové zóny jsou spojeny pouze s vytápěním jednotlivých objektů, s provozem vzduchotechnických zařízení a s dopravou. Tento závěr přijatý v územním řízení stále platí a je limitem, který musí být a také je při povolení stavby dodržen. Změny záměru, které by měly nebo by mohly mít vliv na překročení nastavených limitů, by pak musely být projednávány způsobem a v rozsahu vyplývajícím ze stavebního zákona a zvláštních právních předpisů. Dále odvolatelé namítají, že ve vypořádání námítky, ani ve sdělení KÚ MSK, odboru ŽPZ, ze dne 16. 8. 2017, ani ve sdělení MMFM, odboru ŽPZ, ze dne 18. 8. 2017, ani v odložení MŽP, se nikdo nevyjádřil, proč v rozptylové studii nebyly posouzeny látky PM_{2,5}, a že rovněž nebyla vypořádána část námítky týkající se překračování částic PM₁₀, které jsou obsaženy i v emisích plynových spalín. K tomu odvolací orgán uvádí, že MŽP v rámci postupu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu v tomto odvolacím řízení na námitku týkající se části PM₁₀ a PM_{2,5} reagovalo, a to tak, že pokud se týká částic PM₁₀, tyto byly rozptylovou studií č. E/1912/2007 ze dne 2. 3. 2007, která byla podkladem pro územní řízení, vyhodnoceny. Jak MŽP uvádí, v době, kdy byla tato rozptylová studie zpracována, ještě

nebyly k dispozici dostatečně dlouhé řady měření ke zprůměrování imisí PM_{2,5} pro stanovení imisního pozadí, neboť povinnost vyhodnocovat imisní limit pro PM_{2,5} nastala až v roce 2006. V návaznosti na tyto závěry MŽP neshledalo v postupech orgánů ochrany ovzduší žádné nedostatky, např. absenci nějakých podkladů v souvislosti s posuzováním dodržování limitů znečišťujících látek v ovzduší. Odvolateli namítaná podmínka zjišťovacího řízení 2a) obsahuje požadavek zpracovat rozptylovou studii v rámci správního řízení podle ust. § 17 odst. 1 zákona č. 86/2006 Sb., tzn. v rámci řízení u orgánu ochrany ovzduší, a byla splněna před vydáním územního rozhodnutí.

- K námitce pod bodem II.15 odvolací orgán uvádí, že se ztotožňuje se stavebním úřadem v tom, že funkční náplň jednotlivých objektů je v souladu s územním rozhodnutím. V souhrnné technické zprávě jsou uvedeny souhrnné údaje k halám A, B, C a D (zde se objevuje pojem „lehká průmyslová výroba“), obdobně v technické zprávě jsou stručně popsány údaje společně pro haly B, C, D. V souhrnné technické zprávě je pak podrobnější specifikace k jednotlivým halám. V případě haly B je v souhrnné technické zprávě jednoznačně deklarováno, že je určena pro skladování, kompletaci a montáž elektronických součástek, což je uvedeno i ve výroku stavebního povolení a takto definovaný účel odpovídá územnímu rozhodnutí. Totéž se týká haly D. Pouze v případě haly C je souhrnné technické zprávě i ve stavebním povolení v souladu s územním rozhodnutím deklarováno, že je určena i k výrobě plastových komponentů.
- V souvislosti s bodem II.17, kde odvolatelé poukazují na to, že ve vypořádání námítky není uvedeno, proč chybí v průvodní souhrnné technické zprávě část informací - výpočet zastavěných ploch, manipulačních ploch, parkovacích, komunikací a chodníku, odvolací orgán uvádí, že stavební úřad na námitku reagoval tak, že komunikace, manipulační plochy, parkoviště a chodníky jsou v dokumentaci dostatečně určeny staničením, kótami. Odvolací orgán k tomu doplňuje, že parametry těchto stavebních objektů jsou v projektové dokumentaci dostatečné a není důvod propočítávat jejich zastavěné plochy, neboť ani v územním rozhodnutí nebyl údaj o zastavěné ploše uveden, resp. stanoven, takže by tyto údaje nebylo s čím porovnávat. Územní plán nereguloval zastavitelnost pozemků v dané ploše (neurčoval poměr zastavěných a nezastavěných ploch, množstvím zeleně apod.). Plochy komunikací, chodníků a jiných zpevněných ploch v rámci vymezeného stavebního pozemku dodržují koncepci nastavenou územním rozhodnutím. V projektové dokumentaci jsou komunikace a chodníky podrobně rozpracovány, co se týče délek a šířek jednotlivých úseků, poloměrů směrových oblouků, profilů, skladby konstrukčních vrstev, výškového řešení, odvodnění, atd. a také parametrů zelených pruhů podél těchto komunikací. Totéž se týká parkovacích a manipulačních ploch.
- Námitka pod bodem II.21, se týkala hluku (aktuálnosti a úplnosti hlukové studie), takže ji stavební úřad vypořádal s odkazem na závazná stanoviska KHS a vyžádal si i její stanovisko k námitkám, což již bylo v tomto rozhodnutí popsáno. Je plně v kompetenci KHS, jaké podklady si pro vydání závazného stanoviska vyžádá, tak, aby mohla posoudit a konstatovat, že požadavky předpisů na úseku ochrany veřejného zdraví jsou naplněny. Nadřízený orgán KHS, MZ, neshledal v postupu KHS pochybení, a to ani v návaznosti na uplatněné odvolací námitky. Mimo jiné i v souvislosti s odvolací námitkou týkající se vypořádání námítky pod bodem II.21 MZ uvedlo, že *hlukové posouzení (srpen 2012) bylo v rámci změny PD přehodnoceno s výsledkem potvrzení platnosti hlukového posouzení (říjen 2016). Přepočít přepočtovými koeficienty na základě technických podmínek je legálním a standardním postupem, jehož bylo využito, neboť výsledky z celostátního sčítání dopravy 2016 nebyly publikovány Ředitelstvím silnic a dálnic v řádném termínu.* Dále uvedlo, že řízení dle stavebního zákona je řízením návrhovým, které je zahájeno dnem podání návrhu a je ovládáno zásadou dispoziční, což znamená, že zahájení řízení i předmět řízení jsou v dispozici žadatele, který má subjektivní zájem na daném řízení. KHS je v rámci dané věci místně a věcně příslušný správní úřad podle § 82 odst. 1 a odst. 2 písm. i) zákona o ochraně veřejného zdraví, jako dotčený správní úřad ve smyslu § 77 tohoto zákona a § 4

odst. 2 stavebního zákona, vydala souhlasné závazné stanovisko k PD pro stavební řízení pro stavbu „Průmyslová zóna Horní Tošanovice“ na pozemcích parc. č. 303, 313, 328, 331/8, 337, 347/14, 347/21, 347/22, 348/1, 351, 779/1, 782/3, 384/1 v k. ú. Horní Tošanovice. Jelikož předmět a rozsah řízení, jak bylo uvedeno shora, je plně v kompetenci žadatele, dle MZ bylo povinností KHS posoudit PD v předloženém rozsahu a posoudit, zda předložené hlukové posouzení vč. jeho potvrzení je dostačující a podává požadované informace. Protože hlukové posouzení resp. jeho potvrzení dokladuje dodržení hygienických limitů hluku daných nařízením vlády č. 272/2011 Sb. platném v době vydání závazného stanoviska, KHS nemůže po stavebníkovi požadovat další dokumenty. Odvolací orgán je těmito závěry vázán, neboť není orgánem povoláním k tomu, aby je zpochybňoval. Otázku hluku je tedy nutno považovat za vyřešenou.

- K bodu II.22, kde odvolatelé uvádí, že stavební úřad nedokázal konkrétně odpovědět, zda je soulad mezi územním a stavebním povolením tak, jak požadoval odvolací orgán, odvolací orgán uvádí, že se postupem stavebního úřadu v novém projednání věci v návaznosti na právní názor uvedený v předchozím rozhodnutí o odvolání zabýval, a neshledal pochybení. Ve stavebním řízení stavební úřad neověřuje, zda výšky budov odpovídají údajům ve zjišťovacím řízení, ale v územním rozhodnutí. Zastavěné plochy jednotlivých hal jsou v projektové dokumentaci uvedeny.
- K bodu II.23 týkajícího se účinků staveb na okolí vlivem výroby se již odvolací orgán v tomto rozhodnutí vyjádřil (žádné vlivy výroby s výjimkou dopravy s ní spojené předpokládány nejsou). MŽP v předchozím odvolacím řízení sice žádost odvolacího orgánu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu odložilo, ale jak již bylo v tomto rozhodnutí popsáno, v tomto odvolacím řízení již závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ, přezkoumalo, takže žádosti odvolatelů o nové posouzení bylo vyhověno.
- K vypořádání námítky ohledně porušení podmínky č. 13 územního rozhodnutí odvolací orgán uvádí, že požadavky na zpracování odborného posudku a rozptylové studie vyplývaly z tehdy platného zákona č. 86/2002 Sb., a odborný posudek a rozptylová studie byly podkladem pro vydání závazných stanovisek orgánů ochrany ovzduší podle ust. § 17 tohoto zákona. Podmínku č. 13 územního rozhodnutí, že *počet kotelen a jejich výkon bude v dalším stupni projektové dokumentace v souladu s odborným posudkem č. E/1912/2007/01, v případě jakékoliv změny bude tato doložena novým odborným posudkem za účelem posouzení, zda nedojde k překročení imisních limitů*, stavební úřad stanovil nad rámec požadavků orgánů ochrany ovzduší a nevyplývala ani ze zjišťovacího řízení, ani z vypořádání námítek. Stavební úřad nemohl předvídat, že dojde k takové změně právního předpisu, podle které již nebude mít stavebník za povinnost tyto odborné podklady orgánu ochrany ovzduší předkládat, neboť jedině orgán ochrany ovzduší je odborně způsobilý k tomu, přezkoumat jejich relevantnost a správnost. Jak je v podmínce stanoveno, účelem mělo být posouzení, *zda nedojde k překročení imisních limitů*. Podmínka tedy měla za cíl předejít případnému nedodržení limitů znečišťujících látek v ovzduší ze stacionárních zdrojů. I když došlo k určitým změnám v systému vytápění, které již byly v tomto rozhodnutí popsány, vzhledem k tomu, že v souladu s původním řešením zůstává topným médiem zemní plyn a z hlediska celkového výkonu spalovacích zdrojů došlo k jeho rapidnímu snížení, lze důvodně a logicky předpokládat, že touto změnou nemůže dojít ke zvýšení množství emisí. Jak uvedlo MŽP v rámci postupu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu, příslušné orgán ochrany ovzduší vydávající závazné stanovisko nemají zákonné zmocnění vyžadovat jako podklad pro vydání závazného stanoviska ke stavbě předmětných zdrojů nový odborný posudek nebo změnu původního odborného posudku a u předmětných zdrojů spalujících jako palivo zemní plyn toto zmocnění dokonce podle zákona o ochraně ovzduší nemá ani v případě vydávání závazného stanoviska pro umístění stavby těchto zdrojů. Vzhledem k tomu, že ke všem navrženým stacionárním zdrojům byla vydána souhlasná závazná stanoviska orgánů ochrany ovzduší, není zde předpoklad nedodržení limitů znečišťujících látek v ovzduší. Odvolací orgán má za to, že absence nového

odborného posudku nezpůsobuje nezákonnost napadeného stavebního povolení, a to i přesto, že MŽP uvedlo, že jestliže byla v rámci územního řízení pro umístění předmětné stavby obsahující zdroje znečišťování ovzduší přijata do územního rozhodnutí uvedená podmínka, bylo na stavebním úřadu, aby před vydáním stavebního povolení při změně počtu a rozmístění kotelen (kotlů) splnění takovéto podmínky vymáhal. Jak již bylo uvedeno výše, stavební úřad není oprávněn odborný posudek hodnotit, takže pokud ho nepožaduje orgán ochrany ovzduší, je zcela nadbytečný. Je nutno znovu zdůraznit, že pokud by nyní navržený systém vytápění mohl způsobit překročení imisních limitů, nemohla by být vydána souhlasná závazná stanoviska orgánů ochrany ovzduší. Lze tedy shrnout, že vzhledem k tomu, že došlo ke změně systému vytápění způsobem v tomto rozhodnutí popsáním (snížení výkonu stacionárních zdrojů téměř o dvě třetiny), které není důsledkem snahy stavebníka o účelovost řešení, jak tvrdí odvolatelé, nýbrž výsledkem podrobného výpočtu tepelných ztrát a také zefektivnění celého systému vytápění, a také, že došlo ke změně právního předpisu (vydání nového zákona o ochraně ovzduší), podle kterého není odborný posudek vyžadován, nemá zpracování odborného posudku žádné opodstatnění.

7. K námitce týkající se krajinného rázu odvolací orgán uvádí, že ji rovněž považuje za nedůvodnou, neboť jak již bylo v tomto rozhodnutí popsáno, zásah do krajinného rázu byl podrobně posuzován v územním řízení, souhlas k zásahu do krajinného rázu byl vydán, a to i s přihlédnutím k „Hodnocení vlivu záměru na krajinný ráz“ vypracované Romanem Bukáčkem ze studia B&M. Projektová dokumentace neobsahuje změny oproti územnímu rozhodnutí, které by vyvolaly potřebu nového posouzení zásahu do krajinného rázu, což vyplývá i ze stanoviska orgánu ochrany přírody, které k projektové dokumentaci vydal. O umístění stavby „na zelené louce“ již bylo pravomocně rozhodnuto.

Společné odvolání Nely Soldanové a Mgr. Evy Finkeové:

Na úvod je nezbytné se vyjádřit k tvrzení odvolatelek, že jim po celou dobu stavebního řízení bylo stavebním úřadem odňato právo stát se účastníky řízení a podávat námítky. V tomto rozhodnutí již bylo popsáno, jak byl v novém projednání věci vymezen okruh účastníků řízení, jakými údaji jsou účastníci řízení ve stavebním povolení i dalších úkonech řízení identifikováni a také jaký je postup při doručování úkonů řízení. Podle evidence katastru nemovitostí je odvolatelka Nela Soldanová vlastníkem bytové jednotky v bytovém domě č. p. 130 na pozemku parc. č. st. 161 a podílu na společných částech domu a pozemku. Odvolatelka Mgr. Eva Finkeová je vlastníkem bytové jednotky v bytovém domě č. p. 131 na pozemku parc. č. st. 162 a podílu na společných částech domu a pozemku. Vše v katastrálním území Horní Tošanovice. Jedná se o nemovitosti severně od projednávané stavby, které od stavebního pozemku odděluje silnice II/648. Všichni spoluvlastníci uvedených pozemků a staveb byli v novém projednání věci stavebním úřadem zahrnuti do okruhu účastníků řízení, neboť jim toto postavení přísluší podle ust. § 109 písm. e) stavebního zákona, tzn. jako vlastníkům sousedních pozemků a staveb, jejichž vlastnické právo může být prováděním stavby přímo dotčeno. Jak vyplývá ze spisu stavebního úřadu, v oznámení o pokračování stavebního řízení i v dalších úkonech v rámci nového projednání věci jsou tito účastníci řízení identifikováni výše uvedeným označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí (st. 161 a čp. 130 bytový dům – jednotky a st. 162 a č. p. 131 bytový dům a jednotky). Úkony (písemnosti) v řízení jim byly doručovány veřejnou vyhláškou. Tvrzení odvolatelek, že jim bylo odňato právo stát se účastníky stavebního řízení a podávat námítky, tedy nemá oporu ve spise, neboť vlastníkům citovaných nemovitostí byla všechna jejich procesní práva prokazatelně zachována. Vzhledem k této skutečnosti pak nemůže odvolací orgán přihlédnout k odvolacím námitkám, které nebyly, ale vzhledem ke svému charakteru mohly být, uplatněny v prvoinstančním řízení (viz koncentrační zásada a ust. § 82 odst. 4 správního řádu). S přihlédnutím k této skutečnosti odvolací orgán k jednotlivým odvolacím námitkám uvádí:

Ad 1), 2) a 4) K námitkám týkajícím se ochrany ovzduší (zastaralá rozptylová studie, zhoršení kvality ovzduší, účelové snížení spalovacího výkonu kotelen, zvážení možnosti instalace solárních panelů) a také hluku (neaktuální hluková studie), odvolací orgán nemůže s hledem na zásadu koncentrace ve stavebním a odvolacím řízení přihlédnout, neboť tyto námitky mohly být uplatněny v řízení u stavebního úřadu, ale nebyly. Je však nutno uvést, že otázka ochrany ovzduší i hluku byla ve stavebním řízení řešena, což již odvolací orgán v tomto rozhodnutí popsal, a to v souvislosti s přezkoumáním, jak bylo vyhodnoceno naplnění podmínek ust. § 111 stavebního zákona, a také v souvislosti s vypořádáním odvolacích námitek pana Bartka a paní Novotné.

Ad 3) K námitce, že není vůbec řešena otázka zápachu z ČOV a z biologického rybníka a likvidace přemnožení komárů na biologickém rybníku, nemůže odvolací orgán přihlédnout, neboť mohla být, ale nebyla uplatněna u stavebního úřadu. Současně je nutno uvést, že biologický rybník není předmětem tohoto stavebního povolení a v případě ČOV je řešena pouze jedna její součást, a to je domek.

Ad 5) Zabránění případných úniků olejů, nafty a jiných kapalin z nákladních automobilů, bagrů a dalších stavebních strojů souvisí se zajištěním dodržování povinností k ochraně životního prostředí na staveništi, což je jedna ze základních povinností stavbyvedoucího stanovená přímo zákonem (viz ust. § 153 stavebního zákona). Námitka je nedůvodná.

Ad 6) Jak již bylo v tomto rozhodnutí popsáno, jako náhrada za stávající místní komunikaci, která leží v ploše výstavby průmyslové zóny na pozemku parc. č. 782/3, je navržena nová místní komunikace. Ta je označena jako větev A, SO 112 (územním rozhodnutím byla umístěna jako součást stavebního objektu SO 26), je napojena na silnici III/4672 a spojuje severní a jižní část obce. Teprve po dokončení a uvedení do provozu této nové místní komunikace bude stávající místní komunikace odstraněna. Místní komunikace povoluje speciální stavební úřad podle zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, a jak vyplývá z projektové dokumentace, speciální stavební povolení pro tuto stavbu již bylo vydáno, stejně jako souhlas s odstraněním stávající místní komunikace. Stávající místní komunikace se tedy neruší napadeným stavebním povolením, ale v souvislosti s ním, a je za ni zajištěna adekvátní náhrada. Věcné a časové vazby na tuto stavbu jsou v projektové dokumentaci popsány. Námitka je tedy nedůvodná.

Ad 7) Námitka týkající se nedostatku pracovních sil překračuje rozsah uvedený v ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona (nesměřuje k dotčení vlastnického práva), takže k ní odvolací orgán nepřihlíží. Zajištění personálního obsazení budoucího provozu není ani hlediskem, které by bylo možné podle stavebního zákona při povolení stavby zkoumat.

Ad 8) K námitkám týkajícím se rušení signálu T-Mobile, a televizního a rádiového signálu odvolací orgán nemůže přihlédnout, neboť námitky mohly být uplatněny v řízení u stavebního úřadu, ale nebyly. Současně je nezbytné uvést, že společnosti T-Mobile Czech Republic a.s. i České radiokomunikace a.s. jsou účastníky stavebního řízení, takže mohly hájit svá práva, a z hlediska ochrany svých zařízení vydávaly ke stavebnímu záměru vyjádření.

Ad 9) V souvislosti s námitkou týkající se rozdílu mezi územním rozhodnutím a stavebním povolením, co se týče výčtu pozemků dotčených stavbou SO 04 (hala D), odvolací orgán odkazuje na vypořádání totožné odvolací námitky pana Bartka (v tomto rozhodnutí uvedené pod bodem 3).

Ad 10) Odvolatelky nespécifikují, o jaké posudky či protichůdná stanoviska předložené v tomto stavebním řízení by se mělo jednat (odvolací orgán si jich není vědom), takže odvolací orgán nemůže na tuto námitku reagovat. Vliv záměru na krajinný ráz a pohodu bydlení byl přezkoumán v územním řízení, jehož výsledkem je pravomocné a platné územní rozhodnutí.

Odvolání spolku Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí:

Ad 1) K odvolací námitce, že chybí aktuální biologické hodnocení, odvolací orgán uvádí, že k tomuto požadavku odvolatele se vyjádřil příslušný orgán, KÚ MSK, odbor ŽPZ, již v rámci prvoinstančního řízení (viz odpověď na žádost o součinnost č. j. MSK 92962/2017 ze dne 23. 8. 2017) a neshledal tento požadavek důvodným. Odvolatel nyní k této námitce doplnil výčet druhů ptáků, jejichž výskyt, jak tvrdí, byl zaznamenán na ploše záměru v letech 2012 – 2015. Odvolací orgán k tomu uvádí, že k tomuto doplnění nelze v odvolacím řízení přihlídnout, neboť vzhledem k stáří údajů se jedná o skutečnost, kterou mohl odvolatel uplatnit již v prvoinstančním řízení, což neučinil. K zásahu do vodního toku Mušalec v souvislosti se stavebními objekty, které jsou předmětem tohoto stavebního povolení, nedochází, takže námitka týkající se výskytu obojživelníků zjištěných při průzkumu vodního toku Mušalec je nedůvodná.

Ad 2) Námitka se týká zákonnosti postupu orgánů ochrany přírody v souvislosti s udělením souhlasu k zásahu do krajinného rázu v územním řízení. Odvolací orgán tento postup v tomto rozhodnutí pro úplnost podrobně zrekapituloval, ale je nutno zdůraznit, že ve fázi stavebního řízení lze pouze přezkoumat, zda byly splněny podmínky a předpoklady, za kterých byl souhlas vydán. V daném případě žádné odchylky od územního rozhodnutí, které by vyvolaly potřebu vydat nové závazné stanovisko, zjištěny nebyly, což vyplývá i z vyjádření orgánu ochrany přírody, MMFM, odboru ŽPZ. Lze připomenout, že závazné stanovisko bylo v rámci územního řízení, resp. odvolacího řízení ve věci územního rozhodnutí, změněno rozhodnutím nadřízeného orgánu, KÚ MSK, odboru ŽPZ, který je obsáhle doplnil v části odůvodnění, takže závazné stanovisko ve znění této změny není nepřezkoumatelné, jak tvrdí odvolatel. Projekt sadových úprav je součástí projektové dokumentace a byl MMFM, odborem ŽPZ, jako příslušným orgánem ochrany přírody, odsouhlasen v rámci koordinovaného stanoviska č. j. MMFM 135510/2012 ze dne 9. 1. 2013. V souvislosti s námitkou, že chybí podmínka, že stavba bude realizovaná jako celek, odvolací orgán odkazuje na v tomto rozhodnutí popsané věcné a časové vazby a etapizaci výstavby. K námitce, že z hlediska lesního zákona je záměr umístěný mimo jiné na pozemcích určených k plnění funkce lesa, odvolací orgán předně uvádí, že spolku, který je účastníkem stavebního řízení na základě ust. § 70 zákona o ochraně přírody a krajiny, ve stavebním řízení svědčí pouze ochrana zájmů spadajících pouze do působnosti zákona o ochraně přírody a krajiny (viz již citovaný § 114 odst. 1 stavebního zákona: „Osoba, která je účastníkem řízení podle § 109 písm. g), může ve stavebním řízení uplatňovat námitky pouze v rozsahu, v jakém je projednávaným záměrem dotčen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního právního předpisu zabývá.“), takže ve smyslu ust. § 114 odst. 1, nelze k námitce týkající se zájmů chráněných lesním zákonem přihlídnout. Přesto odvolací orgán konstatuje, že ani jeden z pozemků, na kterých je stavba povolována, není pozemkem určeným k plnění funkcí lesa (viz stav evidovaný v katastru nemovitostí). Námitka pod bodem 2 je nedůvodná.

Ad 3) Ke stavbě ČOV se již odvolací orgán v tomto rozhodnutí vyjádřil a s odkazem na ně považuje námitku za nedůvodnou. V územním rozhodnutí nebylo podrobněji specifikováno řešení stavby ČOV o kapacitě pro celý areál průmyslové zóny. Umístění stavby ČOV je v souladu s územním rozhodnutím (situačním výkresem) a orgán ochrany přírody neuplatnil k jejímu řešení žádné připomínky, resp. ovlivnění krajinného rázu nad rámec územního rozhodnutí neshledal, což lze vzhledem k parametrům ČOV oproti parametrům jednotlivých hal považovat za logické.

Ad 4) Ochrana ovzduší není zájmem chráněným zákonem o ochraně přírody a krajiny, takže podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona odvolací orgán k námitce nepřihlíží. Je však nutno připomenout, že podkladové závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ, které vydal jako orgán ochrany ovzduší, bylo v tomto odvolacím řízení předmětem postupu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu, a jak již bylo v tomto rozhodnutí popsáno, MŽP toto závazné stanovisko potvrdilo.

Ad 5) Odvolatel uvádí, že na str. 26 rozhodnutí stavební úřad neshledal důvody, které by bránily povolení stavby dle § 111 odst. 2 stavebního zákona (ověření účinků budoucího užívání stavby). Dle odvolatele účinky budoucího užívání stavby nebyly řádně prověřeny, a to v souvislosti s dopravou. Odvolací orgán k tomu uvádí, že doprava pro průmyslovou zónu je řešena po pozemních komunikacích a spolu s dalšími možnými vlivy záměru na území byla přezkoumána v územním řízení. Vlivy spojené s dopravou vyvolaly, mimo jiné, přeložku silnice I/68 spojenou s realizací protihlukových opatření. Hluk z dopravy, resp. ochrana proti němu, souvisí se zájmy chráněnými zákonem o ochraně veřejného zdraví, nikoliv se zájmy chráněnými zákonem o ochraně přírody a krajiny, takže námitky týkající se hluku spojeného s dopravou spolku podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona uplatňovat nepřislší. Napojení průmyslové zóny na železnici a stavba překladistiště – vlečky nejsou navrhovány, nebyly předmětem územního rozhodnutí a nejsou ani součástí projektové dokumentace a stavebního povolení, takže není možné v tomto stavebním řízení zkoumat jejich vlivy, a to ani v souvislosti s ověřením účinků budoucího užívání stavby dle § 111 odst. 2 stavebního zákona.

Ad 6) K namítanému vypořádání některých námitek odvolací orgán uvádí:

- Námitka pod bodem I.1 se týkala zhoršení hydrogeologických poměrů v souvislosti s možností zanesení vsakovacího systému. Stavební úřad ji vypořádal s odkazem na hydrogeologický posudek a povolení vodoprávního úřadu se závěrem, že je nedůvodná. Odvolací orgán k tomu uvádí, že se námitka netýká zájmů ochrany přírody a krajiny, takže k ní stavební úřad nemusel vůbec přihlídnout.
- Odvolatel trvá na námitce pod bodem I.2, neboť dle jeho názoru i nadále není územní rozhodnutí v souladu s projektovou dokumentací a vydaným stavebním povolením. Jak odvolací orgán zjistil, námitka uvedená v napadeném stavebním povolení pod tímto bodem však obsahuje výčet některých podkladů, které jsou dle názoru odvolatele neplatné. Stavební úřad se k ní podrobně vyjádřil a shledal ji nedůvodnou. Odvolací námitka do obsahu tohoto vyjádření stavebního úřadu nesměřuje.
- K námitce pod bodem I.5 odvolací orgán uvádí, že se netýká ochrany přírody a krajiny, ale ochrany ovzduší, takže k ní stavební úřad nemusel přihlídnout. Přesto ji podrobně vypořádal s odkazem na závazná stanoviska orgánů ochrany ovzduší. MŽP v tomto odvolacím řízení podkladové závazné stanovisko KÚ MSK, odboru ŽPZ, v rámci postupu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu potvrdilo (žádost odvolacího orgánu již neodložilo).
- K námitce pod bodem I.14 odvolatel uvádí, že trvá na tom, že krajinný ráz nebyl posouzen v souladu se zákonem. Odvolací orgán se k otázce krajinného rázu již vyjádřil výše.
- Ve vypořádání námítky I.15 není dle odvolatele uvedeno, proč v doplněné dokumentaci chybí Biologické posouzení záměru, září 2008, z něhož mu chybí informace. Odvolací orgán tedy k vypořádání námítky stavebním úřadem, doplňuje, že biologické hodnocení z roku 2008 bylo podkladem pro vydání územního rozhodnutí a je tedy součástí spisu vedeného k územnímu rozhodnutí.
- S vypořádáním námítky I.16 odvolatel nesouhlasí. Dle jeho názoru otázka vlivu na krajinný ráz nebyla vyřešena v územním řízení, neboť žádný z úřadů nedokázal, že souhlas byl vydán v souladu se zákonem. Namítá, že ve vypořádání námítky stavební úřad neuvedl, proč v doplněné projektové dokumentaci chybí posouzení krajinného rázu ze srpna 2007 a Hodnocení stavby na krajinný ráz

10/2008 a dále, že chybí vysvětlení, proč orgány vydávaly stanoviska, aniž by uváděly, na základě jakých odborných posudků rozhodovaly a jak orgány státní správy došly k odbornému rozhodnutí, že projednávána stavba byla s ohledem na krajinný ráz povolena. Odvolací orgán k tomu uvádí, že souhlas se zásahem do krajinného rázu byl vydán jako podklad pro vydání územního rozhodnutí a veškeré odborné podklady, na základě kterých byl souhlas udělen, jsou součástí spisu vedenému k územnímu rozhodnutí. Stavební úřad námitku vypořádal mimo jiné i s odkazem na postup orgánů ochrany přírody v územním řízení, které tehdy z podkladů uvedených odvolatelem vycházely, o čemž není pochyb.

- V námitce pod bodem I.17 není dle odvolatele vypořádáno, jaký vliv může mít sprinklerová nádrž se strojovnou na spodní vody. Odvolací orgán k tomu uvádí, že toto se netýká zájmů ochrany přírody a krajiny, takže stavební úřad podle ust. § 114 odst. 1 stavebního zákona k takové námitce nepřihlíží. Lze však uvést, že z hlediska ochrany vod vydal k projektové dokumentaci kladné závazné stanovisko vodoprávní úřad.
- Námitku I.19 pokládá odvolatel za nevypořádanou. Stavební úřad se dle jeho názoru vyhnul odpovědi, zda s ohledem na krajinný ráz bude dodržena zastavitelnost pozemku a konstrukční výška. Odvolací orgán zjistil, že v uvedené námitce odvolatel poukazuje na nový územní plán Horních Tošanovic. Jak již bylo v tomto rozhodnutí uvedeno, projektová dokumentace, resp. stavební záměr v ní řešený, je v souladu s územním rozhodnutím. V územním rozhodnutí nebyla stanovena žádná maximální zastavitelnost pozemku, neboť územní plán tehdy z tohoto hlediska nestanovil žádné regulační podmínky. Ty stavební objekty, které byly předmětem územního rozhodnutí a vyžadují stavební povolení obecného stavebního úřadu, splňují nastavené parametry. V rámci stavebního pozemku jsou navrhovány podél chodníků a komunikací zelené plochy, tak jak bylo předpokládáno v územním rozhodnutí. Co se týče vyjádření Magistrátu města Frýdku-Místku č. j.: MMFM 129632/2016 ze dne 3. 10. 2016 z hlediska nového územního plánu, toto je sice součástí dokladové části dokumentace, ale vzhledem k tomu, že ve stavebním řízení se již soulad s územním plánem neposuzuje (viz § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona), nemá na vydané stavební povolení žádný vliv (bylo nadbytečné). Stavební úřad tedy v souvislosti s námitkou správně odkázal na posouzení projektové dokumentace podle ust. § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona, které v napadeném stavebním povolení provedl.
- S vypořádáním námitky I.29 odvolatel nesouhlasí. Dle jeho názoru i zde stavební úřad opakuje ničím nepodložené fráze z vyjádření MMFM, odboru ŽPZ, ze dne 14. 8. 2017, č. j.: MMFM 97414/2017, viz poslední odstavec na první straně. Odvolatel uvádí, že nyní nezbývá, než žádat odvolací orgán o provedení kontroly všech závazných stanovisek a jejich změn týkajících se posouzení krajinného rázu nezávislými orgány, tzn. úřady, které nejsou pod vlivem krajského úřadu, tedy Ministerstvo životního prostředí v Praze a Ministerstvo pro místní rozvoj. Odvolací orgán nemá k vypořádání námitky výhrady, neboť odvolatel se v námitce domáhal nového posouzení krajinného rázu orgánem ochrany přírody, ke kterému nejsou ve stavebním řízení dány důvody. Otázka zásahu do krajinného rázu byla vyřešena v územním řízení a odvolací orgán odkazuje na své závěry, které v tomto rozhodnutí v této souvislosti již uvedl.
- S vypořádáním námitky I.31 odvolatel nesouhlasí, neboť k textu námitky se nevyjádřil KÚ MSK, odbor ŽPZ. Stavební úřad uvádí, že k problematice ochrany zvláště chráněných druhů živočichů a uplatněné námitce se vyjádřil KÚ MSK, odbor ŽPZ, dne 23. 8. 2017 č. j.: MSK 92962/2017. Dle odvolatele se k námitce I.31 KÚ MSK, odbor ŽPZ, dne 23. 8. 2017 vyjádřit nemohl, protože námitka byla podána až dne 4. 2. 2018. Odvolací orgán k tomu uvádí, že není podstatné datum vyjádření KÚ MSK, odboru ŽPZ a datum námitky, ale znění námitky. Protože KÚ MSK, odbor ŽPZ, citovaným vyjádřením reagoval na námitku odvolatele pod bodem I.15 a v námitce I.31 odvolatel uvedl, že na námitce, ke které se KÚ MSK, odbor ŽPZ, vyjadřoval, trvá, stavební úřad na toto vyjádření logicky znovu odkázal. Dále dle

odvolatele stavební úřad ve vypořádání uvádí: „Způsob odvodnění stavby, včetně podchycení melioračního zařízení na pozemku byl navržen, projednán a odsouhlasen s vodohospodářským orgánem a rovněž se správcem Povodí Odry, jejich podmínky byly zapracovány do projektové dokumentace.“ Odvolatel se dotazuje, proč podmínky jiných orgánů a správců sítí byly zapracovány do rozhodnutí, ale podmínky Povodí Odry už ne. Odvolací orgán k tomu uvádí, že námitka se netýká zájmů ochrany přírody a krajiny, takže k ní nepřihlíží.

- Odvolatel nesouhlasí s vypořádáním námítky I.26, protože objekt ČOV SO 09 v územním rozhodnutí nemá vymezenou budovu, nejsou uvedeny rozměry, a proto není stavební povolení v souladu s územním rozhodnutím. K ČOV se již odvolací orgán v tomto rozhodnutí vyjádřil a s vypořádáním námítky stavebním úřadem se shoduje.

K vyjádřením účastníků řízení k podkladům rozhodnutí v rámci úkonu podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu v odvolacím řízení odvolací orgán uvádí, že nemají na výsledek řízení vliv. Odvolací orgán účastníky řízení v opatření, kterým jim dal možnost seznámit se s podklady rozhodnutí v odvolacím řízení, a to z důvodu, že měl k dispozici výsledky postupů podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu, upozornil, že s ohledem na zásadu koncentrace řízení tento úkon neslouží k tomu, aby účastníci řízení mohli uplatnit k předmětu řízení nové námítky.

Paní Kubicová (ani žádná z osob, za které dle plné moci jedná) nevyužila svého práva a nepodala proti stavebnímu povolení odvolání. Ve vyjádření reaguje na posouzení krajinného rázu v územním řízení, které, jak již odvolací orgán v tomto rozhodnutí uvedl, bylo v rámci územního řízení podrobné a bylo při něm reagováno i na zmiňovaný posudek pana Bukáčka. Také soulad s územním plánem byl v územním řízení vyhodnocen. Územní řízení je pravomocně ukončeno a ve stavebním řízení již nelze znovu přezkoumávat ta hlediska, jejichž naplnění bylo předpokladem vydání územního rozhodnutí. Co se týče okruhu účastníků řízení, je pravdou, že jak v územním, tak i ve stavebním řízení, byl příliš úzce stanovený okruh účastníků řízení důvodem ke zrušení prvoinstančního rozhodnutí a vrácení věci k novému projednání. Následně však, jak v územním, tak i ve stavebním řízení, byla tato vada v postupu stavebního úřadu napravena a účastníci řízení včetně paní Kubicové měli dostatek prostoru k uplatňování svých procesních práv, čehož mnozí využili. Skutečnost, že se nezúčastnili prvního projednání věci, na to neměla žádný vliv. Odvolací orgán se tedy neztotožňuje s názorem, že by situace byla jistě zcela jiná, pokud by od samého začátku byli účastníci řízení v současném rozsahu, přičemž paní Kubicová tento svůj názor nijak nekonkretizuje. Ve stavebním řízení (stejně tak v územní řízení) byly písemnosti účastníkům řízení doručovány veřejnou vyhláškou – vyvěšením na úřední desce, která je dostupná všem, takže pokud by i přes široce vymezený okruh účastníků řízení měli vlastníci dalších pozemků a staveb za to, že i jejich vlastnické právo může být prováděním stavby přímo dotčeno, mohli požadavek na zahrnutí do okruhu účastníků řízení u stavebního úřadu uplatnit. Námitky obsahující požadavky na zpracování nové hlukové studie byly v napadeném stavebním povolení vypořádány a odvolací orgán se k nim vyjádřil i v rámci odvolacích námitek. Řešena byla i problematika ochrany ovzduší a ochrany podzemních vod. Kritériem pro posuzování stavby ve stavebním řízení není, do jaké míry bude provoz průmyslové zóny s ohledem na její účel, ekonomicky výhodný, zda bude k dispozici dostatek zaměstnanců a zda zóna bude přínosem pro obec či kraj apod. Odvolací orgán také není oprávněn zkoumat okolnosti převodu majetku či firem.

I pan Bartek ve vyjádření reaguje na záležitosti, které byly řešeny, a to podrobně, v územním řízení (okruh účastníků řízení, územní plán, krajinný ráz, zjišťovací řízení, vliv nárůstu dopravy související s provozem zóny) a nelze je znovu přezkoumávat ve stavebním řízení. Ve stavebním řízení nelze přezkoumávat ani okolnosti pořízení změny územního plánu obce, na základě které pak bylo vydáno územní rozhodnutí.

Mgr. Novák ve vyjádření za Nelu Soldanovou reaguje na výsledek závazného stanovisko MŽP č. j. MZP/2019/580/102 ze dne 28. 1. 2019 vydané v rámci postupu podle ust. § 149 odst. 4 správního řádu v souvislosti se změnou počtu a rozmístění kotlů a s podmínkou č. 13 územního rozhodnutí. K této otázce se již odvolací orgán v tomto rozhodnutí vyjádřil. Dále pak uplatňuje nové námítky týkající se plných mocí k zastupování stavebníka a z toho dle jeho názoru vyplývajících nedostatků při doručování písemnosti stavebníkovi a úkonů stavebníka v řízení. Odvolací orgán k takové námitce nepřihlíží s ohledem na koncentrační zásadu a také s ohledem na ustanovení § 114 odst. 1 stavebního zákona, neboť námitka přesahuje rámec zde stanovený. Jediný, kdo by mohl zpochybňovat úkony svého zmocněnce a doručování substitutovi je sám stavebník, neboť se jedná o jeho projev vůle, který se nijak nedotýká práv ostatních účastníků řízení. S ohledem na skutečnost, že stavebník nic podobného neučinil a ani v souvislosti s doručováním písemností nic nenamítal, nelze mít pochybnosti o věrohodnosti jednotlivých úkonů stavebního úřadu ve vztahu ke stavebníkovi a naopak. Odvolací orgán si pouze dovoluje poznamenat, že i když je plná moc udělená společností UBM-Bohemia Projectdevelopment-Planning-Construction, s.r.o., IČ: 63978733, jakožto mandantem (dále též „UBM“) ve prospěch mandatáře – společnosti INKOS-OSTRAVA, a.s. nedatovaná, vzhledem k tomu, že byla doložena k žádosti o stavební povolení v roce 2014 a je opatřena také ověřovacím razítkem z roku 2013, není problém zjistit, že za mandanta a mandatáře tuto plnou moc podepsaly osoby oprávněné za tyto právnické v tu dobu jednat. Společnost TOSAN park a.s. také umožnila v plné moci společnosti UBM, aby tato udělila zmocnění třetí osobě. Co se týče plné moci udělené ze strany společnosti INKOS-OSTRAVA, a.s. paní Ing. Šárce Pojerové ze dne 8. 3. 2013, i když je takto označena, nejedná se o plnou moc podle ust. § 33 správního řádu, ale o pověření zaměstnance společnosti INKOS-OSTRAVA, a.s., aby namísto statutárního orgánu jednala za společnost. Také výhrady související s okruhem účastníků řízení jsou novou námitkou, takže k ní nelze přihlídnout s ohledem na koncentrační zásadu, ale i z důvodu, že přesahuje rámec § 114 odst. 1 stavebního zákona. Odvolatelce bylo přiznáno postavení účastníka řízení, takže to, zda se stavební úřad dostatečně či nedostatečně zabýval posouzením, v čem spočívá dotčení práv účastníků řízení, se nedotýká jejího vlastnického práva, a to ani z toho hlediska, zda stavební úřad postupoval v souladu s právním názorem odvolacího orgánu. Odvolací orgán se k otázce stanovení okruhu účastníků řízení vyjádřil, a napadené rozhodnutí z tohoto hlediska rozhodně není nepřezkoumatelné.

Odvolací orgán uzavírá, že nepovažuje podaná odvolání za důvodná a po přezkoumání rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo podle ust. § 89 odst. 2 správního řádu, neshledal takové porušení zákona, pro které by bylo nutné napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit stavebnímu úřadu k novému projednání, jak požadují odvolatelé.

Dle ust. § 69 odst. 2 správního řádu je povinen správní orgán v písemném vyhotovení rozhodnutí označit všechny účastníky řízení s tím, že účastníci řízení podle ust. § 109 písm. e) a f) stavebního zákona se podle ust. § 112 odst. 1 stavebního zákona identifikují označením pozemků a staveb evidovaných v katastru nemovitostí přímo dotčených vlivem záměru.

Účastníky odvolacího řízení tedy jsou:

TOSAN park a. s., obec Horní Tošanovice, obec Dolní Tošanovice, Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s., České Radiokomunikace a. s., Dial Telecom, a. s., T-Mobile Czech Republic a.s., SITEL, spol. s r. o., itself s. r. o., SilesNet s.r.o., ČEPS, a. s., ČEZ Distribuce, a. s., GridServis, s. r. o., GasNet, s. r. o., Česká telekomunikační infrastruktura a.s., TOZOS spol. s r.o., Oberbank AG pobočka Česká republika, Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí a vlastníci následujících sousedních pozemků a staveb na nich

a osoby, které mají k těmto pozemkům právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno:

st. 151 (č.p. 106); 412/2; 415/6; 415/4; st.32 (č.p.29); 411/1; 411/2; 411/4; 357/5; 414; 407; 415/1; 415/5; 415/7; 415/8; 415/11; 408, 406/1; 406/5; 406/6; 412/1; 412/3; 413; st. 31 (č.p. 30 RD); st.276 / bez č.p. jiná st.; 375/1; 375/2; 376/2; 380/2; 377; 404/4; 404/5; st. 254 (bez č.p. obč. vyb.); st. 255 (bez č.p. obč. vyb.); 372; 380/1; 381/1; 109/2; 373; 376/1; 379; 404/3; 404/15; st. 30 (č.p. 31); 357/4; 370; 367/1; 367/2; 368; 371/2; 371/3; 363/1; 363/2; 363/3; 364; 365; st. 207 (bez č.p. garáž); 130/7; 124/8; 124/9; 357/2; 411/6; 367/5; 367/6; 358/2; St. 129 (bez č.p.); St. 172 (č.p. 129); St. 209/5 (bez č.p. garáž); St. 209/6 (bez č.p. garáž); 832/1; 347/12; 828/3; 200/14; 768/2; 142/5; 142/6; 766/7; 131/1; 131/2; 130/2; 124/10; 754/1; 754/2; 798/2; 820/12; 798/1; 826/24; 826/25; 826/28; 381/2; 381/3; 784/1; 148/8; 98/12; 98/44; 98/45; 135/9; 764; 766/8; 130/32; 130/5; 130/48; 130/3; 130/49; 98/9; 124/11; 124/30; 118/3; 118/2; 124/29; 141/3; 152/6; 152/12; 798/3; 824/4; 347/17; 347/26; 347/25; 347/18; 347/15; 775/1; 775/7; 826/18; 820/11; 827/3; 827/6; 827/9; 827/12; 827/15; 827/18; 827/21; 827/22; 827/23; 381/2; st. 160 (č.p.14 RD); st. 13 (bez č.p. zem.st.); 293/5; 293/4; 293/3; 293/2; 292/1; 292/5; 292/3; 299; 293/1; 293/6; 766/5, 766/6, 766/4, 775/4, 775/5, 775/2, 775/3, 775/6; 766/1; 347/6; St. 90; 177/1; 177/2; 177/4; 177/5; 200/3; 200/4; 200/5; 200/6; 200/2; 769/1; 200/13; 200/14; 200/15; 196; 199/1; 198; 199/2; 199/3; St. 157 (č.p. 101); 200/1; 155/4; 153/4; St. 157/ č.p. 101; 153/4; 153/5; st. 273 (bez č.p. zem. st.); st. 279 (bez č.p. zem. st.); 193/1; St. 14/1 (č.p. 12); st.14/2 (bez č.p. zem.st.); 769/1; 769/2; 155/7; 155/8; 152/14; 152/13; 152/10; 190; 187; 185; 193/2; St. 158 (č.p. 103 RD); St. 193 (bez č.p. garáž); 200/10; 200/11; 200/12; St. 159 (č.p. 102); St. 187 (bez č.p. obč.vyb.); 200/7; 200/8; 200/9; St. 156 (č.p.100); 153/3; 153/5; 155/3; St. 150 (č.p. 99); St. 180 (bez č.p.); 152/8; 152/9; 153/2; 153/8; 155/2; 153/5; St. 155 (č.p.98); St. 178 (bez č.p. jiná st.); 153/1; 153/7; 155/5; 344; St. 259 (č.p. 141), 152/11; 155/6; St. 154 (č.p. 134); 152/3; St. 153 (č.p. 133); 152/4; St. 171 (č.p. 135); St. 188 (bez č.p. zem.st.); 152/5; 152/7; St. 15 (č.p. 11); St. 16 (bez č.p. jiná st.); St. 17 (bez č.p. jiná st.); 156; 148/4; 148/6; 148/1; 149; 150; 151; 160/3; 768/3; 152/2; 152/1; 155/1; 786/1; 148/3; 141/1; St. 285/ č.p. 145; 148/5; 148/7; St. 101 (č.p. 77); 148/2; St.21/1 (č.p.10); St. 21/2 (č.p. 39); St. 21/4; St.21/5; St. 21/6; 139; 140; 141/2; 141/3; 142/1; 142/4; 143/2; St. 113 (č.p. 42); St. 289 (bez č.p. garáž); St. 290 (bez č.p. jiná st.); 142/3; St. 23/1 (č.p.1); st. 23/2 (č.p.40); 132; 98/10; 109/1; 109/3; 100/1; 100/2; 117; 114; 838; 134; 135/10; 130/70; 98/3; St. 209/1 (bez č.p. garáž); St. 209/2 (bez č.p. garáž); St. 209/3 (bez č.p. garáž); St. 209/4 (bez č.p. garáž); St. 275 (bez č.p. zem.st.); 98/8; 98/13; St. 119/2 (č.p. 117 RD); 130/4; 130/6; 130/30; 130/31; St. 119/1 (č.p. 118 RD); 130/29; 130/33; St.118/2 (č.p. 119 RD); 130/8; 130/28; 130/34; St. 118/1 (č.p. 120 RD); 130/9; 130/27; 130/35; St. 117/2 (č.p. 121 RD); 130/10; 130/26; 130/36; st. 117/1 (č.p. 122 RD); 98/14; 130/11; 130/25; 130/37; St. 116/2 (č.p. 123); St.164/1 (bez č.p. garáž); 130/12; 130/24; 130/38; 124/20; St. 116/1 (č.p. 124 RD); 130/13; 130/23; 130/39; St. 115/2 (č.p. 125 RD); 130/14; 130/22; 130/40; St. 115/1 (č.p. 126 RD); St. 342 (bez č.p. jiná st.); 130/15; 130/21; 130/41; St. 114/2 (č.p.127 RD); 130/16; 130/20; 130/42; St. 114/1 (č.p. 128 RD); St. 208/2 (bez č.p. garáž); 130/17; 130/18; 130/19; 130/43; St. 208/1 (bez č.p. garáž); St. 27 (č.p. 2 RD); 130/44; 124/12; 130/46; 130/45; 130/47; 127; 124/7; 118/1; 124/2; 124/3; 124/4; 124/5; 124/6; 124/23; 124/1; 124/13; St. 162 (č.p. 131 bytový dům – jednotky); St. 161 (č.p. 130 bytový dům – jednotky); St. 163 (bez č.p. garáž); 124/16; St. 164/2 (bez č.p. garáž); 124/19; 124/21; St. 293 (bez č.p. garáž); St. 260 (bez č.p. garáž); 98/15; 98/17; 98/20; 98/21; 98/26; 98/32; 98/37; 98/40; 98/41; 98/42; 98/43; St. 341 (č.p. 179); 98/27; St. 347 (č.p. 183); 98/25; 98/24; 98/28; 98/29; 98/30; 98/31; 98/19; 98/18; 98/16; 98/39; 98/38; 98/35; 98/36; 98/23; 98/22; St.335 (č.p.174); 98/33; St. 339 (č.p.175); 98/34; St. 292 (č.p. 143); 98/11; 98/7; St. 128 (č.p.88); 98/2; St. 26 (č.p.3 RD); St. 328; 90; 94; 98/6; 92; 88; 89; 347/3; 347/28; St. 288 (č.p. 146); 347/23; 347/20; St.314 (č.p.156); 135/1; St. 120/2 (č.p. 116); 135/8; St. 120/1 (č.p. 115); 135/7; St. 121/2 (č.p. 114); 135/6; St. 121/1 (č.p. 113); St. 269 (bez č.p. zem.st.); 135/5; St. 122 (č.p. 89); St. 202 (bez č.p.

jiná st.); 135/4; St. 144 (č.p. 90); 135/3; St. 143 (č.p. 87); 135/2; St. 84 (č.p. 140); 404/18; 124/14; st.12 (č.p.13); 205; 207/4; 207/7; 207/8; 208; St. 139 (č.p. 96 RD); St. 182 (č.p. 132 RD); St. 111 (č.p. 83 RD); St. 104 (č.p. 73 RD); St. 137/2 (bez č.p. RD); St. 137/1 (č.p. 84 RD); St. 97/2 (č.p. 15 RD); St. 147 (č.p. 111); St. 112 (č.p. 93 RD); St. 196 (bez č.p. jiná st.); St. 91 (č.p. 75 RD); St. 10/1 (č.p. 17 RD), vše v katastrální území Horní Tošanovice, a 940/7; 1561/1 silnice; 892; St. 242 (č.p. 90 st. obč. vyb.); 891; 940/2; 940/8; 882/1; 882/2; 882/3; 885/2; 885/4; 885/5; 885/6; 885/7 885/8; 885/3; 885/1; 889; St. 79 (č.p. 29 RD); 905; 907/1; St. 273 (č.p. 114 jiná st.); 909/1; 909/3; 912/1; 940/4; 940/5; 940/6; 907/2; St. 176 (č.p. 30); 919/5; 919/6; St.81; St. 203 (č.p.81 RD); St. 229 (bez č.p. zem.st.); St. 253 (bez č.p. jiná st.); 919/1; 919/8; 920/1; 920/2; 923/1; 926/2; 929/1; 929/2; 940/13; St. 183 (č.p. 69 RD); 923/3; 923/2; 923/4; St.197 (č.p. 76); St. 208 (bez č.p. zem. st.); 926/1; 926/3; 926/4; St. 83 (č.p. 32 RD); St. 251 (bez č.p. jiná st.); 932; 934; 935; 936; 937/1; 937/2; 1050; 1055/1; 1056/1; 940/14; 909/2; 912/2; 940/3; 1058/1; 1058/2; 1062/1; St. 160 (č.p. 22 obč. vyb.); St. 190 (č.p. 77 obč. vyb.); St. 201 (č.p. 121 obč.vyb.); St. 181 (č.p. 38 obč.vyb.); St. 93/2 (č.p. 36 obč.vyb.); 1546/1; 1548/1; 885/10; 883; 879/3; 865/2; 855/2; 872/2; 865/1; 865/3; St. 78 (č.p. 28); 885/9; 886; St. 186 (č.p. 78); 888; St. 200 (č.p. 84 RD); St. 231 (bez č.p. garáž); 893/2; 893/3; St. 77 (č.p. 24 RD); 893/1; 894; 895; 896; 897; 898; 902; St. 256 (č.p. 93 RD); St. 177 (č.p. 23 RD); St. 178/1 (č.p. 34 RD); St. 189 (č.p. 72 RD); St. 178/2 (č.p. 87 RD); St. 188 (č.p. 71 RD); St. 187 (č.p. 70 RD); St. 185 (č.p. 73 RD); St. 199 (č.p. 82 RD); St. 93/6 (č.p. 37 obč.vyb.); St. 94 (č.p. 21 RD); St. 101 (č.p. 39 RD); St. 282 (č.p. 41 RD); St. 193 (č.p. 74 RD); St. 95 (č.p. 20 RD); St. 96 (č.p. 19); St. 97 (č.p.18 RD); St. 104 (č.p. 42 RD), vše v katastrální území Dolní Tošanovice.

Poučení

Podle ust. § 91 odst. 1 správního řádu se proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále odvolat. Rozhodnutí odvolacího správního orgánu je v právní moci, jestliže bylo oznámeno všem odvolatelům a účastníkům uvedeným v ust. § 27 odst. 1 správního řádu.

Ing. Pavlína Sniegoňová
vedoucí oddělení stavebního řádu
odbor územního plánování a stavebního řádu

Po dobu nepřítomnosti zastoupena
Ing. Renatou Chrástkovou, v. r.
referentkou pro záležitosti stavebního řádu

Za správnost vyhotovení: Ing. Renáta Koláčková

Rozdělovník

Účastníci řízení – doručováno jednotlivě:

TOSAN park a. s., Václavské náměstí 837, 110 00 Praha, prostřednictvím UBM Development Czechia s.r.o.,
Václavské náměstí 837/11, 110 00 Praha
Obec Horní Tošanovice, č. p. 129, 739 53 Horní Tošanovice

Účastníci řízení – doručováno veřejnou vyhláškou:

Obec Dolní Tošanovice, č. p. 121, 739 53 Dolní Tošanovice
 Severomoravské vodovody a kanalizace Ostrava a. s., 28. října 169, 709 45 Ostrava
 České Radiokomunikace a. s., Skokanská 2117/1, 169 00 Praha 6
 Dial Telecom, a. s., Křížíkova 237/36a, 186 00 Praha 8
 T-Mobile Czech Republic a.s., Tomíčková 2144/1, 148 00 Praha 4
 SITEL, spol. s r.o., Baarova 957/15, 140 00 Praha 4
 itself s. r. o., Pálavské náměstí 4343/11, 628 00 Brno
 SilesNet s.r.o., Ostravská 584/12, 737 01 Český Těšín
 ČEPS, a. s., Elektrárenská 774/2, 101 00 Praha 10
 ČEZ Distribuce, a. s., Teplická 874/8, 405 02 Děčín 4
 GridServis, s. r. o., Plynárenská 499/1, 657 02 Brno
 GasNet, s. r. o., Klišská 940/96, 400 01 Ústí nad Labem
 Česká telekomunikační infrastruktura a.s., Olšanská 2681/6, 130 00 Praha 3 – Žižkov
 TOZOS spol. s r.o., č. p. 120, 739 53 Dolní Tošanovice
 Oberbank AG pobočka Česká republika, nám. Přemysla Otakara II. 6/3, 370 01 České Budějovice
 Občanské sdružení Střítež – za zdravé životní prostředí, č. p. 249, 739 59 Střítež

Vlastníci následujících sousedních pozemků a staveb na nich a osoby, které mají k těmto pozemkům právo odpovídající věcnému břemenu, může-li být toto právo prováděním stavby přímo dotčeno:

Katastrální území Horní Tošanovice:

st. 151 (č.p. 106); 412/2; 415/6; 415/4; st.32 (č.p.29); 411/1; 411/2; 411/4; 357/5; 414; 407; 415/1; 415/5; 415/7; 415/8; 415/11; 408, 406/1; 406/5; 406/6; 412/1; 412/3; 413; st. 31 (č.p. 30 RD); st.276 / bez č.p. jiná st.; 375/1; 375/2; 376/2; 380/2; 377; 404/4; 404/5; st. 254 (bez č.p. obč. vyb.); st. 255 (bez č.p. obč. vyb.); 372; 380/1; 381/1; 109/2; 373; 376/1; 379; 404/3; 404/15; st. 30 (č.p. 31); 357/4; 370; 367/1; 367/2; 368; 371/2; 371/3; 363/1; 363/2; 363/3; 364; 365; st. 207 (bez č.p. garáž); 130/7; 124/8; 124/9; 357/2; 411/6; 367/5; 367/6; 358/2; St. 129 (bez č.p.); St. 172 (č.p. 129); St. 209/5 (bez č.p. garáž); St. 209/6 (bez č.p. garáž); 832/1; 347/12; 828/3; 200/14; 768/2; 142/5; 142/6; 766/7; 131/1; 131/2; 130/2; 124/10; 754/1; 754/2; 798/2; 820/12; 798/1; 826/24; 826/25; 826/28; 381/2; 381/3; 784/1; 148/8; 98/12; 98/44; 98/45; 135/9; 764; 766/8; 130/32; 130/5; 130/48; 130/3; 130/49; 98/9; 124/11; 124/30; 118/3; 118/2; 124/29; 141/3; 152/6; 152/12; 798/3; 824/4; 347/17; 347/26; 347/25; 347/18; 347/15; 775/1; 775/7; 826/18; 820/11; 827/3; 827/6; 827/9; 827/12; 827/15; 827/18; 827/21; 827/22; 827/23; 381/2; st. 160 (č.p.14 RD); st. 13 (bez č.p. zem.st.); 293/5; 293/4; 293/3; 293/2; 292/1; 292/5; 292/3; 299; 293/1; 293/6; 766/5, 766/6, 766/4, 775/4, 775/5, 775/2, 775/3, 775/6; 766/1; 347/6; St. 90; 177/1; 177/2; 177/4; 177/5; 200/3; 200/4; 200/5; 200/6; 200/2; 769/1; 200/13; 200/14; 200/15; 196; 199/1; 198; 199/2; 199/3; St. 157 (č.p. 101); 200/1; 155/4; 153/4; St. 157/ č.p. 101; 153/4; 153/5; st. 273 (bez č.p. zem. st.); st. 279 (bez č.p. zem. st.); 193/1; St. 14/1 (č.p. 12); st.14/2 (bez č.p. zem.st.); 769/1; 769/2; 155/7; 155/8; 152/14; 152/13; 152/10; 190; 187; 185; 193/2; St. 158 (č.p. 103 RD); St. 193 (bez č.p. garáž); 200/10; 200/11; 200/12; St. 159 (č.p. 102); St. 187 (bez č.p. obč.vyb.); 200/7; 200/8; 200/9; St. 156 (č.p.100); 153/3; 153/5; 155/3; St. 150 (č.p. 99); St. 180 (bez č.p.); 152/8; 152/9; 153/2; 153/8; 155/2; 153/5; St. 155 (č.p.98); St. 178 (bez č.p. jiná st.); 153/1; 153/7; 155/5; 344; St. 259 (č.p. 141), 152/11; 155/6; St. 154 (č.p. 134); 152/3; St. 153 (č.p. 133); 152/4; St. 171 (č.p. 135); St. 188 (bez č.p. zem.st.); 152/5; 152/7; St. 15 (č.p. 11); St. 16 (bez č.p. jiná st.); St. 17 (bez č.p. jiná st.); 156; 148/4; 148/6; 148/1; 149; 150; 151; 160/3; 768/3; 152/2; 152/1; 155/1; 786/1; 148/3; 141/1; St. 285/ č.p. 145; 148/5; 148/7; St. 101 (č.p. 77); 148/2; St.21/1 (č.p.10); St. 21/2 (č.p.

39); St. 21/4; St.21/5; St. 21/6; 139; 140; 141/2; 141/3; 142/1; 142/4; 143/2; St. 113 (č.p. 42); St. 289 (bez č.p. garáž); St. 290 (bez č.p. jiná st.); 142/3; St. 23/1 (č.p.1); st. 23/2 (č.p.40); 132; 98/10; 109/1; 109/3; 100/1; 100/2; 117; 114; 838; 134; 135/10; 130/70; 98/3; St. 209/1 (bez č.p. garáž); St. 209/2 (bez č.p. garáž); St. 209/3 (bez č.p. garáž); St. 209/4 (bez č.p. garáž); St. 275 (bez č.p. zem.st.); 98/8; 98/13; St. 119/2 (č.p. 117 RD); 130/4; 130/6; 130/30; 130/31; St. 119/1 (č.p. 118 RD); 130/29; 130/33; St.118/2 (č.p. 119 RD); 130/8; 130/28; 130/34; St. 118/1 (č.p. 120 RD); 130/9; 130/27; 130/35; St. 117/2 (č.p. 121 RD); 130/10; 130/26; 130/36; st. 117/1 (č.p. 122 RD); 98/14; 130/11; 130/25; 130/37; St. 116/2 (č.p. 123); St.164/1 (bez č.p. garáž); 130/12; 130/24; 130/38; 124/20; St. 116/1 (č.p. 124 RD); 130/13; 130/23; 130/39; St. 115/2 (č.p. 125 RD); 130/14; 130/22; 130/40; St. 115/1 (č.p. 126 RD); St. 342 (bez č.p. jiná st.); 130/15; 130/21; 130/41; St. 114/2 (č.p.127 RD); 130/16; 130/20; 130/42; St. 114/1 (č.p. 128 RD); St. 208/2 (bez č.p. garáž); 130/17; 130/18; 130/19; 130/43; St. 208/1 (bez č.p. garáž); St. 27 (č.p. 2 RD); 130/44; 124/12; 130/46; 130/45; 130/47; 127; 124/7; 118/1; 124/2; 124/3; 124/4; 124/5; 124/6; 124/23; 124/1; 124/13; St. 162 (č.p. 131 bytový dům – jednotky); St. 161 (č.p. 130 bytový dům – jednotky); St. 163 (bez č.p. garáž); 124/16; St. 164/2 (bez č.p. garáž); 124/19; 124/21; St. 293 (bez č.p. garáž); St. 260 (bez č.p. garáž); 98/15; 98/17; 98/20; 98/21; 98/26; 98/32; 98/37; 98/40; 98/41; 98/42; 98/43; St. 341 (č.p. 179); 98/27; St. 347 (č.p. 183); 98/25; 98/24; 98/28; 98/29; 98/30; 98/31; 98/19; 98/18; 98/16; 98/39; 98/38; 98/35; 98/36; 98/23; 98/22; St.335 (č.p.174); 98/33; St. 339 (č.p.175); 98/34; St. 292 (č.p. 143); 98/11; 98/7; St. 128 (č.p.88); 98/2; St. 26 (č.p.3 RD); St. 328; 90; 94; 98/6; 92; 88; 89; 347/3; 347/28; St. 288 (č.p. 146); 347/23; 347/20; St.314 (č.p.156); 135/1; St. 120/2 (č.p. 116); 135/8; St. 120/1 (č.p. 115); 135/7; St. 121/2 (č.p. 114); 135/6; St. 121/1 (č.p. 113); St. 269 (bez č.p. zem.st.); 135/5; St. 122 (č.p. 89); St. 202 (bez č.p. jiná st.); 135/4; St. 144 (č.p. 90); 135/3; St. 143 (č.p. 87); 135/2; St. 84 (č.p. 140); 404/18; 124/14; st.12 (č.p.13); 205; 207/4; 207/7; 207/8; 208; St. 139 (č.p. 96 RD); St. 182 (č.p. 132 RD); St. 111 (č.p. 83 RD); st. 104 (č.p. 73 RD); St. 137/2 (bez č.p. RD); St. 137/1 (č.p. 84 RD); St. 97/2 (č.p. 15 RD); St. 147 (č.p. 111); St. 112 (č.p. 93 RD); St. 196 (bez č.p. jiná st.); St. 91 (č.p. 75 RD); St. 10/1 (č.p. 17 RD)

Katastrální území Dolní Tošanovice:

940/7; 1561/1 silnice; 892; St. 242 (č.p. 90 st. obč. vyb.); 891; 940/2; 940/8; 882/1; 882/2; 882/3; 885/2; 885/4; 885/5; 885/6; 885/7 885/8; 885/3; 885/1; 889; St. 79 (č.p. 29 RD); 905; 907/1; St. 273 (č.p. 114 jiná st.); 909/1; 909/3; 912/1; 940/4; 940/5; 940/6; 907/2; St. 176 (č.p. 30); 919/5; 919/6; St.81; St. 203 (č.p.81 RD); St. 229 (bez č.p. zem.st.); St. 253 (bez č.p. jiná st.); 919/1; 919/8; 920/1; 920/2; 923/1; 926/2; 929/1; 929/2; 940/13; St. 183 (č.p. 69 RD); 923/3; 923/2; 923/4; St.197 (č.p. 76); St. 208 (bez č.p. zem. st.); 926/1; 926/3; 926/4; St. 83 (č.p. 32 RD); St. 251 (bez č.p. jiná st.); 932; 934; 935; 936; 937/1; 937/2; 1050; 1055/1; 1056/1; 940/14; 909/2; 912/2; 940/3; 1058/1; 1058/2; 1062/1; St. 160 (č.p. 22 obč. vyb.); St. 190 (č.p. 77 obč. vyb.); St. 201 (č.p. 121 obč.vyb.); St. 181 (č.p. 38 obč.vyb.); St. 93/2 (č.p. 36 obč.vyb.); 1546/1; 1548/1; 885/10; 883; 879/3; 865/2; 855/2; 872/2; 865/1; 865/3; St. 78 (č.p. 28); 885/9; 886; St. 186 (č.p. 78); 888; St. 200 (č.p. 84 RD); St. 231 (bez č.p. garáž); 893/2; 893/3; St. 77 (č.p. 24 RD); 893/1; 894; 895; 896; 897; 898; 902; St. 256 (č.p. 93 RD); St. 177 (č.p. 23 RD); St. 178/1 (č.p. 34 RD); St. 189 (č.p. 72 RD); St. 178/2 (č.p. 87 RD); St. 188 (č.p. 71 RD); St. 187 (č.p. 70 RD); St. 185 (č.p. 73 RD); St. 199 (č.p. 82 RD); St. 93/6 (č.p. 37 obč.vyb.); St. 94 (č.p. 21 RD); St. 101 (č.p. 39 RD); St. 282 (č.p. 41 RD); St. 193 (č.p. 74 RD); St. 95 (č.p. 20 RD); St. 96 (č.p. 19); St. 97 (č.p.18 RD); St. 104 (č.p. 42 RD)

Na vědomí:

Obecní úřad Hnojník, stavební úřad, Hnojník 222, 739 53 Hnojník
INKOS-OSTRAVA, a. s., Havlíčkovo nábřeží 696, 702 00 Ostrava

Tato písemnost se doručuje veřejnou vyhláškou dle ust. § 25 odst. 2 správního řádu tak, že se vyvěsí na úřední desce správního orgánu, který písemnost doručuje, tj. na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje. Písemnost se zveřejní též způsobem umožňujícím dálkový přístup. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenou.

Protože stavební úřad písemnosti v řízení zasílal obecním úřadům obcí Horní Tošanovice a Dolní Tošanovice, aby je po dobu 15 dnů vyvěsily na svých úředních deskách a současně zveřejnily způsobem umožňujícím dálkový přístup, postupuje tak i odvolací orgán v rámci odvolacího řízení. Je však nutno upozornit, že účinky doručení písemnosti jsou spojeny jen s jejím vyvěšením na úřední desce Krajského úřadu Moravskoslezského kraje.

